

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2005-2006

2 december 2005

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 2006**

BELEIDSBRIEF

**Cultuur
Beleidsprioriteiten 2005-2006**

BELEIDSBRIEF

**Jeugd
Beleidsprioriteiten 2005-2006**

BELEIDSBRIEF

**Sport
Beleidsprioriteiten 2005-2006**

BELEIDSBRIEF

**Media
Beleidsprioriteiten 2005-2006**

VERSLAG

**namens de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
uitgebracht door de heer Johan Verstreken
aan de Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

Vaste leden:

de heren Erik Arckens, Johan Deckmyn, Werner Marginet, mevrouw Marie-Rose Morel, de heer Jurgen Verstrepen;

de heren Carl Decaluwe, Stefaan De Clerck, Steven Vanackere, Johan Verstreken;

de heer Jean-Marie Dedecker, mevrouw Margriet Hermans, de heer Herman Schueremans;

de heren Bart Caron, Dany Vandenbossche, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh.

Plaatsvervangers:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Pieter Huybrechts, Freddy Van Gaever, Rob Verreycken, Frans Wymeersch;

de dames Vera Jans, Sabine Poleyn, Tinne Rombouts, de heer Johan Sauwens;

mevrouw Patricia Ceysens, de heren Marnic De Meulemeester, Sven Gatz;

de heren Chokri Mahassine, Jan Roegiers, André Van Nieuwerkerke.

Toegevoegde leden:

de heer Jos Stassen;

de heer Kris Van Dijck.

Zie ook:

537 (2005-2006)

– Nr. 1: Beleidsbrief

538 (2005-2006)

– Nr. 1: Beleidsbrief

– Nr. 2: Motie van aanbeveling

539 (2005-2006)

– Nr. 1: Beleidsbrief

– Nr. 2: Motie van aanbeveling

551 (2005-2006)

– Nr. 1: Beleidsbrief

– Nr. 2: Motie van aanbeveling

Zie:

15 (2005-2006)

– Nr. 1: Ontwerp van decreet + Bijlagen

– Nrs. 2 en 3: Amendementen

– Nr. 4-A: Verslag namens de Commissie voor Binnelandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie

– Nr. 4-B: Verslag namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand

– Nr. 4-C: Verslag namens de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme

12-A (2004-2005)

– Nr. 1: Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen

13 (2005-2006)

– Nr. 1-A en B: Toelichtingen bij de begroting

16 (2005-2006)

– Nr. 1: Verslag van het Rekenhof

INHOUD

	Blz.
DEEL I: JEUGD.....	7
1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bij de beleidsbrief Jeugd, Beleidsprioriteiten 2005-2006	7
2. Toelichting van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bij de uitgavenbegroting 2006 inzake het Jeugdbeleid.....	10
– Algemene situering van het begrotingsbeleid inzake Jeugd.....	10
– Programma 41.1 Algemeen Welzijnsbeleid	11
– Programma 45.1 Jeugd en Sport	11
– Programma 45.5 Algemeen Cultuurbeleid	11
3. Algemene bespreking	11
– Standpunt van de heer Jos Stassen	11
– Standpunt van mevrouw Sabine Poleyn	11
– Standpunt van de heer Werner Marginet	12
– Standpunt van de heer Chokri Mahassine	13
– Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	15
DEEL II: CULTUUR	16
1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bij de beleidsbrief Cultuur, Beleidsprioriteiten 2005-2006	16
2. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bij de algemene uitgavenbegroting 2005-2006 inzake Cultuur	18
2.1. Programma 45.2: Volksontwikkeling en bibliotheken	18
– Decreet van 4 april 2003 op het sociaal-cultureel volwassenenwerk.....	18
– Het decreet van 22 december 2000 betreffende de amateurkunsten	19
– Het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid	20
2.2. Programma 45.3: Beeldende Kunst en Musea	21
– Cultureel Erfgoed	21
– Het decreet van 19 juli 2002 houdende privaatrechtelijke culturele archiefwerking	22
– Steunpunten Culturele Biografie Vlaanderen en Vlaams Centrum voor Volkscultuur	22
– Collectie Vlaanderen	22
2.3. Programma 45.4: Muziek, Letteren en Podiumkunsten.....	23
– Het Kunstendecreet van 2 april 2004.....	23
– Subsidies voor aanvullende tewerkstelling.....	24
– Leesbevordering en bevordering van de leescultuur	24
– Subsidies aan Brusselse podia	24

2.4. Programma 45.5: Algemeen Cultuurbeleid	24
– Fonds Culturele Infrastructuur	24
– Internationale en interregionale culturele samenwerking	25
– Financiering van de intersectorale akkoorden	25
– CultuurNet Vlaanderen	25
– Grote culturele evenementen	25
– Limburgfonds en lotto-gelden	25
2.5. Programma 72.1: Filmbeleid	25
2.6. Algemene conclusie betreffende de financiering van het cultuurbeleid	25
3. Algemene bespreking	26
– Standpunt van mevrouw Gracienne van Nieuwenborgh	26
– Standpunt van de heer Steven Vanackere	27
– Standpunt van de heer Herman Schueremans	34
– Standpunt van de heer Jos Stassen	34
– Standpunt van de heer Erik Arckens	35
4. Antwoorden van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel...	35
– Betreffende de algemene beoordeling van de beleidsbrief	35
– De Brede School	36
– Participatie van mensen in armoede	36
– Aandacht voor de middelgrote steden	36
– Het leenrecht en de leenvergoeding	37
– Verdeling van de opbrengst van de taksen op blanco-cassettes	37
– Masterplan Erfgoedsector	37
– De Vlaamse Centrale Catalogus VLACC	37
– Beter Bestuurlijk Beleid	38
– Steunpunten	38
– Kerntakendebat en het infrastructuurbeleid	38
– Afsluiten van beheersovereenkomsten	38
– Bedenkingen bij de spellingswijziging	39
– Het evenwicht tussen cultuurparticipatie en bescherming van het erfgoed	39
– Culturele diversiteit en het internationaal cultuurbeleid	39
– Cultureel samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap en Flagey	39
– De e-cultuur	39
– Cultuurindustrie	40
– Steun aan semi-professionele sector	40
– Kunstendecreet	40
– De autonome Fondsen en het voeren van een afstandelijk beleid	41

– De Topstukkenlijst en de Collectie Vlaanderen	42
– De week van de Smaak en Tafelen in Vlaanderen	42
– Vermindering van de planlasten voor het lokaal cultuurbeleid.....	42
– Sociaal-cultureel volwassenenwerk.....	43
– Financiering van het cultuurbeleid binnen de meerjarenbegroting	43
DEEL III: SPORT	45
1. Toelichting van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bij de beleidsbrief Sport, Beleidsprioriteiten 2005-2006	45
2. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bij de uitgavenbegroting 2006 inzake Sport	45
– Programma 49.1: Dotatie aan Agentschappen voor Sport	46
– Extra middelen voor Bloso ter bevordering van Topsport en Sport voor Allen	46
– Heroriënteringen op de werkingsdotatie van Bloso	46
– Programma 42.20: Medisch-Sociaal Beleid	47
– Programma 45.60: Topsport.....	47
3. Algemene bespreking	47
– Standpunt van de heer Jos Stassen en de heer Steven Vanackere.....	47
– Standpunt van de heer Johan Deckmyn	47
– Standpunt van de heer André Van Nieuwkerke.....	49
– Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel	51
DEEL IV: MEDIA	55
1. Toelichting van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, bij de beleidsbrief Media, Beleidsprioriteiten 2005-2006.....	55
– De openbare omroep	55
– Particuliere televisie-omroepen	56
– Particuliere radio-omroepen	56
– Steun aan de geschreven pers en kwaliteitsvolle journalistiek.....	56
– Toegang tot de media voor doven en slechthorenden	56
– Vlamingen van allochtone afkomst.....	56
– Vlamingen in het buitenland	57
– Radio Vlaanderen Internationaal.....	57
– Bescherming van kinderen tegen reclame en geweld op televisie	57
– Digitalisering van de analoge distributiekkanalen (switch-over).....	57
– Digitaal Vlaanderen.....	58
– Toezicht op de naleving van de regelgeving door een volwaardige regulator	58
– Samenwerkingsakkoord betreffende regulatoren voor elektronische communicatie	59

2. Toelichting van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, bij de uitgavenbegroting 2006 inzake Media	59
3. Algemene bespreking	60
– Standpunt van de heer Jos Stassen	60
– Standpunt van de heer Carl Decaluwe	61
– Standpunt van de heer Jurgen Verstrepen	61
– Standpunt van mevrouw Margriet Hermans	63
– Standpunt van de heer Bart Caron	64
– Antwoord van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	65
DEEL V: INDICATIEVE STEMMING EN EINDSTEMMING	69

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media behandelde op 17 en 24 november, en op 1 december 2005 het ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006.

De toelichting van de begroting werd georganiseerd op 17 november 2005. De besprekingen werden georganiseerd op 24 november en 1 december, en afgerond met de globale stemming over het geheel van de begroting, met de onderdelen Jeugd, Cultuur, Sport en Media.

DEEL I: JEUGD

1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bij de beleidsbrief Jeugd, Beleidsprioriteiten 2005-2006

De *minister* bouwt met deze beleidsbrief een brug tussen de beleidsnota Jeugd van 2004, en het **tweede Vlaamse jeugdbeleidsplan**, dat nog in 2005 aan de Vlaamse Regering wordt voorgelegd, en daaropvolgend aan het Vlaams Parlement. De minister kijkt uit naar een constructieve discussie in de Commissie Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

Aan het jeugdbeleidsplan ging heel wat communicatie, dialoog en discussie vooraf. Hierbij werden de uiteenlopende actoren op diverse manieren systematisch betrokken.

De doelstellingen van het **Vlaams Actieplan Kinderrechten** werden in belangrijke mate geïntegreerd in het tweede Vlaamse jeugdbeleidsplan. Hiermee engageert de Vlaamse Regering zich ertoe dat Actieplan reeds vóór 2009 uit te voeren, waar dat voor de VN pas tegen 2012 dient te gebeuren.

Een krachtig en succesvol jeugdwerk blijft voor de minister een belangrijke prioriteit. In samenspraak met het werkveld wil hij daarom **de specifieke jeugdwerkdecreten**, het instrumentarium voor jeugd-, kinderrechten- en jeugdwerkbeleid, evalueren en verbeteren. Deze operatie start in 2006 en loopt tot eind 2007.

In het **decreet Vlaamse jeugdbeleid** wil de minister de structurele basis voor een Vlaams jeugdbeleid integreren. Het decreet moet vooral aandacht besteden

aan de structurele inbedding en samenhang van de kinderrechten, de informatie vanwege kinderen en jongeren – wat een geactualiseerde opdracht is voor onder meer de Vlaamse Jeugdraad – de informatie over de jeugd – onder meer door de wetenschappelijke jeugdmonitor – en de informatie naar de jeugd.

In het kader van deze laatste doelstelling voorziet de minister de eerste duidelijke resultaten van een nieuw **Vlaams jeugdinformatiebeleid**. Weldra verschijnen er drie nieuwe informatiegidsen en informatiewebsites, namelijk voor kinderen, voor tieners en voor jongeren. Hiermee is een bedrag van 450.000 euro gemoeid. Binnenkort installeert hij ook het nieuwe Vlaamse InformatiePunt Jeugd. In de begroting 2006 is dat het meest opvallende initiatief, waarvoor een bedrag van 400.000 euro wordt uitgetrokken. Dat Vlaamse Informatiepunt zal werken als draaischijf, als regisseur en, waar nodig, als actief ondernemer, steeds in hechte samenwerking en aanvullend op het veld.

De jeugdinformatie is een van de belangrijkste prioriteiten voor deze regeerperiode, zoals ook expliciet vermeld is in het Vlaamse regeerakkoord.

In de ontwerpbegroting 2006 werden de middelen voor participatie, communicatie en informatie met 100.000 euro verhoogd om de instroom van boeiende en noodzakelijke projecten te kunnen blijven honoreren. Hiermee wil men de nood aan een sterkere **participatie van kinderen en jongeren** niet alleen met woorden maar ook met daden onderschrijven.

De minister blijft werken aan een Vlaams jeugdbeleid, dat streeft naar meer samenhang en slagkracht. Daarbij ziet hij met veel appreciatie en belangstelling de groei van een netwerk van ambtelijke aanspreekpunten. Dat legt een duurzame basis voor de **beleidsrotondes** binnen de Vlaamse administratie: de plaatsen waar jeugdbeleid zoveel andere beleidsstromen ontmoet.

Een ander duidelijk beleidsaccent is de **planlastvermindering**. De minister streeft naar een vermindering van de administratieve lasten voor de verschillende overheidsniveaus en voor de actoren van het zogenaamde middenveld, meer bepaald het landelijke jeugdwerk. Ook dit moet op korte termijn zijn beslag krijgen in de aanpassing van het beleidsinstrumentarium, in het bijzonder het decreet gemeentelijk, intergemeentelijk en provinciaal jeugd- en **jeugdwerkbeleid**. Daarin worden een aantal belangrijke princi-

pes gehanteerd. Het principe van de communicatieve planning waarbij kinderen, jongeren en jeugdwerk via allerlei participatiemethodieken worden betrokken, moet gegarandeerd blijven. De prioriteiten voor de komende gemeentelijke beleidsperiode zijn jeugdwerkinfrastructuur, interculturaliteit, diversiteit en toegankelijkheid van jeugdwerk en jeugdinformatie. Er is overleg aan de gang tussen de minister en de jeugdwerksector om na te gaan welke initiatieven op het vlak van jeugdwerkinfrastructuur een maximaal effect kunnen ressorteren op het terrein. De specifieke middelen voor het plaatselijke jeugdwerk blijven minstens op hetzelfde niveau. De thematische hoofdstukken zullen zinvol worden geclusterd en zullen in aantal verminderen. In de meerjarenbegroting wordt voorzien in bijkomende middelen vanaf 2008. Deze zullen onder meer worden toegewezen voor een belangrijk aandachtspunt in het brede lokale jeugdbeleid, namelijk de jeugdinformatie. Daarmee wordt ook de link gelegd met wat de minister op het landelijke niveau probeert op te bouwen. De administratie van de landelijke organisaties wordt herleid tot een jaarlijks document, dat als een voortgangs- of resultaatendocument wordt ingediend. De regularisering van de lokale DAC'ers zal worden gefinaliseerd. De Vlaamse Gemeenschap staat borg voor het belang dat gehecht wordt aan het Nederlandstalige jeugdwerk in Brussel en de Rand. In 2006 wordt, na overleg met de betrokken actoren, bij het Vlaams Parlement een ontwerp van decreet over planlastverlaging ingediend.

Deze hervormingen passen in het streven naar meer overeenstemming inzake uitgangspunten, procedures en structuren tussen de gemeentelijke en de provinciale beleidsplannen binnen de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Sport.

De verdere uitbouw van een Vlaams jeugdbeleid wil de minister vooral realiseren door een reeks zogenaamde 'beleidsrotondes'. Dat zijn systematisch aangelegde ontmoetingsplaatsen tussen verschillende sectoren, met het perspectief op kinderen en jongeren. Hij wil vooral werk maken van de ontmoetingen met jeugdwerk, cultuur, sport, onderwijs, fuiven en toerisme.

Voor de beleidsrotondes mobiliteit, werkgelegenheid, onderwijs, ruimte en welzijn beperkt hij zich in de beleidsbrief tot die doelstellingen of acties die expliciet raken aan een of meerdere van zijn verantwoordelijkheden als minister voor Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel. Als coördinerend minister voor het jeugdbeleid werkt hij intensief samen met bijna alle andere

ministers. Hij zal in deze contacten, met veel respect voor de betrokkenheid en de eigen beleidsvoering van deze collega's, aandringen op het invullen van de engagementen uit het jeugdbeleidsplan.

Inzake het **kinderrechtenbeleid** deelt hij mee dat in maart een gratis telefoonnummer (100-nummer) mogelijk wordt voor de oproepen naar de Kinder- en Jongerentelefoon, tenminste, indien er geen problemen zijn met de telefoonoperatoren. De Kinderrechtswinkels en de Kinder- en Jongerentelefoon zullen worden geïntegreerd in de decretale basisstructuur voor jeugd- en kinderrechtenbeleid. Na Beter Bestuurlijk Beleid wil de minister een structureel netwerk van aanspreekpunten kinderrechten en jeugd verzekeren.

Binnen het jeugdwerkbeleid staan er in 2006, behalve de evaluatie en de aanpassing van de decreten, ook andere beleidsacties op stapel. Er wordt nu al gesleuteld aan een nieuwe **beheersovereenkomst met het Steunpunt Jeugd**, dat een evenwicht zal zoeken tussen de prioriteiten van de Vlaamse overheid en de verzuchtingen van het jeugdwerk zelf.

Er loopt een verkennend en adviserend onderzoek rond de **verzekerings- en aansprakelijkheidsaspecten van vrijwilligers** als individu, en rond het vrijwilligerswerk als werkomgeving. Daarmee wil de minister de jeugdwerksector en het brede vrijwilligerswerk beter wapenen. Hij wil nagaan of de Vlaamse overheid een verzekering kan nemen voor de uitzonderlijke gevallen waarbij de dekking wordt overschreden. Ook wordt onderzocht of er een initiatief kan worden opgezet voor de verzekering van kleinschalige of eenmalige vrijwilligersinitiatieven die niet door een koepelwerking zijn verzekerd. Het FOS-dossier heeft nog eens duidelijk gemaakt hoe gevoelig een en ander ligt. Hopelijk brengt het onderzoek, dat opgezet werd voor het FOS-dossier en dat ruime mediabelangstelling kreeg, hier soelaas.

Als minister voor Jeugd wil hij verder inzetten op de **participatie van specifieke doelgroepen**. Goede praktijkvoorbeelden inzake toegankelijk jeugdwerk en doelgroepspecifiek jeugdwerk zullen worden verzameld en verspreid. In opvolging van de leidraden 'Jeugdruimte' en 'De gemeentelijke jeugddienst' komt er een leidraad 'toegankelijkheid' voor het gemeentelijk jeugdwerkbeleid. Samen met minister Vervotte wil hij vrijetijdsinitiatieven voor gehandicaptenmonitoren om te kunnen werken aan een meer eenduidige regelgeving.

In 2005 liep het traject ‘**Culturele diversiteit**’, waarbij, in samenwerking met diverse actoren uit de sectoren Cultuur, Sport en Jeugd, gezocht werd naar aanbevelingen voor deze sectoren. Begin 2006 wordt een actieplan voorgesteld. De minister zal de aanbevelingen met veel enthousiasme toepassen in zijn jeugdwerkbeleid. De toeleiding naar de zogenaamde reguliere initiatieven en de uitbouw van een inclusief netwerk zijn volgens hem niet tegengesteld aan de investering in zelforganisaties. Zelforganisaties blijven een belangrijke eerste instappoort in de cultuur van het verenigingsleven en in het vrijwilligerswerk. De uitzonderlijk lichte aard van de incidenten in de Vlaamse centrumsteden, in vergelijking met onze buurlanden, heeft volgens de minister duidelijk aangetoond dat dergelijke investeringen geen weggegooid geld zijn. Bij de beoordeling van de projecten van het landelijk georganiseerd jeugdwerk zullen de inspanningen inzake culturele diversiteit als criterium gebruikt worden indien er in verhouding tot de budgettaire mogelijkheden te veel projecten ingediend worden. De minister zal in 2006-2007 trouwens financiële steun verlenen aan de Vlaamse opvolging van de Europese jongerencampagne voor diversiteit, mensenrechten en participatie ‘All different, all equal’.

Een ander item dat in de voorbije maanden wat deining veroorzaakte was de **fiscale vrijstelling voor vakantie-initiatieven voor jongeren** van minder dan 12 jaar in het jeugdwerk en in de sportsector. Om een en ander goed te duiden zal een informatiebrochure worden opgemaakt, naast de reeds bestaande informatiestroom hierover op de website van de afdeling Jeugd en Sport. Bovendien lopen er met de federale overheid nog steeds onderhandelingen over een volledige fiscale vrijstelling voor alle vakantieactiviteiten. De federale regeling bepaalt nog steeds dat er voor specifieke activiteiten maar 50 percent aftrek kan zijn. De minister hoopt ook hier een aftrek van 100 percent te realiseren.

De Vlaamse jeugdraad liet in de voorbije maanden zijn ongerustheid blijken over de positionering binnen Beter Bestuurlijk Beleid. Deze ongerustheid werd na overleg weggenomen. De Vlaamse jeugdraad blijft een autonoom adviesorgaan. Het zal eenduidige adviezen uitbrengen over gedeelde inzichten van jeugdwerk, kinderen en jongeren zelf en jeugdeskundigen. De Vlaamse jeugdraad zal zelf vertegenwoordigers kunnen aanduiden die de jeugdkamer zullen uitmaken van de strategische adviesraad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

Initiatieven op vlak van **kinder- en jongerenparticipatie** zullen verder worden aangemoedigd via het participatieluik van het decreet Vlaams Jeugdbeleid. Ook hiervoor wordt in 2006 in de nodige groei voorzien. In de schoot van de reflectiegroep Lokaal en Provinciaal Jeugdwerkbeleid wordt gewerkt aan een strategie om impulsen te geven aan lokale beleidsparticipatie. In 2006 worden concrete aanbevelingen verwacht.

Binnen het **internationaal jeugdbeleid** zal er, net als bij Cultuur en Sport, een sterke keuze worden gemaakt voor samenwerkingsontwikkeling met Zuid-Afrika en Marokko. De departementale kredieten voor internationaal beleid werden verhoogd om in 2006 meer kansen te kunnen geven aan de internationale jeugduitwisselingsprojecten in het kader van samenwerkingsontwikkeling.

Binnen het decreet Vlaams jeugdbeleid zal het hoofdstuk ‘Internationaal’ worden bijgestuurd na evaluatie met het jeugdwerk. Bij de beoordeling van de projecten die het landelijk georganiseerde jeugdwerk jaarlijks kan indienen, wordt de internationale impact als criterium gebruikt indien er in verhouding tot de budgettaire mogelijkheden te veel projecten worden ingediend. Ook wordt er een inventaris opgemaakt van het aanbod en de noden van lokale jeugdwerkverenigingen bij internationale kampen en uitwisselingen. In 2006 wordt hoogstwaarschijnlijk ook voor het eerst een internationaal zomertreffen opgezet voor diverse buitenlandse delegaties. Zo hoopt de minister de bilaterale relaties inzake jeugd en jeugdwerkbeleid te optimaliseren.

Voor jeugdverenigingen die op kamp gaan, wil de minister een aantal nieuwe stappen zetten. De uitvoering van de eerste fase van het masterplan Hoge Rielen – goed voor 6.000.000 euro bij Culturele Infrastructuur – zal in gang gezet en uitgevoerd worden. De effecten van het **decreet op Jeugdverblijfscentra en het decreet Toerisme voor Allen** zullen worden onderzocht. Beide decreten zullen in de praktijk nog beter op elkaar worden afgestemd. Zo komt er een vereenvoudiging, synchronisatie en integratie van de administratieve verplichtingen voor eigenaars van jeugdverblijfscentra naar een dossier per jaar. Bovendien zal er een inventaris worden opgemaakt van regelgeving met negatieve effecten op de organisatie van jeugdkampen. De problemen rond zonering van jeugdverblijfsinfrastructuur zullen verder in kaart worden gebracht. In 2006 kan men ook een update van het repertorium Kampeercentra verwachten.

Ook hiervoor werden de nodige middelen uitgetrokken.

Ook het **fuiven** blijft een belangrijk aandachtspunt. Het samenwerkingsverband Fuifpunt wordt verder ondersteund in het kader van een positief fuifbeleid. Er komt een inventaris van fuifbelastende regelgeving, in de hoop dat oplossingsstrategieën kunnen worden ontwikkeld. Inzake de billijke vergoeding en SABAM wordt de gesprekstafel met veldactoren en beheersvennootschappen voortgezet om de probleemstelling te verduidelijken en om een eerste aanzet tot oplossing te kunnen formuleren. De minister wil het engagement van het regeerakkoord invullen. Vorige week heeft hij nog een concreet aanbod gedaan inzake de billijke vergoeding. Hij hoopt met de betrokken beheersvennootschappen zo snel mogelijk een akkoord te bereiken.

Binnen het sportbeleid wil de minister, door middel van een symposium en een website, een ruime bekendheid geven aan de **'Panathlon Declaration on Youth Ethics in Sports'**. Zo moet de verklaring geleidelijk in de praktijk worden omgezet. Hierbij zijn, behalve de sportsector, ook een aantal kinderrechtactoren betrokken. Binnen het nieuwe decreet op het Lokaal Sportbeleid zal er veel aandacht worden besteed aan de buurtsport en aan de begeleiding van jeugdsport.

Inzake het jongerencultuurbeleid deelt de minister mee dat er een tweede versie in de maak is van 'Smakers, jongeren en cultuur', een publicatie waarin de jongerencultuur op een eigenzinnige maar duurzame wijze wordt opgevolgd. De **cultuurdatabank** zal voor jongeren worden ontsloten. De actieve cultuurparticipatie van kinderen zal worden gestimuleerd door de actie 'De Vlieg' op de website van CultuurNet Vlaanderen. Eind 2006 komt er een nieuwe jongerencultuursite die op een dynamische, interactieve en dus eigentijdse wijze de cultuurdatabank zal ontsluiten voor jongeren. Tegelijkertijd zal er sterker worden geïnvesteerd in jonge kunstenaars en kunsteducatie.

Samen met de sectoren Onderwijs en Welzijn zal de minister het concept **'Brede School'** scherpstellen. Een ronde tafel moet voor het begin van het volgende schooljaar een conceptueel kader bieden.

Samen met de minister voor Welzijn volgt de minister het dossier van het **jeugd sanctierecht** op de voet. De aanwezigheid van voldoende rechtswaarborgen voor

kinderen en jongeren blijft hierin het belangrijkste criterium.

2. Toelichting van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bij de uitgavenbegroting 2006 inzake het Jeugdbeleid

– Algemene situering van het begrotingsbeleid inzake Jeugd

De minister stelt dat de begroting van het beleidsdomein Jeugd sinds het begin van de regeerperiode met 2,5 miljoen euro – dat is 5 percent – gestegen is. In de meerjarenbegroting is er nog voorzien in een stijging van 9,5 miljoen euro voor de periode 2007 tot 2009. In deze regeerperiode zullen de middelen voor Jeugd dus opnieuw met een kwart toenemen. Binnen zijn bevoegdheden is het beleidsdomein Jeugd daarmee de tweede grootste stijger binnen de meerjarenbegroting, na Sport.

De minister stelt dat de begrotingsinspanningen van de voorbije jaren in 2006 worden voortgezet. In afwachting van de nieuwe erkenningsronde van het landelijk erkende jeugdwerk in 2006, en van de groei die hiermee gepaard zal gaan vanaf 2007, voorziet de minister in een duidelijke continuïteit.

Uitschieters zijn de aangekondigde investeringen in de Hoge Rielen, het Vlaams Informatiepunt Jeugd, de participatieprojecten en het internationale jeugdwerkbeleid. Indien er een akkoord wordt bereikt met de beheersvennootschappen billijke vergoeding, zullen ook daarvoor de nodige financiën ter beschikking worden gesteld. Aldus overschrijdt de begroting voor Jeugd de kaap van de 50 miljoen euro of van de 2 miljard oude Belgische frank, tegen 1,5 miljard Belgische frank in 2000.

De minister wil in deze regeerperiode en in de komende jaren werk maken van twee belangrijke uitdagingen. Hij wil de planlast inperken en toch garanties bieden voor een sterke betrokkenheid van kinderen en jongeren en van actoren binnen en buiten het jeugdwerk.

Hij wil de ingeslagen weg van de categoriale benadering blijven bewandelen. De noden en verzuchtingen van kinderen en jongeren en hun initiatieven staan daarbij centraal. Deze beleidsbenadering vergt de nodige afstemming tussen de verschillende sectoren

en een beleidsattitude die van bewandelde paden durft af te wijken.

De minister rekent hierbij op de steun van de parlementsleden.

– Programma 41.1 Algemeen Welzijnsbeleid

De basisallocatie 33.06 voor kinderrechten blijft behouden op 707.000 euro. De kinder- en jongeren-telefoon en de kinderrechtswinkels zullen volledig op deze allocatie worden betoelaagd. Het project van het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk voor slachtofferhulp zal volledig worden betoelaagd via de middelen voor het Vlaamse Welzijnsbeleid. Ook de Vlaamse bijdrage voor de Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind, een bedrag van 25.000 euro, zal op deze kinderrechtenallocatie worden vrijgehouden.

– Programma 45.1 Jeugd en Sport

Bij dit programma waren er enkele kleine verschuivingen.

Op de basisallocatie 11.03 voor terugbetaling van salarissen van gedetacheerden is het einde van de afbetalingstunel in zicht. De allocatie kon dan ook worden verlaagd tot 554.000 euro.

Ook de basisallocatie 33.05 voor jeugdculturele initiatieven werd van 878.000 euro verlaagd tot 665.000 euro. Dat heeft te maken met de overheveling van een aantal kunsteducatieve initiatieven naar het kunstendecreet.

Voor het Vlaams Informatiepunt Jeugd is er de nieuwe basisallocatie 33.17 waarop 400.000 euro werd vastgelegd. Door de waarschijnlijke integratie van de vzw Delta kan hiermee een stevige doorstart worden ingezet.

De middelen voor participatie en communicatie op basisallocatie 33.07 werden dan weer licht verhoogd naar 1.776.000 euro om te voorkomen dat de projectenpot binnen deze allocatie onder druk zou komen te staan.

– Programma 45.5 Algemeen Cultuurbeleid

De internationale kredieten in dit programma werden verhoogd, onder meer om de internationale uitwisseling en de samenwerkingsontwikkeling te bevorderen. In het FoCI (Fonds Culturele Infrastructuur) wordt

6.000.000 euro vrijgehouden voor de eerste fase van het masterplan voor De Hoge Rielen.

De minister voorziet dus in een stevige insteek voor het jeugdbeleid in 2007 en 2008, de jaren waarin respectievelijk de nieuwe overeenkomsten met het landelijk erkend jeugdwerk en de nieuwe lokale jeugdwerkbeleidsplannen van kracht worden.

3. Algemene bespreking

– Standpunt van de heer Jos Stassen

De heer *Jos Stassen* vindt de beleidsbrief Jeugd erg goed. Hij heeft hem met belangstelling gelezen en drukt de wens uit dat de minister alles zal kunnen realiseren.

– Standpunt van mevrouw Sabine Poleyn

Mevrouw *Sabine Poleyn* weet dat er het voorbije jaar via allerlei inspraakinitiatieven gewerkt werd aan het tweede **Vlaams Jeugdbeleidsplan**. Ze hoopt dat er voldoende tijd zal zijn om dit in de commissie te bespreken en ten gronde op een aantal zaken in te gaan.

Wat de **beleidsbrief** betreft, verwijst ze naar artikel 74 van het Reglement waarin staat dat de beleidsbrief een overzicht geeft van de uitvoering van de begroting van het lopende jaar en een prognose van die van volgend jaar. Dat maakt het makkelijker om te vergelijken.

De beleidsbrief stelt dat er in 2006 een beleidsvoorbereidende cel inzake jeugdbeleid zal worden opgericht, die zou werken aan een horizontaal jeugd- en kinderrechtenbeleid. Mevrouw Poleyn vraagt zich af waarom er een nieuwe structuur moet worden opgericht, naast de administratie, het Steunpunt Jeugd en de Jeugdraad.

De minister antwoordt dat Beter Bestuurlijk Beleid inhoudt dat er naast het departement IVA's en EVA's zijn. Er is een IVA Sociaal-Cultureel Werk voor volwassenen en jongeren, die het jeugdwerk bevat. De beleidsvoorbereiding inzake jeugdbeleid moet echter natuurlijk gebeuren in het departement: vandaar die cel.

Mevrouw *Poleyn* vernam dat het aangekondigde Jaarverslag **Jeugdbeleid en Kinderrechten** een bijkomend internationaal hoofdstuk zou krijgen, wat behoort tot de verantwoordelijkheden van minister

Bourgeois. Spreker informeert of dat deel dan door minister Bourgeois zou worden geschreven, of dat dit betekent dat de beide ministers systematisch met elkaar overleggen over kinderrechten en jeugdbeleid. Ze veronderstelt dat de minister ook wel iets te zeggen heeft over kinderrechten vanuit een internationale invalshoek, maar ook vanuit Jeugdbeleid.

Het verheugt CD&V dat het deel over het **internationaal jeugdwerk** zal worden geëvalueerd. De fractie had immers bedenkingen bij het soms individuele karakter van projecten en het gebrek aan inhoudelijke ondersteuning van een aantal projecten. Het is goed dat de noden van het jeugdwerk zullen worden geïnventariseerd. Als er een standpunt wordt ingenomen door de Vlaamse Regering, zal dit gebeuren met inspraak van de Vlaamse Jeugdraad. Mevrouw Poleyn vraagt zich af over welke standpunten het gaat en hoe de minister dit gaat aanpakken. Gaat het dan ook over het internationale onderdeel? Een voorbeeld is het standpunt van de regering over de Europese Grondwet.

Mevrouw Poleyn vraagt zich af hoe de minister de ontwikkelingssamenwerking of samenwerkingsontwikkeling met bijvoorbeeld Zuid-Afrika en Marokko opvolgt en evalueert. Ze informeert wat het concreet betekent 'dat de eerste uitwisselingsprojecten met Marokko zullen worden aangemoedigd'. Hoe zal dat gebeuren? Wat wordt er betaald?

Mevrouw Poleyn informeert verder of er wordt gewerkt aan nieuwe relaties met Mozambique; een van de nieuwe voorkeurslanden bij Ontwikkelings-samenwerking. België heeft ook een historische band met Centraal-Afrika. De vraag rijst wanneer Ontwikkelingssamenwerking, wanneer het meer geld heeft, zich daarop zal richten. Is er in de keuze van de landen een evolutie?

Het verheugt CD&V dat de minister het **vrijwilligersbeleid en de kwestie van verzekeringen** op lange termijn wil aanpakken via een onderzoek. De fractie hoopt heel snel de resultaten ervan te mogen vernemen en zal mee verder denken over mogelijke antwoorden.

Ook is de fractie blij met de aandacht voor ruimte om op **kamp** gaan. De minister wil samen met zijn collega-ministers de problematiek van de zonevreemde **jeugdverblijfscentra** aanpakken, via een rondetafelconferentie. Mevrouw Poleyn vraagt of de studie

Ruim Bekeken, waarnaar wordt verwezen, al beschikbaar is.

Spreker informeert naar het beleid inzake nieuwe studierichtingen vanuit de zorg voor kunst en cultuur. Het gaat immers in tegen de tendens, zeker in het hoger onderwijs, waarnaar minister Vandenbroucke streeft. Of heeft de minister het over het Kunst Secundair Onderwijs?

Mevrouw Poleyn blijft op haar honger wat de **billijke vergoeding en Sabam** betreft. De minister heeft immers niet gezegd of zijn collega-ministers en de beheersvennootschappen het eens zijn met het voorstel dat hij heeft gelanceerd tijdens de plenaire vergadering van 9 november 2005.

Mevrouw Poleyn is het ermee eens dat de **Brede School** op lange termijn moet worden aangepakt. Minister Vandenbroucke zal volgend jaar beginnen met een proeftuin. Spreker hoopt dat dit stap voor stap kan groeien.

Spreker is heel tevreden met de correcte subsidies voor de uitvoering van het decreet op het **lokaal jeugdwerkbeleid**, zodat de gemeenten het volledige bedrag zullen ontvangen waar ze volgens het decreet recht op hebben.

– Standpunt van de heer Werner Marginet

De heer *Werner Marginet* vestigt de aandacht op het hoofdstuk '**opvolging resoluties en moties Vlaams Parlement**'. De motie betreffende de culturele diversiteit werd door de plenaire vergadering aangenomen, zij het niet unaniem. Spreker gaat ervan uit dat het diversiteitsplan daadwerkelijk zal worden uitgevoerd.

Bij het hoofdstuk '**decretale basisstructuren voor de integratie van het jeugdbeleid en het kinderrechtenbeleid**' vindt de heer Marginet het heel jammer dat het tweede Vlaams Jeugdbeleidsplan nog niet klaar is. Eind 2005 wordt het plan aan de Vlaamse Regering ter goedkeuring voorgelegd. Het einde van 2005 is nabij, en het zou volgens de heer Marginet toch handig zijn met het nieuwe actuele plan te kunnen werken.

Spreker kreeg graag verduidelijking over de passage 'hinderlijke, onduidelijke en **onheuse regelgeving**' op pagina 15 van de beleidsbrief. Nog op pagina 15 gaat het over een grotere toegankelijkheid van het jeugd-

werk en meer bepaald het **actieplan culturele diversiteit**. Spreker vreest dat het meestal goed draaiend jeugdwerk gepest zal worden met verplichtingen.

De minister merkt op dat dat sloeg op de ‘hinderlijke regelgeving’ en niet op het diversiteitsplan.

Waar het gaat over het decreet houdende de ondersteuning en stimulering van het **gemeentelijk, intergemeentelijk en provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid**, citeert de heer *Werner Marginet*: “Een en ander krijgt voor eind 2005 zijn afwerking in een voorstel van decreet.” Hij herhaalt dat het einde van 2005 nabij is, en vraagt de minister hoe hij denkt sterker in te zetten op de algemene noden en behoeften waarvan sprake.

De heer *Marginet* informeert of, bij de gezamenlijke beleidsaanpak van gemeente- en provinciebesturen enerzijds en de Vlaamse Gemeenschap anderzijds, de reglementen op elkaar zullen worden afgestemd. Ook die zullen volgens de spreker immers een rol spelen. Verder wenst hij te weten of er gedacht is aan een controlesysteem.

Het gedeelte over **jeugdinformatie** vindt de heer *Marginet* zonder meer positief. Hij vraagt zich echter af in hoeverre er werkelijk nood is aan al die kleine onderdeeljes daarvan. Zo gaat de kinderen- en jongerentelefoon waarschijnlijk van start eind 2005, evenals het jeugdinformatiebeleid. Het Vlaams informatiepunt jeugd komt er ten laatste in 2006. Er liggen veel dingen klaar voor de heel nabije toekomst, zodat er nu eigenlijk niet over gepraat kan worden.

De heer *Marginet* leest de titel: ‘**Diversiteit: all different, all equal**’. Hij vraagt de minister of bedoeld wordt dat al wie niet meespeelt, minder of zelfs geen centen krijgt. Verwijzend naar de andere titel ‘Go strange’ vindt hij het, by the way, geen voorbeeld van mooi Vlaams taalgebruik. Daar gaat het om de samenwerkingsontwikkeling met onder andere Marokko. De heer *Marginet* onthoudt daaruit vooral dat het erom gaat extra langs de kassa te passeren, aangezien de kredieten voor die **internationale jeugduitwisseling** en jeugdprojecten met 100.000 euro worden verhoogd.

Over het fuivenbeleid, en meer bepaald over het punt van de **billijke vergoeding en Sabam**, verwijst de heer *Marginet* naar een aantal vragen om uitleg die recent in de commissie werden gesteld.

Van de **opwaardering van de kunsteducatie** vraagt de spreker zich af waarom dit niet bij Cultuur of Onder-

wijs wordt ondergebracht, in plaats van specifiek bij Jeugd.

De **Brede School** kan volgens de heer *Marginet* heel ruim worden opgevat. Vooraleer aan de scholen en de maatschappij wordt gevraagd daar concrete invulling aan te geven, lijkt het hem essentieel een juiste omschrijving te krijgen van wat wordt verwacht van de Brede School en van wie dat wordt verwacht. Die discussie werd volgens de spreker immers grotendeels in het bevoegdheidsdomein Onderwijs gevoerd.

– Standpunt van de heer **Chokri Mahassine**

De heer *Chokri Mahassine* vindt de **beleidsbrief Jeugd** uitstekend, met de beste accenten op uitvoerbaarheid en haalbaarheid, en op de beleidsrotondes. De minister gebruikt deze term om aandacht voor belangen van kinderen en jongeren te vragen in andere beleidsdomeinen. Dat is alvast toe te juichen. Er wordt immers al jaren gesproken over een integraal en geïntegreerd jeugdbeleid, beleidsoverschrijdend werken, beleidskruispunten en zo meer. Nu men blijkbaar in het echte verkeer overgaat van kruispunten naar rotondes, wordt dit beeld ook gevolgd in het beleid.

Maar zoals in het echte verkeer waar rotondes een zachtere maar effectievere invoeging van het verkeer garanderen, valt het te hopen dat de **beleidsrotondes** effectief de belangen van kinderen en jongeren in andere beleidsdomeinen laten doorstromen. Niettegenstaande de goede bedoelingen en de daadwerkelijke inzet van de minister, is dat geen gemakkelijke zaak. Als het de ambitie is een daadwerkelijk jeugdbeleid, en niet alleen een jeugdwerkbeleid, te voeren, dan is aandacht voor jeugd op diverse beleidsterreinen onontbeerlijk.

De heer *Mahassine* verwijst naar de Raad voor Cultuur die stelt dat **culturele diversiteit** misschien wel de meest dringende uitdaging van onze maatschappij vormt. Samen met de Vlaamse Jeugdraad en het jeugdwerk wordt veel aandacht besteed aan het interessante en uitdagende thema van diversiteit in het jeugdwerk. De minister voorziet een plan Diversiteit in het voorjaar 2006. Het is zeker geen gemakkelijk thema. Het zal evenmin een of/of-discussie worden met één duidelijke uitkomst. Hopelijk staan er in het plan evenwichtige en haalbare voorstellen waarmee het jeugdwerk binnen een eigen kader aan de slag kan.

Na de recente rellen met allochtonen in Frankrijk ziet volgens de heer *Mahassine* iedereen nog meer dan voorheen de noodzaak in van een goed **jeugdwerk-**

beleid en jeugdwerk dat ruim rekruteert. Vlaanderen en België voert een goed beleid met de inzet van de vele jeugdwerkers en straathoekwerkers. Dankzij hun inzet bleef het in Vlaanderen redelijk rustig. Zelfs in probleemwijken is er nog een vorm van sociale cohesie die zware problemen zoals in Frankrijk verhindert. De rol van het jeugdwerk in het algemeen, en de jeugd- en straathoekwerkers, vooral in de grote steden als Brussel, Gent en Antwerpen, kan niet voldoende gewaardeerd worden. Net daar moeten nog nieuwe impulsen en een betere ondersteuning worden gegarandeerd. Er moet preventief worden gewerkt en worden gezorgd voor een gezond en stevig netwerk dat ook daadwerkelijk divers is in die wijken. Op die manier kan de voorsprong die al decennia op vlak van jeugdwerk in Europa bestaat, worden bestendig en een voorbeeld blijven.

Er moet naar wegen worden gezocht om dat jeugdwerk een volwaardige afspiegeling van de maatschappij te laten zijn. Het moet geen discussie worden over integratie in het bestaande jeugdwerk of zelforganisatie, maar inderdaad een én/én-verhaal. Hoe meer jongeren georganiseerd worden, hoe meer jongeren op vrijwillige basis verantwoordelijkheid opnemen, hoe meer sociale cohesie er zal zijn, en hoe minder jongeren het gevoel krijgen dat ze volledig aan hun lot worden overgelaten.

De aandacht in de beleidsbrief voor de **planlastvermindering** is een goede zaak. Het lokale niveau en niet het minst de gemeentelijke jeugddiensten signaleerden de voorbije jaren dat er heel wat kostbare tijd opging aan het voorbereiden en schrijven van plannen.

Ook jeugdraden hadden vaak een déjà vu-gevoel als ze voor de zoveelste keer het jeugdbeleid moesten evalueren en nieuwe beleidspunten moesten uitvinden. Het is inderdaad onontbeerlijk dat er een jeugdwerkbeleidsplan wordt gemaakt. Intussen is dat echter zo goed als in alle gemeenten gebeurd. Uit de praktijk blijkt dat beleidsplannen niet zo snel verouderen, en dat tweede of derde planningrondes vaak aangevoeld worden als een verplicht nummer. Daarom wordt ervoor gepleit de jaarlijkse verplichtingen zo beperkt mogelijk te houden.

Een ander element is het **beter op elkaar afstemmen van de verschillende lokale plannen** inzake Jeugd, Cultuur en Sport. Het is een positieve evolutie dat steeds meer gemeenten hun vrijetijdsbeleid beter coördineren en op elkaar afstemmen. Het goed op elkaar

afstemmen van planningprocedures is een belangrijke stimulans en hulp voor de lokale besturen en ervaren ze als zeer positief. Hiermee wordt ingegaan tegen het standpunt van de Vlaamse Jeugdraad.

De vraag is of de Vlaamse overheid wel voldoende voeling heeft met het lokale niveau. Op alle niveaus ontstaat onzorgvuldige en soms nefaste regelgeving die het **vrijwilligerswerk** in al zijn vormen bemoeilijkt. Vaak is deze regelgeving met de beste bedoelingen gecreëerd door mensen die de basis van het vrijwilligers- of het jeugdwerk niet kennen. In de beleidsbrief wordt in dit verband terecht verwezen naar de billijke vergoeding, de fuif- en feestzaalproblematiek, de jeugdkampen in de natuur en jeugdverblijfscentra. Zelfs in de nieuwe wetgeving betreffende de vrijwilligers, die eigenlijk bedoeld is om het vrijwilligerswerk te ondersteunen, zijn een aantal onduidelijkheden geslopen met verregaande gevolgen.

Volgens de nieuwe wetgeving kan vrijwilligerswerk pas vanaf de leeftijd van 16 jaar. Wat zijn de gevolgen van deze bepaling? De leiding op speelpleinen en in het jeugdwerk is vaak jonger dan 16 jaar. Hoe moet het nu met een jongere van 15 jaar die in zijn jeugdhuis met een concert meehelpt?

De problemen van het jeugdwerk draaien vaak rond disputen over de nodige **verzekeringsdekking**. De heer Mahassine hoopt dat de minister snel werk van het aangekondigde onderzoek zal maken. Met betrekking tot de aansprakelijkheid heerst aan de basis immers veel onduidelijkheid. Veel ouders vinden het niet langer fijn dat hun kinderen enige verantwoordelijkheid opnemen. Het vinden van een goede leiding en van enthousiaste vrijwilligers is nochtans al jaren een probleem. Er is nood aan initiatieven die de vrijwilligers weer een comfortabeler gevoel geven en hun aansprakelijkheid tot de normale verantwoordelijkheden beperken. We mogen niet tolereren dat jongeren of zelfs volwassenen de rest van hun leven de dupe van een inschattingfout zijn.

Betreffende de **billijke vergoeding** informeert de heer Mahassine of dit alle jeugdwerkactiviteiten treft. Of gaat het enkel om activiteiten die in een privé-zaal of in een tent worden georganiseerd, bijvoorbeeld aan een chiro-afdeling die een fuif in een tent organiseert? Zijn er restricties, bijvoorbeeld met betrekking tot de inkomprijs? Het jeugdwerk heeft de indruk dat de billijke vergoeding binnenkort zal wegvallen en dat een oplossing in de maak is. Dat vergt nog enig overleg. Wanneer zal er een regeling komen?

– **Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel**

Betreffende de **internationale dimensie van het jeugdwerk** benadrukt de *minister* dat minister Bourgeois meer rechtstreekse contacten met buitenlandse partners en met vertegenwoordigers van andere landen heeft. Aan hem werd gevraagd geen bilaterale contacten te onderhouden of rechtstreekse samenwerking aan te gaan met landen die de kinderrechten niet respecteren.

De **Vlaamse Jeugdraad** kan op eigen initiatief advies geven over alle aangelegenheden die de Vlaamse Jeugdraad zelf relevant voor jongeren vindt. De Vlaamse Regering is verplicht de Vlaamse Jeugdraad om advies te vragen over alle aangelegenheden die op jongeren betrekking hebben. Dit geldt voor alle leden van de Vlaamse Regering en voor alle Vlaamse beleidsdomeinen.

Marokko behoort tot de **prioritaire landen**. In de loop van 2006 zal de minister een reëel beleid en actieplan uitwerken voor Marokko. Er moet o.a. meer uitwisseling komen, maar ook andere activiteiten en samenwerking tussen de Vlaamse Gemeenschap en Marokko.

De minister zegt niet principieel neen tegen samenwerking met Centraal-Afrika en Mozambique. Dat kan in de toekomst nog veranderen. Hij meent echter dat we er nog niet klaar voor zijn om in Mozambique structureel projecten op te zetten. In Congo wil de minister wel culturele projecten opstarten. Dat zijn voorlopig experimenten, want er is niet op terug te vallen. Vanuit het beleidsdomein Jeugd worden daar nog geen projecten gestart.

Wanneer er cijfers zijn over het aantal zonevreemde jeugdverblijfscentra zal de minister deze ter beschikking stellen van de commissieleden.

In het overleg tussen **Onderwijs en Cultuur** lijkt het logisch dat onder meer Cultuur wordt betrokken bij de aanpassing van de eindtermen. Dit en andere voor Cultuur en Onderwijs belangrijke elementen worden door de betrokken domeinen onderhandeld. Vele van deze elementen werden aangehaald in de beleidsbrieven Cultuur en Jeugd, en zijn aan bod gekomen bij de opmaak van het tweede Jeugdbeleidsplan.

De beheersvennootschappen hebben nog niet positief geantwoord op het nieuwe voorstel van de minister

voor de **billijke vergoeding**, evenmin als de betrokken ministers. Dit is een collectieve verantwoordelijkheid. De minister gaat ervan uit dat zijn collega's evenzeer interesse betonen voor de organisaties die onder hun bevoegdheid vallen, bijvoorbeeld de milieuorganisaties voor minister Peeters en de seniorenverenigingen voor minister Vervotte. Hij vraagt zijn collega's geen grote bedragen, maar kleine impulsen.

De minister vraagt dus een onderhandelingsmandaat voor de billijke vergoeding. Hij wil een zo duidelijk mogelijk resultaat waar alles in wordt opgenomen wat jeugdwerk betreft: vrijwilligers, verenigingsleven, buurtwerk, wijkcomités, schoolorganisaties en occasionele activiteiten. Ook een kwis valt er bijvoorbeeld onder. De commerciële sector wordt uitgesloten. Er is daarenboven de restrictie van de jaarlijkse grote winstgevendende manifestaties, zoals bijvoorbeeld de Katoenuif. Het gaat om festivals waar 6.000 tot 7.000 mensen naartoe komen. Minister Anciaux verduidelijkt dat een vrijstelling van billijke vergoeding kan worden verkregen indien het publiek minder dan 1000 personen telt.

In februari 2006 zal de minister het **diversiteitsplan** voorleggen.

Het **tweede Vlaamse Jeugdbeleidsplan** is klaar. De minister rekent erop dat de regering het nog voor het eind van het jaar zal goedkeuren, waarna het ter bespreking naar het parlement gaat.

Met hinderlijke, onduidelijke en onheuse regelgeving bedoelt de minister de regelgeving waar we niet veel positiefs mee realiseren, maar alleen maar mensen mee belasten. Het is niet altijd vanzelfsprekend om uit te maken welke lasten worden opgelegd voor welke positieve effecten. Het is bijvoorbeeld niet correct om te stellen dat de regelgeving betreffende brandveiligheid hinderlijk en onheus is, al zal ze best lastig zijn voor sommige lokale jeugdorganisaties. Er is een voorstel van decreet ingediend voor planlastverlaging op het Lokaal Jeugdwerkbeleid. Dat zal eind december nog worden gestemd door het Vlaams Parlement.

Kunsteducatie blijft ook bij Jeugd ondergebracht omdat zo de rijkdom van het jeugdwerk wordt benadrukt. Het debat erover is al vaak gevoerd en de minister heeft er zich toe verbonden dat zo te houden. Als men de Kunsteducatie enkel bij Cultuur zou onderbrengen, zou dit een verschraving van het jeugdwerk tot gevolg hebben.

Wat de **planlast** betreft, kan de minister de opmerkingen van de heer Mahassine begrijpen. Toch moet worden opgelet dat de communicatieverplichtingen vanuit de gemeentelijke overheden niet worden omschreven als planlast, zeker in het jeugdwerk. Meer dan in welke sector ook is overleg een heel belangrijk aspect. Het is een beleidsdoelstelling en een beleidsmiddel vanuit het Jeugdbeleid. De minister geeft als voorbeeld het debat dat er is geweest of er elke 6 jaar een gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan moet worden opgemaakt. De Jeugdraad heeft gevraagd dat er minstens om de 3 jaar een beleidsplan zou worden opgemaakt. De minister zal de Jeugdraad hierin volgen.

Het is niet de bedoeling de gemeentelijke overheden te wantrouwen, maar heel wat jongeren zijn geen 6 jaar lang actief in gemeentelijke jeugdleden. Het is ook belangrijk dat de jongeren worden betrokken in de praktijk. Er wordt nooit van nul vertrokken, wel wordt de mogelijkheid gegeven om het debat te voeren en accenten te leggen. De minister wil meestappen in planlastverlaging, maar dat mag niet tot gevolg hebben dat overleg en communicatie erbij inschieten.

De minister is het eens met de zorg van de heer Mahassine over de angst voor aansprakelijkheid van jongeren.

DEEL II: CULTUUR

1. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bij de beleidsbrief Cultuur, Beleidsprioriteiten 2005-2006

De minister stipt aan dat de beleidsbrief en de begroting voor cultuur voortbouwen op de beleidsbrief die vorig jaar in het Vlaams Parlement werd gepresenteerd. Vooral inzake de nieuwe accenten werd het afgelopen jaar heel wat voorbereidend werk geleverd. Vanaf 2006 zullen hiervan de eerste vruchten kunnen worden geplukt.

De minister stelt dat het cultuurbeleid – net zoals het jeugd- en sportbeleid – een essentieel maatschappelijk project realiseert. Daarom is hij gedreven om steeds meer kansen te geven aan de makers en smakers van cultuur, om het maatschappelijk draagvlak voor cultuur stelselmatig te vergroten en om verbindingen te leggen tussen de autonome cultuurpraktijk en de

belangrijke uitdagingen waarvoor onze samenleving staat. Dat zijn de drie fundamenteën van zijn cultuurbeleid.

De minister meent dat de **beslissingen rond het Kunstendecreet** in dit verband wellicht het meest in het oog springen. In juni 2005 werd een nieuw ijkpunt gerealiseerd in het kunstenbeleid. Door een budgetverhoging met 16 miljoen euro, waarvan 10 miljoen meer werd gerealiseerd door de hele Vlaamse regering, is men erin geslaagd alle disciplines vooruit te laten gaan. Aansluitend bij het regeerakkoord, werd bovendien een essentiële inhaalbeweging georganiseerd voor de beeldende kunsten, architectuur en vormgeving, kunsteducatie en sociaal-artistieke initiatieven. Deze beslissingen geven een sterke impuls aan de kunstenwereld en zorgen via de noodzakelijke overheidsondersteuning voor een zo groot mogelijke diversiteit aan kunstinitiatieven in Vlaanderen. Dat werk is nog niet klaar. Weldra volgen nog beslissingen over ontwikkelingsgerichte- en projectbeurzen voor kunstenaars, de projecten voor organisaties en over de structurele enveloppen voor de muziekorganisaties.

Het **beleid inzake de cultuurindustrieën** sluit hier naadloos bij aan. De blauwdruk hiervoor wordt geconcretiseerd in samenwerking met de PMV (Participatiemaatschappij Vlaanderen). In 2006 wordt de organisatie opgericht en uitgebouwd en worden de eerste projecten goedgekeurd. Voor volgend jaar ligt de prioriteit bij de muziek, en meer in het bijzonder de musical. Vanaf dat ogenblik zal blijken dat deze nieuwe beleidslijn volwaardige kansen kan geven aan bepaalde initiatieven, met een grote culturele en dus maatschappelijke meerwaarde. Inzake de musical zal dat ook het geval zijn voor de projecten, in het Kunstendecreet.

In het domein van het **erfgoed** werden in 2005 bijkomende inspanningen gerealiseerd voor de noodzakelijke inhaalbeweging. Dat zal ook in 2006 het geval zijn. In de loop van 2006 zal het masterplan Cultureel Erfgoed worden bekendgemaakt. Voor het eerst zal een geïntegreerd en integraal beleid mogelijk worden, gebaseerd op een visietekst en langetermijndoelstellingen voor verwerving, behoud en beheer, onderzoek en publieksontsluiting.

De minister is blij dat de dynamiek, die voortvloeit uit het **decreet op het lokaal cultuurbeleid**, verder kan worden ondersteund, niet alleen budgettair, maar ook via het voorstel van decreet dat de planlast sterk

wil terugdringen. Hij dankt de commissieleden voor de goede samenwerking bij de voorbereiding van het voorstel van decreet, waarbij de commissieleden een aantal noodzakelijke aanpassingen in het decreet op het lokaal cultuurbeleid willen realiseren. Hij is ervan overtuigd dat het mee zal bijdragen tot een breed parlementair draagvlak voor de specifieke relatie tussen de Vlaamse Gemeenschap en de gemeentebesturen inzake de beleidsdomeinen Cultuur, Jeugd en Sport.

Uit het **cultuurparticipatie-onderzoek** blijkt dat een aanzienlijke groep mensen die niet of nauwelijks participeren aan cultuur in het echte leven, aangetrokken wordt door de virtuele cultuur. Dit vormt een bijkomende motivatie om, zoals aangekondigd in de beleidsbrief, werk te maken van een integraal Vlaams beleid rond e-cultuur. In de loop van volgend jaar wil hij de visieontwikkeling op dit vlak ondersteunen en een integraal denkkader uitwerken. In dat kader merkt de minister op dat **de openbare omroep** zijn verantwoordelijkheid moet opnemen voor een aanbod van cultuur, sport en fictie voor jongeren en kinderen. Hij vindt het belangrijk zijn beleidsopties inzake Jeugd, Cultuur en Sport onder meer via de openbare omroep te kunnen realiseren.

De minister is blij omdat de afgesproken groei van het budget voor het **sociaal-cultureel werk** over een periode van drie jaar werd gerealiseerd. Hij hoopt binnenkort een ontwerp van decreet voor te leggen dat de planlast ook in deze sector fel reduceert. De talloze verenigingen, bewegingen en vormingsinstellingen, de vele honderdduizenden vrijwilligers en leden vormen samen zowat het belangrijkste maatschappelijk draagvlak voor een gedreven cultuurbeleid. Uit het cultuurparticipatieonderzoek blijkt nog maar eens de sterke samenhang tussen cultuurparticipatie en maatschappelijke participatie.

Het verheugt de minister dat er met de nieuwe VIA (**Vlaams Intersectoraal Akkoord**) afspraken konden worden gemaakt die moeten leiden tot een verbetering van de werkvoorwaarden in de brede sociaal-culturele sector. Samen met de vroegere DAC-middelen (Derde Arbeidscircuit), biedt dat zelfs kansen voor een gericht tewerkstellingsbeleid in deze sector, geënt op belangrijke maatschappelijke uitdagingen. De minister wil de volgende maanden samen met de sociale partners en de deelsectoren zoeken naar de meest effectieve inzet van deze middelen. Deze tewerkstellingsmogelijkheden wil hij kaderen binnen een jeugdbeleid waardoor ook een aantal maatschappelijke uitdagingen een oplossing kunnen krijgen. Daarvoor

verwijst de minister naar de jongerenproblemen in Frankrijk die de laatste weken tot uiting zijn gekomen. Hij stelt dat we dankbaar mogen zijn dat het in onze steden rustiger is gebleven, ook al bestaan er op sommige plaatsen vergelijkbare problemen.

Volgend jaar ondersteunt de minister in woord en daad de campagne 'Kom uit uw kot' waarmee het middenveld, en meer bepaald de Verenigde Verenigingen, de Vlaamse bevolking willen prikkelen en het verenigingsleven een hart onder de riem willen steken. Bovendien worden vandaag allerlei strategieën verkend om de volgende jaren, onder meer via onderzoek en concrete projecten, een meer zichtbaar maatschappelijk debat over het sociaal-culturele leven in Vlaanderen te voeren. Deze acties moeten in 2009 uitmonden in een groot congres, dat een nieuw ijkpunt moet vormen voor een toekomstgericht beleid waarin het actieve middenveld een centrale partner is.

De **amateurkunsten** bevinden zich op het kruispunt van een aantal beleidsinitiatieven die in de beleidsnota werden aangekondigd. Zij komen vooral in het vizier wanneer men de aandacht voor het semi-professionele wil versterken. In het regeerakkoord zijn er een aantal kansen om de kwaliteit van de vele initiatieven rond amateurkunsten duidelijker in beeld te brengen. Naast hun belangrijke gemeenschapsvormende rol, geven ze immers dagelijks kansen aan tienduizenden mensen om hun artistieke talenten te ontdekken en ontginnen. Er wordt dan ook het initiatief genomen om deze kwaliteiten nog bijkomende kansen te geven, onder meer door professionele ondersteuning en door het bieden van gelegenheden om internationaal te gaan.

De Vlamingen moeten in hun cultuurbeleving zoveel mogelijk worden vrijgesteld van het betalen van allerlei rechten. Daarom werd over de **overname van de leenvergoeding** een akkoord gerealiseerd, waarbij ook gemeentebesturen en bibliotheken baat zullen hebben. Vorige week formuleerde de minister een voorstel om, bovenop de inspanningen van vele gemeentebesturen, ook vanuit de Vlaamse Gemeenschap een inspanning te doen opdat de vele initiatieven zouden kunnen worden vrijgesteld van het betalen van de **bilijke vergoeding**.

In de schoot van de Vlaamse Regering werden technieken van alternatieve financiering ontwikkeld om de belangrijke investeringsachterstand in te halen. Die spelen ook een rol inzake de cultuurinvestering.

gen. In september maakte de minister het **cultuurinvesteringprogramma** voor de volgende jaren bekend. Met een budgettair traject van 101 miljoen euro kan men zich engageren tot een aantal belangrijke investeringen, zowel in de eigen infrastructuur, bijvoorbeeld het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen (KMSKA), De Singel, het operahuis in Antwerpen en de Hoge Rielen, als in belangrijke projecten die mee mogelijk worden gemaakt door andere overheden. De minister is ervan overtuigd dat deze investeringen niet enkel noodzakelijk zijn voor het cultuurbeleid op zich, maar dat ze ook zullen bijdragen aan de trots waarmee Vlaanderen zijn historisch en toekomstgericht cultureel patrimonium beleeft.

Eveneens in september werd de blauwdruk voor het toekomstige **internationale cultuurbeleid** voorgesteld. Deze blauwdruk vertrekt van twee uitgangspunten: enerzijds worden de internationale ambities verder ondersteund die zich binnen de diverse domeinen ontwikkelen. Anderzijds wordt een reorganisatie doorgevoerd waardoor de Vlaamse overheid een strakkere regie kan ontwikkelen voor specifieke prioriteiten en initiatieven. Ook op dit vlak moet de Vlaamse Gemeenschap meer verantwoordelijkheid durven opnemen. In nauwe samenspraak met de steunpunten en met de minister, zal een administratieve cel voor internationaal cultuurbeleid de volgende weken en maanden zorgen voor de concrete invulling.

Men dient ook de noodzakelijke dwarsverbanden te leggen met andere beleidsdomeinen. De minister hecht veel belang aan een samenwerkingsakkoord dat zal worden afgesloten met de minister van Werk, Onderwijs en Vorming en waarbij het concept 'Brede School' een belangrijke prioriteit zal zijn. Hij is ervan overtuigd dat de sectoren Onderwijs, Cultuur, Jeugd en Sport hierdoor heel wat bijkomende perspectieven kunnen geven aan de inwoners van Vlaanderen. Ook met de minister van **Toerisme** wordt een concreet samenwerkingsprotocol voorbereid, met als gemeenschappelijke aandachtspunten onder meer het beleid rond de kunststeden en het onthaalbeleid, wat de integratie impliceert van de databanken cultuur en toerisme.

De termen 'internationaal' en 'intercultureel' worden in één adem genoemd. Ons dorp maakt deel uit van de wereld, de wereld huist in ons dorp. De minister zal in februari een actieplan **Culturele Diversiteit** presenteren dat van de sectoren Cultuur, Jeugd en Sport op een concrete en gedreven manier de voortrekkers maakt van een toekomstgerichte, inter-

culturele samenleving. Hij wil deze sectoren daarin aanmoedigen en steunen, inzake personeels- en vrijwilligersbeleid, aanbod, participatie en samenwerkingsverbanden. De begroting van 2006 expliciteert deze keuze voor het eerst.

Op dit ogenblik wordt overleg gepleegd met de grote instellingen, het Vlaams Fonds voor de Letteren en het Vlaams Audiovisueel Fonds, over de **actualisering van de beheersovereenkomsten of samenwerkingsovereenkomsten**. De opstart van het Kunstendecreet, de nieuwe aanpak van het internationaal beleid en het implementeren van een ondersteuningsinstrumentarium voor de cultuurindustrie vormen de nieuwe context voor deze overeenkomsten.

In Vlaanderen bestaat een jarenlange traditie om zwaar in te zetten op **cultuurparticipatie**. Ook de voorbije jaren werden hierin belangrijke bijkomende accenten gelegd. De minister wil in die richting voortwerken. Deze keuze wordt mee onderbouwd door het belangwekkende cultuurparticipatieonderzoek van Re-creatief Vlaanderen, waaruit blijkt dat het succesvolle participatieverhaal nog steeds wordt genuanceerd door belangrijke drempels voor vele mensen. De komende jaren wil de minister bijkomend investeren in het wegwerken van deze drempels. Hierbij denkt hij vooral aan mensen die in armoede leven en personen met een handicap. Deze beleidsinitiatieven worden vooral gefinancierd vanuit ons participatiefonds, via de middelen uit de winst van de nationale loterij, en vanuit deze allocatie. Op 13 december, de dag van de cultuurcommunicatie, hoopt hij de concrete accenten hierin te kunnen duiden.

2. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bij de algemene uitgavenbegroting 2005-2006 inzake Cultuur

2.1. Programma 45.2: Volksontwikkeling en bibliotheken

– Decreet van 4 april 2003 op het sociaal-cultureel volwassenenwerk

Door de toepassing van de nieuwe regelgeving werd de sector van het sociaal-culturele volwassenenwerk de voorbije twee jaar grondig geherstructureerd. Dat gebeurde echter niet zomaar. De uiteindelijke bedoeling van de herstructurering is en blijft immers een oriëntering van het sociaal-culturele werk naar zijn wortels: maatschappelijke relevantie, emanci-

patorische en gemeenschapsvormende werking en gerichtheid op participatie, maatschappelijke actie en verandering.

Twee nieuwe werkvormen kregen binnen de nieuwe regelgeving een plaats: de regionale volkshogescholen en de bewegingen.

De regionale volkshogescholen of Vormingpluscentra zijn pluralistische educatieve voorzieningen met aandacht voor gemeenschapsvorming en cultuurparticipatie. Zij krijgen alle middelen en kansen om een belangrijke speler te worden in het domein van het levenslang en levensbreed leren.

In het overleg dat op het snijpunt van de beleidsdomeinen Onderwijs, Werk en Vorming wordt gevoerd tussen de beleidsverantwoordelijken, is het aspect 'levensbreed leren' een belangrijk aandachtspunt, ook in 2006.

De intensieve opvolging van de werking van de volkshogescholen zal in 2006 gecontinueerd worden. De uitvoering van de verschillende opdrachten van de volkshogeschool is immers essentieel.

De werkvorm bewegingen krijgt er vanaf 2006 drie nieuwe organisaties bij. De verwezenlijking van de ambitie van maatschappelijke actie, en verandering, en sensibilisatie, ligt in de volgende beleidsperiode in grote mate bij deze werkvorm.

Natuurlijk blijven sociaal-culturele verenigingen en vormingsinstellingen evenzeer een belangrijke taak vervullen in de realisatie van de doelstellingen van het cultuurbeleid op het vlak van het sociaal-culturele werk. Vanaf 2006 worden ook hier nieuwe erkenningen gerealiseerd, zodat het beleid kan blijven inspelen op de ontwikkelingen op het terrein.

De budgettaire inschrijving in de uitgavenbegroting van 2006 betekent een verhoging met 250.000 euro. Dat is opnieuw een – zij het bescheiden – verhoging ten aanzien van het voorbije begrotingsjaar. Op drie jaar tijd werd, met een globale budgetverhoging van zowat 4,2 miljoen euro, dus een belangrijke inhaalbeweging gerealiseerd voor deze sector.

De minister herinnert eraan dat 2006 ook het eerste jaar is van een nieuwe beleidsperiode. De voorbije beoordelingsprocedures over de beleidsplannen toonden een sterke vooruitgang op het vlak van beleidsplanning. Die algemene positieve evolutie laat het

beste verhoppen voor de nabije toekomst. De minister veronderstelt dat de beleidsinstrumenten die in het nieuwe decreet werden geïntroduceerd – onder meer beleidsplanning, integrale kwaliteitszorg, enveloppenfinanciering en kwaliteitsbeoordeling – inderdaad zullen leiden tot nieuwe impulsen en een grotere professionaliteit. Gelet op de beperkte evaluatie in 2005, heeft de minister ook beslist om in de eerste jaren van de nieuwe beleidsperiode geen financiële sanctioneringen door te voeren voor de organisaties met een minder goed gequoteerde beleidsplanning. Daarvoor wenst hij de evaluatie af te wachten van de remediëringstrajecten die de organisaties in die eerste jaren van de nieuwe beleidsperiode doorlopen.

Het sociaal-culturele volwassenenwerk in al zijn facetten verdient een essentiële plaats in de samenleving. De komende jaren wil de minister dit werkveld van verenigingen, bewegingen en vormingsinstellingen nog versterken in zijn veelvuldige acties om mensen meer kansen te geven en de interculturele samenwerking, over alle grenzen heen, vorm te geven.

In overleg met de sector wil de minister in 2006 starten met de voorbereiding van de evaluatie van het decreet. Via een aanpassing van het decreet kan het evaluatiemoment worden uitgesteld tot medio 2007.

– **Het decreet van 22 december 2000 betreffende de amateurkunsten**

De sector van de amateurkunsten werd de voorbije jaren ingrijpend gewijzigd door het bestaande decreet. De vroegere federaties waren immers verplicht om samenwerkingsverbanden aan te gaan per kunstdiscipline. Door een fusie is nu ook in de sector van de vocale muziek een disciplinaire organisatie ontstaan die werkt binnen de voorwaarden van het decreet.

Voor de reeds genoemde vernieuwde aandacht voor de amateurkunsten is ook de rol van de landelijke organisaties cruciaal. In 2005 nam de minister het initiatief om, in overleg met de sector, te werken aan de voorbereiding van een decreetaanpassing op dit punt. Hij heeft ervoor gekozen om de start van de nieuwe beleidsperiode van vijf jaar met een jaar uit te stellen, zodat de nieuwe accenten voor de amateurkunsten ongeveer tegelijkertijd van start kunnen gaan.

Die aanpassing van de regelgeving beoogt niet alleen de verlenging van de huidige beleidsperiode met een jaar. Ze streeft ook naar een integratie van de beleids-

aandachtspunten inzake internationaal cultuurbeleid, cultuurparticipatie en samenwerking met de professionele kunstwereld in de werking van de disciplinaire kunstorganisaties en het steunpunt, in de projectwerking en in het samenspel tussen deze drie.

De aanpassing van de subsidie-enveloppen naar aanleiding van de nieuwe beleidsperiode wordt, door de geplande verlenging van de eerste beleidsperiode, uitgesteld tot de begroting 2007. De budgettaire inschrijving in de begroting 2006 is dan ook een vertaling van het status quo. Over het steunpunt Amateurkunsten zal er in de loop van de komende maanden een duidelijk standpunt worden ingenomen.

– **Het decreet van 13 juli 2001 houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid**

Het decreet van 13 juli 2001 heeft, aldus de minister, op bijna vier jaar tijd voor een nieuwe dynamiek gezorgd in de Vlaamse en Brusselse gemeenten. Sinds 1 januari 2002 hebben reeds 212 gemeenten een aanvraag ingediend om in te stappen in nieuwe onderdelen van het decreet. Bij 189 gemeenten is een gesubsidieerde cultuurbeleidscoördinator aan de slag. Er werden reeds 185 cultuurbeleidsplannen goedgekeurd. Daarnaast beschikken 311 gemeenten over een door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerde openbare bibliotheek en hebben 61 gemeenten een gesubsidieerd cultuurcentrum.

Omwille van de belangrijke budgettaire implicaties van het decreet, opteerde de Vlaamse Regering voor een gefaseerde invoering. De algemene budgettaire toestand maakte het onmogelijk om in 2004 en 2005 het voorziene groeipad aan te houden zodat voor deze jaren niet alle voorziene initiatieven konden worden gehonoreerd.

Ondanks deze beperkingen heeft men in 2005 in Elsene en Sint-Gillis toch een nieuwe Nederlandstalige gemeentelijke openbare bibliotheek kunnen opstarten en werd er in Koekelberg, in samenwerking met het gemeentebestuur, een nieuw filiaal van de Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek geopend. In 2005 kregen 32 bijkomende gemeenten een subsidie voor vernieuwende initiatieven in het kader van hun gemeentelijk cultuurbeleidsplan.

In 2006 is er opnieuw ruimte voor een belangrijke financiële impuls van ongeveer 1.300.000 euro. Hiermee kunnen opnieuw tal van nieuwe initiatieven worden gefinancierd.

Er komt een aanvullende werkingssubsidie (1 euro subsidie per inwoner) voor de uitvoering van gemeentelijke cultuurbeleidsplannen die in de loop van 2005 zijn goedgekeurd. Het betreft Balen, Grobbendonk, Hove, Nijlen, Galmaarden, Rotseelaar, Tienen, Sint-Jans-Molenbeek, Neerpelt, Zonhoven, Geraardsbergen, Stekene en Ichtegem.

Twee nieuwe intergemeentelijke projectverenigingen voor de afstemming van de cultuurcommunicatie worden gesubsidieerd, CO7 (een aantal Westhoekgemeenten met Ieper als piloot), en Ginter (een aantal gemeenten uit midden West-Vlaanderen met Torhout als piloot).

Er komt een nieuwe bibliotheek in de gemeente Boortmeerbeek, in een intergemeentelijk samenwerkingsverband met Haacht. In Brussel wordt er gewerkt aan voorzieningen in Sint-Joost en in Oudergem, telkens in een samenwerkingsverband tussen de betrokken gemeente en de Hoofdstedelijke Openbare Bibliotheek. Het decreet heeft voor een enorme dynamiek gezorgd, waarbij het niet langer onmogelijk lijkt dat er in de toekomst in elke gemeente van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest een degelijke Nederlandstalige openbare bibliotheekvoorziening zal zijn.

In 2006 komen twee nieuwe cultuurcentra in de C-categorie voor subsidiëring in aanmerking: Tienen en Wetteren. Met de stad Gent wordt een convenant afgesloten voor een specifieke opdracht als cultuurcentrum vanaf 2006.

Na ruim drie jaar uitvoering van het decreet stelt de minister vast dat een aantal van de in het decreet voorziene instrumenten een te grote planningsdruk leggen op de gemeenten. Planlastverlaging wordt dan ook noodzakelijk. In nauwe samenspraak met de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media zal dan ook een voorstel van decreet worden ingediend, dat een aantal bepalingen van het decreet zal wijzigen, met het oog op een administratieve vereenvoudiging van de relatie tussen de Vlaamse Gemeenschap en de gemeenten.

Ondertussen wordt een traject opgestart, dat zoals bepaald in het decreet, tegen de zomer van 2006 een eerste, meer grondige evaluatie van het decreet moet voorbereiden. De gemeentebesturen kunnen dan in 2007, binnen de eventueel geactualiseerde contouren van het decreet, het beleidsplan voor de volgende gemeentelijke legislatuur voorbereiden.

2.2. Programma 45.3: Beeldende Kunst en Musea

– Cultureel Erfgoed

Wat de minister in het onderdeel 2.3 van zijn beleidsbrief, onder de titel 'Integraal beleid', schreef over transparantie en de noodzaak van een kwalitatieve benadering en een afstemming van het instrumentarium, is bij uitstek van toepassing op het beleidsdomein cultureel erfgoed.

De volledige beoordeling en advisering op basis van de verschillende decreten werd geregeld binnen het Erfgoeddecreet. Na de nodige inhoudelijke aanpassingen, zal ook het decreet op de volkscultuur in het Erfgoeddecreet opgenomen worden. Deze afstemming van het instrumentarium leidt tot een meer transparante regelgeving en eenvormige richtlijnen.

De minister streeft niet alleen naar transparantie in het instrumentarium van de Vlaamse Gemeenschap maar ook in haar begroting. Zo is het programma 45.3 vanaf 2006 voorbehouden voor het beleidsdomein cultureel erfgoed. Alle basisallocaties die betrekking hebben op het Kunstendecreet, werden verplaatst naar het programma 45.4 waar ze werden opgenomen in een aantal transversale basisallocaties voor het volledige kunstenveld.

Het beleid streeft niet alleen naar het behoud van het culturele erfgoed. Het wil ook het dynamisch omgaan met, en de participatie aan dit erfgoed stimuleren. Het erfgoed moet door de gemeenschap beleefd en gedragen worden. Zo niet dreigt het een groot deel van zijn betekenis te verliezen. Daarom benadrukt het beleid de gemeenschapsvormende functie van het cultureel erfgoed. Daarom moet het ook per definitie gaan om een complementair beleid. Het beleid moet zowel door steden en gemeenten als door provincies en Vlaamse overheid gedragen worden. Zo wordt het een gediversifieerd, gericht overheidsbeleid met verschillende finaliteiten.

Dat het cultureel-erfgoedbeleid een belangrijke prioriteit vormt, kan men ook aflezen uit de begroting 2006. In deze budgettaire moeilijke tijden is de minister er toch in geslaagd het budget te verhogen. Deze verhoging wordt deels gefinancierd met de middelen die vrijkwamen bij de afsluiting van het Limburgfonds (744.000 euro), en deels via nieuwe middelen. In totaal stijgt de erfgoedbegroting met 1,6 miljoen euro. De impulssubsidies aan Limburg hebben hun effect overigens niet gemist. Het Kunst- en Erfgoed-

festival Artuatuca in Tongeren is hiervan een mooi voorbeeld.

De verhoging van het budget wordt in de eerste plaats gebruikt om de implementatie van het Erfgoeddecreet te financieren en de groeiende nieuwe dynamiek binnen het erfgoedveld te honoreren. Daarnaast worden deze nieuwe middelen ook aangewend voor de financiering van een aankoopregeling voor sleutelwerken voor erfgoedcollecties.

Vanaf 2006 treden twee nieuwe erfgoedconvenants in werking. Een eerste erfgoedconvenant werd afgesloten met Comeet, de projectvereniging die instaat voor de ontwikkeling van een cultureel-erfgoedbeleid voor 13 gemeenten in het Meetjesland. Samenwerking, een van de kernbegrippen van het cultureel-erfgoedbeleid, wordt binnen Comeet van bij het begin meegenomen. Met deze erfgoedconvenant wordt aangegeven dat het cultureel-erfgoedbeleid van de Vlaamse Gemeenschap geen louter stedelijk beleid is. Het cultureel erfgoed heeft een gemeenschapsvormend karakter voor heel Vlaanderen. Comeet ontvangt voor zijn geïntegreerd en integraal cultureel-erfgoedbeleid voor het Meetjesland een jaarlijkse werkingssubsidie van 300.000 euro. Er werd ook een erfgoedconvenant gesloten met Sint-Truiden, voor een jaarlijkse subsidie van 200.000 euro.

Het convenantbeleid – in 2006 werden 13 convenants gesloten – is het voorbeeld bij uitstek van de complementariteit tussen het lokale beleid en het beleid van de Vlaamse Gemeenschap.

Met ingang van 2006 zullen ook de erkende musea, ingedeeld bij het basisniveau, een werkingssubsidie ontvangen van de Vlaamse Gemeenschap. Momenteel zijn op dit niveau 11 musea erkend. Deze musea ontvangen vanaf 2006 elk een subsidie van 12.500 euro. De 17 musea, ingedeeld bij het landelijke niveau, ontvangen in 2006 elk een subsidie van 250.000 euro, de 21 musea, ingedeeld bij het regionale niveau, elk een subsidie van 50.000 euro en de 11 musea ingedeeld bij het basisniveau, elk een subsidie van 12.500 euro.

Met ingang van 2006 wordt ook het overkoepelende samenwerkingsverband Packed (*Platform Archivering en Conservering van Kunstcreaties op Elektronische en Digitale dragers*) voor zijn jaarwerking gesubsidieerd. Dit samenwerkingsverband tussen het MuHKA (Museum voor Hedendaagse Kunst Antwerpen), het SMAK (Stedelijk Museum voor Actuele Kunst

Gent), het Museum Dhondt-Dhaenens en Argos, ontwikkelt een landelijk expertise met betrekking tot conservering van audiovisueel materiaal. Om deze expertise verder uit te bouwen ontvangt Pac- ked vanaf 2006 een jaarlijkse werkingssubsidie van 100.000 euro.

– **Het decreet van 19 juli 2002 houdende privaatrechtelijke culturele archiefwerking**

De subsidiëring van privaatrechtelijke archief- en documentatiecentra op basis van het Archiefdecreet verliep tot nu toe via drie basisallocaties. In de begroting 2006 werden deze basisallocaties samengevoegd. Hierdoor verhoogt de overzichtelijkheid van de erfgoedbegroting.

Om tegemoet te komen aan de noden binnen de grote maatschappelijk-filosofische archiefinstellingen, wordt 200.000 euro extra uitgetrokken. Dit bedrag wordt verdeeld tussen de vier zogenaamde ‘kleurarchieven’ op basis van artikel 7 van het decreet: 60 percent van het bedrag wordt gelijk verdeeld en 40 percent volgens de volgende verdeelsleutel: 45 percent voor het KADOC (Katholiek Documentatiecentrum), 30 percent voor het Amsab (Archief en Museum van de Socialistische Arbeidersbeweging en twee maal 12,5 percent voor het LA (Liberaal Archief) en voor het ADVN (Archief en Documentatiecentrum voor het Vlaams-Nationalisme). Dit geeft respectievelijk: 66.000, 54.000, en twee maal 40.000 euro.

Er wordt ook 40.000 euro extra vrijgemaakt voor het AMVB (Archief en Museum van het Vlaams Leven te Brussel). Deze verhoging is structureel noodzakelijk om de duurdere huisvestingskosten te dekken en om een volwaardige werking te garanderen.

Voor de regularisatie van de DAC’ers is er een extra krediet van 100.000 euro dat, na overleg met de vier kleurarchieven, verdeeld is op basis van het huidige aantal DAC’ers. Dit geeft 38.524 euro voor KADOC, 24.905 voor Amsab, 10.448 voor het LA en 26.121 euro voor het ADVN.

– **Steunpunten Culturele Biografie Vlaanderen en Vlaams Centrum voor Volkscultuur**

Binnen het beleidsdomein cultureel erfgoed zijn twee decretaal verankerde steunpunten actief. Culturele Biografie Vlaanderen, het steunpunt voor archiefinstellingen, erfgoedcellen en musea had een eigen basisallocatie 33.68. Het Vlaams Centrum voor

Volkscultuur, het steunpunt voor de sector volkscultuur, deelde een basisallocatie met de organisaties die werden gesubsidieerd binnen het decreet op de volkscultuur.

Aan het Vlaams Centrum voor Volkscultuur werd een eigen basisallocatie 33.69 gegeven. Zo hebben vanaf 2006 beide steunpunten een eigen plaats in de begroting.

– **Collectie Vlaanderen**

De minister hecht veel belang aan het begrip ‘collectie Vlaanderen’, waarmee hij alle publieke collecties cultureel erfgoed in Vlaanderen wil vatten. Hij wil dat deze collecties zo goed mogelijk beheerd en uitgebouwd worden. Dat is een belangrijke en gemeenschappelijke uitdaging voor elk bestuursniveau in Vlaanderen.

De Vlaamse overheid beschikt over een aantal instrumenten om daartoe bij te dragen. Een eerste instrument is het Topstukkendecreet dat in 2006 verder geïmplementeerd zal worden. De prioriteit is de verdere uitbreiding van de lijst van beschermde voorwerpen en verzamelingen.

In 2006 wil de minister ook de aangekondigde aankoopregeling ‘sleutelwerken voor erfgoedcollecties’ invoeren. Hij verwijst naar wat op dit vlak reeds de facto kon worden gerealiseerd: de aankoop van een Ensor-tekening ten behoeve van het MSK Gent en de aankoop van de Prova-car van Panamarenko ten behoeve van het MuHKA. Het ging daarbij telkens om cruciale collectiestukken die door hun hoge financiële waarde buiten het bereik van de musea zelf vielen. Het is bij de verwerving van dit type van collectiestukken dat de Vlaamse overheid voor de collectie Vlaanderen het verschil kan maken.

Aan de op landelijk niveau erkende musea – op basis van het Erfgoeddecreet van 7 mei 2004 – en aan de archiefinstellingen van landelijk belang – op basis van het Archiefdecreet van 19 juli 2002 – wil men een voorstelrecht toekennen inzake de aankoop van dergelijke collectiestukken. Het museum of de archiefinstelling moet overtuigend kunnen aantonen dat het om een cruciaal stuk gaat voor de collectie. Is dat het geval, dan koopt de Vlaamse overheid dit collectiestuk aan voor de collectie Vlaanderen en geeft het in langdurige bewaring aan het voorstellende museum.

Om dit beleid te kunnen financieren, wordt een budgetverhoging van 115.000 euro doorgevoerd binnen

de basisallocatie 74.80. Daarnaast zullen binnen het bestaande verwervingsbeleid ook enkele beleidslijnen afgesloten worden. De vrijkomende middelen zullen toegevoegd worden aan het budget voor de sleutelwerkenregeling.

2.3. Programma 45.4 Muziek, Letteren en Podiumkunsten

– Het Kunstendecreet van 2 april 2004

De cultuurbegroting groeit met 10 miljoen euro, waarvan de belangrijkste middelen naar het kunstendecreet gaan. Met de invoering van dit decreet streefde men naar een vereenvoudigde en transparante regelgeving in de kunstensector in Vlaanderen. Het Kunstendecreet speelt dus niet alleen in op een aantal inhoudelijke tendensen binnen het kunstenederland, het brengt ook structuur aan in dit complexe en diverse landschap.

De begroting 2006 is een eerste aanzet en neerslag hiervan. Deze begrotingsstructuur zal waarschijnlijk in de toekomst verder verfijnd worden. Vele basisallocaties binnen de begroting 2006 werden daarom op 'pro memorie' gezet. Nieuwe basisallocaties werden gecreëerd om aan de verplichtingen van het Kunstendecreet te voldoen. Daarbij werd ernaar gestreefd om de kredieten van deze oude basisallocaties samen te brengen op zo weinig mogelijk nieuwe basisallocaties.

De nieuwe basisallocaties in het kader van het Kunstendecreet zijn 01.01, 33.62, 33.63, 33.67, 33.69, 33.85 en 33.87.

De basisallocatie 01.01 is het provisioneel krediet, aanwendbaar voor de uitvoering van het Kunstendecreet. Op deze basisallocatie wordt een provisioneel krediet ingeschreven ten bedrage van 4.352.000 euro. Op dit moment is het volgens de minister nog niet mogelijk om in te schatten hoeveel dossiers inzake subsidiëring van projecten en individuele kunstenaars zullen worden ingediend en gehonoreerd op basis van de voorwaarden van het Kunstendecreet. In de loop van het begrotingsjaar 2006 zal daarom het krediet op deze basisallocatie overgeheveld worden naar de verschillende nieuwe basisallocaties in functie van de behoefte om de dossiers te kunnen honoreren. In het kader van de projecten is het belangrijk de bedragen niet vooraf te bepalen. Er moet worden gewerkt in functie van de vraag en het aanbod van de sector.

De basisallocatie 33.62 omvat de subsidies aan kunsteducatieve organisaties voor het geheel van de wer-

king. Er is voorzien in een nieuw initieel krediet van 1 miljoen euro. Op deze nieuwe basisallocatie worden 6 kunsteducatieve organisaties gesubsidieerd.

De basisallocatie 33.63 betreft de subsidies aan sociaal-artistische organisaties voor het geheel van hun werking. Er werd een nieuw initieel krediet uitgetrokken van 1.855.000 euro. Op deze nieuwe basisallocatie worden 9 sociaal-artistische organisaties gesubsidieerd.

De basisallocatie 33.67 betreft de subsidies voor publicaties. Er werd voorzien in een nieuw initieel krediet van 400.000 euro. Op deze nieuwe basisallocatie worden 11 periodieken gesubsidieerd.

De nieuwe basisallocatie 33.69 betreft de subsidies voor steunpunten. Er is een nieuw initieel krediet van 2.870.000 euro. Op deze nieuwe basisallocatie worden 5 steunpunten gesubsidieerd.

De basisallocatie 33.85 omvat de subsidies aan kunstorganisaties voor het geheel van hun werking. Er is een nieuw initieel krediet van 57.587.000 euro. Op deze nieuwe basisallocatie worden, ingevolge het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2005, subsidies toegekend: aan 37 kunstencentra en werkplaatsen voor een totaalbedrag van 17.205.000 euro. Het betreft subsidies aan 18 festivals voor een totaalbedrag van 4.465.000 euro; aan 40 theatergezelschappen voor een totaalbedrag van 25.100.000 euro; aan 6 dansgezelschappen voor een totaalbedrag van 3.350.000 euro; aan 7 muziektheatergezelschappen voor een totaalbedrag van 4.150.000 euro; aan 15 organisaties in de sector beeldende kunst voor een totaalbedrag van 1.742.000 euro; aan 6 organisaties in de sector architectuur en vormgeving voor een totaalbedrag van 345.000 euro en aan 15 organisaties audiovisuele kunsten voor een totaalbedrag van 1.230.000 euro. Het gaat dus om een totaalbedrag van 57.587.000 euro.

De basisallocatie 33.87 omvat de subsidies aan kunstinstellingen. Er is een nieuw initieel krediet van 21.700.000 euro. Op deze nieuwe basisallocatie worden 4 kunstinstellingen gesubsidieerd.

De Vlopera is niet opgenomen in deze basisallocatie maar wordt apart gesubsidieerd als Vlaamse Openbare Instelling in de uitgavenbegroting onder programma 45.40 basisallocatie 41.04.

Naast de net genoemde nieuwe basisallocaties heeft het Kunstendecreet ook nog een impact op basisallo-

catie 33.11, de subsidies aan professionele ensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals, het Muziekcentrum van de Vlaamse Gemeenschap en compositieopdrachten en het verlenen van werkbeurzen. Dit krediet is bestemd voor de uitvoering van het Muziekdecreet. Er is een overheveling van 1.917.000 euro voor enkele organisaties waarop het Kunstendecreet al van toepassing is. Door de inwerkingtreding van het Kunstendecreet is het Muziekdecreet voor het begrotingsjaar 2006 alleen nog van toepassing op de subsidiëring van professionele muziekensembles, concertorganisaties, muziekclubs, muziekeducatieve organisaties en festivals. Dit is het laatste jaar van deze structurele subsidiëring 2003-2006.

– **Subsidies voor aanvullende tewerkstelling.**

Voor de basisallocatie 33.16, de subsidies voor aanvullende tewerkstelling in de sectoren Muziek, Letteren en Podiumkunsten, is er een verhoging met 132.000 euro.

Met de middelen van deze basisallocatie wordt de regularisatie van de vroegere DAC-projecten in de culturele en sociaal-culturele sectoren opgevolgd zoals bepaald in het regeerakkoord van 1999, de beslissingen van de Vlaamse Regering van 1999, 2000 en 2001 en het Vlaams Intersectoraal Akkoord sociaal-profit van 2000.

Vanaf 2005 werden de middelen voor de gereguleerde DAC'ers binnen de sectoren Podiumkunsten en Muziek toegevoegd aan de subsidies die de betrokken organisaties ontvangen op basis van de desbetreffende sectorale decreten. Dat gebeurde in overeenstemming met artikel 13 van het decreet van 7 mei 2004 houdende aanvullende subsidies voor tewerkstelling in de culturele sector.

De verhoging van het krediet is het resultaat van een correcte afstelling van de dossiers op de daadwerkelijke tewerkstelling in de organisaties binnen muziek, letteren en podiumkunsten.

– **Leesbevordering en bevordering van de leescultuur**

De basisallocatie 33.21 betreft de subsidies aan projecten in het kader van leesbevordering en bevordering van de leescultuur.

Met het oog op het groeperen van alle initiatieven in het kader van de cultuurparticipatie op programma 45.20, basisallocatie 33.14, wordt het krediet naar

deze basisallocatie overgeheveld. Dit zal geen afbreuk doen aan het belang van de leesbevordering waarvoor ook in 2006 projecten zullen worden gehonoreerd.

– **Subsidies aan Brusselse podia**

De basisallocatie 33.49 betreft de subsidies aan diverse Brusselse podia. Aansluitend bij de afspraken tussen de stad Brussel, de Vlaamse Gemeenschapscommissie en de Vlaamse Regering over de ondersteuning van de KVS, worden de kredieten waarmee de minister van Cultuur deze afspraken ondersteunt, samengezet op deze allocatie.

2.4. Programma 45.5: Algemeen Cultuurbeleid

– **Fonds Culturele Infrastructuur**

Voor het Fonds Culturele infrastructuur wordt er een systeem van alternatieve financiering uitgewerkt. Aan de dotatie of vastleggingsmachtiging van het Fonds verandert er niets. Er komt immers een meer gespreide afbetaling van de engagementen. Er wordt wel een nieuwe allocatie gecreëerd, die toelaat om ook huur te betalen. Hiervoor werden geen nieuwe middelen aangesproken: de bestaande allocatie die voorzorg in huursubsidies aan vzw's en dus hetzelfde doel had, werd afgeschaft. Bij de concrete uitwerking van het beleid inzake culturele infrastructuur, in samenwerking met de Participatie Maatschappij Vlaanderen (PMV), bleek men het weder inhuren te verkiezen boven het laten huren door gesubsidieerde organisaties. Van zodra de andere opties rond de gespreide financiering aangepast zijn aan de concrete projecten, zal de begroting van het Foci hieraan gaandeweg worden aangepast.

PMV werkt eveneens aan de operationalisering van een beleidsinstrumentarium voor de **culturele industrie**. Het is de bedoeling de diverse actoren in de sector van de cultuurindustrie op duurzame wijze te stimuleren tot het initiëren van ambitieuze initiatieven; een meer professionele werking te bevorderen; de continuïteit, expansie en rendabiliteit van de actoren te bevorderen door de combinatie van productkwaliteit, dynamisch ondernemerschap, goed management en een ruimere toegang tot risicodragend kapitaal, innovatiekapitaal en kredietverlening; de economische groei en tewerkstelling in de sector te bevorderen en een ruimere interregionale en internationale werking en uitstraling te bevorderen.

Om in een eerste jaar de aanzet te kunnen geven voor dit beleid, is voorzien in 600.000 euro op een nieuw gecreëerde allocatie.

– **Internationale en interregionale culturele samenwerking**

Om tot een correcte inschatting te komen van de middelen waarin is voorzien voor het internationale beleid, moet men volgens de minister in de eerste plaats bedenken dat de kredieten voor de uitvoering van het internationale aspect van de verschillende decreten in de verschillende sectoren op de desbetreffende programma's terug te vinden zijn. Op allocatie 33.05 is er ogenschijnlijk een daling, maar in werkelijkheid worden de internationale kredieten voor het Kunstendecreet getransfereerd naar programma 45.4, Muziek, Letteren en Podiumkunsten.

Op het programma 45.5 blijven vooral de kredieten staan voor de uitvoering van de regiefunctie van het internationale beleid. Deze middelen staan onder vier allocaties, waarvan een specifiek voor de samenwerking met de Franse Gemeenschap, een voor de subsidiëring van het Vlaams-Nederlands Huis waarvan de subsidie toeneemt met 250.000 euro, conform de afspraak met Nederland, en twee globale allocaties.

– **Financieren van de intersectorale akkoorden**

Voor de uitvoering van de intersectorale akkoorden van 1998 en 1999 worden de middelen op twee allocaties gegroepeerd: een voor de kosten van de geregulariseerde DAC'ers, en een voor alle andere aspecten van de akkoorden. De middelen voor het nieuwe akkoord van dit voorjaar zijn voorzien op een globaal provisioneel krediet. In alle geval zijn de voorziene bedragen conform de gemaakte afspraken en het groeipad.

– **CultuurNet Vlaanderen**

De subsidie van CultuurNet neemt toe met 300.000 euro. Dit is noodzakelijk, gelet op het feit dat CultuurNet nu terechtkomt in de fase van de recurrente werking van de cultuurdatabank, na een periode van investeringen met het oog op de opstart.

– **Grote culturele evenementen**

De minister gaat door met het beleid van zijn voorganger om voorlopig minder geld uit te trekken voor grote culturele evenementen. Voor volgend jaar daalt het budget op deze basisallocatie dan ook nog aanzienlijk. Er wordt wel een nieuwe basisallocatie gecreëerd, als veruitwendiging van een specifiek beleid rond culturele diversiteit. Het is de bedoeling

om in februari, in samenspraak met de diverse sectoren, een concreet actieplan voor te stellen. Naast de courante stimuleringsmiddelen die in de verschillende programma's terug te vinden zijn, is op deze allocatie reeds 200.000 euro voorzien voor de ondersteuning van de specifieke flankerende initiatieven.

– **Limburgfonds en lotto-gelden**

De subsidies in het kader van het impulsbeleid voor Limburg worden, zoals voorzien, door de minister volledig afgebouwd ten voordele van zowel Kunstendecreet als Erfgoeddecreet. De Lottomiddelen zullen meer specifiek worden ingezet voor participatie.

2.5. Programma 72.1: Filmbeleid

Inzake het filmbeleid werden door de minister een aantal basisallocaties op 0 gebracht. Ook dat heeft te maken met de overheveling naar het Kunstendecreet, waarin ook het audiovisueel kunstenveld wordt meegenomen.

2.6. Algemene conclusie betreffende de financiering van het cultuurbeleid

De *minister* besluit dat betreffende het luik Cultuur de eenmalige besparingen van 2004 reeds ruimschoots werden gecompenseerd. In 2005 springen vooral de bijkomende middelen van 2,5 miljoen euro voor het Sociaal-Cultureel Volwassenwerk en de bijkomende inspanningen voor de beeldende kunsten en de Erfgoedconvenant hierbij in het oog.

De gevoelige stijging in 2006 komt volgens de minister vooral het Kunstendecreet ten goede, met netto 8,5 miljoen euro, plus de indexering. Daarnaast zijn er extra inspanningen voor het Lokaal Cultuurbeleid, het MuHKA, Erfgoedbeleid, Cultuurnet, en de bevordering van de culturele diversiteit.

In 2006 zal ook de eerste aanzet worden gegeven voor het beleidsinstrumentarium voor de cultuurindustrie en de alternatieve financiering van grote infrastructuurwerken.

De meerjarenbegroting houdt bovendien vanaf 2007 rekening met een uiteindelijke stijging van de begroting Cultuur met ruim 20 miljoen euro, naast de extra middelen die voorzien werden voor de uitvoering van het recente VIA-akkoord. In deze legislatuur steeg de cultuurbegroting reeds met circa 13 procent. Voor 2006 stegen de beleidskredieten Cultuur van 368,566

duizend euro naar 385,436 duizend euro. Dat is een stijging van 16,870 duizend euro, of een stijging met 7 procent tov het begin van de legislatuur. In betalingskredieten is er een stijging met 17, 230 duizend euro netto.

3. Algemene bespreking

– Standpunt van mevrouw Gracienne van Nieuwenborgh

Mevrouw *Gracienne Van Nieuwenborgh* stelt vast dat **de beleidsbrief** voortbouwt op de beleidsnota van vorig jaar. De bekommernis dat cultuur een maatschappelijk project is, blijft gelukkig bestaan. Positieve punten zijn dat er meer middelen dan ooit ter beschikking worden gesteld van cultuur. De inhaalbeweging ten aanzien van een aantal sectoren zoals beeldende kunst en architectuur is zeker bemoedigend. Zeer positief is de blijvende aandacht voor het erfgoed en het sociaal-cultureel leven in het algemeen, samen met de positieve benadering van de amateurkunsten. Daar zit niet alleen veel talent, ze hebben ook een sociaal-cultureel belang.

De aangekondigde projecten voor de muziekorganisaties en de prioriteit die minister Anciaux in 2006 wenst te geven aan de musical, worden volledig gesteund, samen met de aandacht voor de culturele infrastructuur.

De Brede School ligt haar fractie na aan het hart. Dit project kan inderdaad een eerste aanzet geven tot een actieve kunstbeoefening. De rol van de kunstacademies daarin mag echter niet worden vergeten. Ze laten immers heel wat talent tot ontplooiing komen. Toch blijft de minister hierover bijzonder vaag in de beleidsbrief. Behalve de aangekondigde oprichting van een stuurgroep is er niet echt een concrete invulling, noch in de beleidsbrief, noch in de begroting. Van het ooit aangekondigde expertisecentrum voor Cultuur en Onderwijs wordt niet meer gesproken. Ze vraagt zich af wat de volgende stappen zullen zijn en hoe ze zich zullen vertalen in middelen en concrete projecten.

Spreker ziet de Brede School gelinkt aan **cultuurparticipatie** in het algemeen. Niet alle kinderen hebben de kans om naar een academie te gaan. Daar kunnen financiële of praktische redenen aan ten grondslag liggen. Als er tijdens de gewone schooluren iets extra aan cultuur kan worden gedaan, dan is dat meegenomen. In overleg met Onderwijs moet er worden gekeken hoe aan die noden kan worden tegemoetge-

komen. Er zijn bijvoorbeeld kinderen die langdurig in de naschoolse opvang zitten. In het belang van participatie en de Brede School moet daar aandacht aan worden geschonken.

Er moeten meer middelen worden vrijgemaakt voor de **participatie van mensen in armoede**. In bepaalde steden werden al initiatieven genomen. In Aalst is er bijvoorbeeld de Kansenas. Zonder dat ze daarbij worden gestigmatiseerd, kunnen mensen voor een prikke deelnemen aan alles wat door de stad wordt ingericht. Het is wenselijk dat het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering daar een invulling aan zouden geven en er ook de nodige middelen voor uittrekken.

Betreffende samenwerking tussen **Cultuur en Toerisme**, staat terecht in de beleidsbrief dat het ene een hefboom is voor het andere. De sp.a-spirit-fractie is verheugd dat de kunststeden daarin worden erkend. Spreker vraagt dat bij de besprekingen met de minister van Toerisme aandacht wordt geschonken aan de middelgrote steden, die net niet worden erkend als kunststad, zoals Kortrijk, Hasselt en Aalst. Meestal hebben die steden op cultureel vlak heel wat te bieden. Sommige steden bezitten gebouwen die tot het Werelderfgoed behoren. De minister van Cultuur zou dit bij de minister van Toerisme kunnen aankaarten.

‘**Cultuurindustrie**’ is een erg modieuze term. Het is echter moeilijk in te schatten wat daaronder valt en wat de repercussies zijn. Graag enige toelichting.

Een heikel punt is het **leenrecht en de billijke vergoeding**. Inzake het leenrecht zijn al heel wat stappen vooruit gezet. In het regeerakkoord staat evenwel duidelijk dat de Vlaamse overheid de billijke vergoeding financieel en administratief ten laste zou nemen, en dat ze zou onderhandelen over de financiering van een vrijstelling inzake auteursrechten voor sociaal-culturele verenigingen. Spreker verwijst daarbij naar het antwoord van minister Anciaux op een actuele vraag van 9 november 2005 van mevrouw Gennez. Op pagina 16 van de beleidsbrief staat echter dat de minister ondertussen een signaal heeft gekregen van de VVSG. Heel wat gemeentebesturen zouden ondertussen de kosten en administratie voor de billijke vergoeding hebben opgenomen. Spreker beseft dat dit niet alleen door de begroting Cultuur kan worden gedragen, en steunt de minister in eventuele pogingen om elders geld te zoeken.

Op pagina 22 staat dat de culturele thema-archieven extra middelen krijgen en dat er een actieplan voor de **archieffector** in zijn geheel komt. Mevrouw Van

Nieuwenborgh juicht dat toe. Ze vraagt de minister om ook na te denken over de stedelijke archieven, hoewel die tot de stedelijke autonomie behoren. Hoewel de eerste bedoeling het archiveren van stadsdocumenten is, bevatten ze vaak zeer interessante informatie. Vanuit een bekommernis over het erfgoed zouden projecten die aansluiten bij het bewaren van dat erfgoed, mogelijk voor subsidies in aanmerking kunnen komen.

Het is goed dat de middelen voor het **lokaal cultuurbeleid** toenemen. Het is op dat vlak nog nooit zo goed gegaan. Enkele commissieleden hebben een voorstel van decreet ingediend om de planlast te verminderen (*Parl. St.* VI. Parl. 2004-05, nr. 592). Toch wil spreker specifieke aandacht vragen voor de **Vlaamse Centrale Catalogus (VLACC)** van de Nederlandstalige openbare bibliotheken, en informeert naar een stand van zaken. Tot haar genoegen stelt ze vast dat middelen voor de ondersteuning van participatie in bovenlokale initiatieven rechtstreeks aan de steden worden overgemaakt. Dat is enkele jaren niet het geval geweest, precies om te kunnen bijdragen aan de totstandkoming van de Vlaamse Centrale Catalogus. Spreker vraagt of het uitgetrokken bedrag volstaat om die Vlaamse Centrale Catalogus te realiseren.

De **Week van de Smaak** is een goed idee. Het idee is een beetje zoals de beleidsbrief zelf: met nog wat peper en zout erbij, wordt het resultaat uitstekend.

– Standpunt van de heer Steven Vanackere

De heer *Steven Vanackere* steunt de ambitieuze optie in het regeerakkoord om cultuur sterk te promoten. De bespreking van de beleidsbrief is een goede gelegenheid om daaraan vorm te geven. Sommigen stellen dat de minister geen kritiek zou kunnen verdragen, maar het is zijn mening dat de minister een goede discussie op basis van een eerlijke uitwisseling van standpunten wel degelijk waardeert.

Wat de vorm van de **beleidsbrief** betreft, herinnert de heer Vanackere eraan dat in artikel 74 van het Reglement staat welke elementen die moet bevatten. De verwijzingen naar het regeerakkoord en de beleidsnota zijn gebeurd. De oplijsting van relevante moties gebeurt ongeveer. De heer Vanackere mist echter een overzicht van de uitvoering van de begroting tijdens het lopende begrotingsjaar, een prognose van de beleidsinvulling tijdens het volgende begrotingsjaar, een samenvatting van de beleidsopties en initiatieven voor het volgende beleidsjaar en ten slotte ook een stand van zaken van de realisatie van de uitvoeringsbesluiten bij de belangrijkste decreten.

CD&V breekt een lans voor het gebruik van beleidsbrieven als een instrument in het maatschappelijk debat in het parlement én daarbuiten. Daartoe zijn concrete en becijferde beleidsambities nodig. Alle ministers zouden moeten proberen om hun beleidsprioriteiten om te zetten in **meetbare doelstellingen**, want dat bevordert een objectief en zakelijk debat. Verder merkt de spreker op dat de tekst op sommige plaatsen nogal wollig is: er staan zinnen in die in elke beleidsbrief van elke minister zouden kunnen staan.

Het **Beter Bestuurlijk Beleid (BBB)** wordt in de beleidsbrief niet erg concreet behandeld, hoewel dat in principe op 1 januari 2006 van start zou moeten gaan.

In de beleidsbrief staat niets over de oprichting van de strategische adviesraad. Het is nog steeds niet duidelijk of de bestaande raden en commissies nog altijd volledig zijn of dat ze binnenkort zullen worden aangevuld. Misschien wacht de minister tot die strategische adviesraad een feit is. Met het oog op het BBB lijkt het nuttig om klaarheid te verschaffen over de intenties inzake de samenstelling van de adviesraden en beoordelingscommissies.

De heer Vanackere vindt in de beleidsbrief ook niets terug over de intenties van het departement Cultuur inzake de inpassing van de VOI's en de DAB's in het BBB.

De minister kondigt wel een strategisch plan aan over de steunpunten, de administratie en de adviesraden. De timing is echter niet duidelijk. Verder vindt CD&V dat bij de evaluatie van de steunpunten een klantenbevraging zou moeten worden gevoegd.

Wat de grote gemeenten, de provincies en de VGC betreft, is er nood aan een afsprakenkader over wie wat doet, met andere woorden **het kerntakendebat**. De heer Vanackere neemt het de minister niet kwalijk dat hij daar in deze beleidsbrief niet dieper op ingaat. Die stilte kan echter ten onrechte doen veronderstellen dat hij daar niet mee bezig is. Het kerntakendebat is een onontbeerlijke voorwaarde om dubbel werk te vermijden. Het zou dan ook goed zijn dat dit in de beleidsbrief aan bod komt.

De minister sluit **beheersovereenkomsten** met allerlei organisaties, vaak omwille van een decretale verplichting. Iedereen is het er over eens dat dit een formidabel instrument is om de baseline van het regeerakkoord 'Vertrouwen geven, verantwoordelijkheid nemen' in de praktijk om te zetten. Die

documenten moeten worden beschouwd als echte contracten, en niet als een formaliteit. Eenzijdige bijsturingen door de overheid zijn dan ook niet mogelijk. Een beheersovereenkomst moet duidelijkheid geven over de engagementen en over de correct geïndexeerde middelen.

Beheersovereenkomsten zijn in eerste instantie trouwens een instrument van de uitvoerende macht. Zij behoren tot het domein van de minister. Het parlement hoeft in principe niet te sterk te worden betrokken bij de onderhandeling over die beheersovereenkomsten. Bij de aanvang van zo'n discussie moet de minister wel aan het parlement laten weten wat hij met die overeenkomst wil bereiken. De heer Vanackere verwacht dat in de discussie met de drie grote orkesten, de verplichte synergie in de beheerscontracten wordt opgenomen, en het zoeken naar mogelijkheden om elkaar te helpen, om ervoor te zorgen dat het geld van de overheid een win-winsituatie oplevert. Het is echter het privilege van de minister om over dat beheerscontract te onderhandelen.

De beheersovereenkomsten met de vijf grote instellingen uit het Kunstendecreet – Vlopera, VRO-VRK, deSingel, het Ballet van Vlaanderen en de Filharmonie – en met de drie instellingen uit het Erfgoeddecreet – het KMSKA, het Muhka en Gaasbeek – staan allemaal op stapel. In de beleidsbrief staat dat de minister een gesprek ten gronde wil aangaan met die instellingen over hun toekomstige opdracht.

De timing is echter bijzonder krap, want voor sommige instellingen moet reeds op 1 januari 2006 een beheersovereenkomst worden afgesloten. Voor een gesprek ten gronde wordt de tijd bijzonder krap. Nochtans is dit nodig, want een goed overleg vormt dat basis van de beheersovereenkomsten die een duidelijk inzicht moeten geven in de strategie van de instellingen.

Na de recente interpellatie van de heer Vanackere over de beheersovereenkomst van de orkesten, is de procedure op gang gekomen met het toezenden van een ontwerp van overeenkomst die echter nagenoeg identiek is aan de lopende beheersovereenkomst. Dat geeft niet onmiddellijk het gevoel dat het kabinet de mogelijkheden van een beheersovereenkomst ten volle benut.

Wat de culturele fondsen betreft – het Vlaams Audiovisueel Fonds en het Vlaams Fonds voor de Letteren – is in het regeerakkoord uitdrukkelijk sprake van aangepaste beheersovereenkomsten. De decretale bepalingen zijn daar nog wat stringenter. Daar wordt immers gevraagd het ontwerp van overeenkomst ter

bespreking voor te leggen. De heer Vanackere vindt dat de beheersovereenkomsten in eerste instantie aan de regering moeten worden overgelaten. Hij wil wel inzicht krijgen in de onderhandelingsstrategie van de minister en zijn recht op controle uitoefenen.

Wat CultuurNet betreft, moet tegen 15 december 2005 een nieuwe overeenkomst worden gesloten. De heer Vanackere vraagt concreet hoever het staat met de drie beheersovereenkomsten: die van de twee voornoemde fondsen en die van CultuurNet.

De minister heeft er in de commissie al vaker aan herinnerd dat de luister van de taal ook onder zijn bevoegdheid valt. In de beleidsbrief is echter geen spoor te vinden van luister van de taal. Nochtans was er de **recente spellingshervorming**. Spreker stelt zich vragen over het maatschappelijke draagvlak van dit soort wijzigingen, die raken aan zoiets essentieels als de taal. 'De taal is gansch het volk', zo heette het. Als de Taalunie met de spelling van al onze woorden mag doen wat ze heeft gedaan met het woord 'ideeëloos', dat voortaan moet worden geschreven zonder tussen -n, stelt zich de vraag welke politieke rugdekking daarvoor bestaat. De hervorming was blijkbaar het gevolg van een lang proces, maar toch hebben velen er bedenkingen bij.

Een ander probleem is het **spanningsveld tussen cultuurparticipatie en de conservatie van het cultureel erfgoed**. Iedereen is het eens over het belang van cultuurparticipatie. Dat mag echter andere doelstellingen, zoals de conservatie van erfgoed, niet in het gedrang brengen. Stel dat bij het aantreffen van de graven van de farao's, meer dan een eeuw geleden, was beslist een happening te maken waarbij iedereen die graven eens zou mogen bezoeken. Dan zou dit prachtig geweest zijn qua cultuurparticipatie, maar een drama inzake het bewaren van erfgoed. Cultuurparticipatie is dus niet alleenzaligmakend. Ook de autonomie van de kunstenaar moet worden gerespecteerd. De overheid mag nu eenmaal niet alles willen regisseren vanuit het oogpunt van de participatie. De heer Vanackere vraagt zich trouwens af of opbouwen van cultuurcompetentie niet even prioritair is als cultuurparticipatie en kijkcijfers. Er moet een evenwicht zijn.

Het onderzoek naar cultuurparticipatie van het Steunpunt Re-Creatief Vlaanderen zou in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media worden toegelicht in januari 2006. De commissieleden worden best vooraf in het bezit gesteld van dat rapport.

Ook de **deelname van mensen in armoede** moet natuurlijk worden bekeken bij de evaluatie van cul-

tuurparticipatie. De beleidsbrief stelt dat er wegens de beperkte middelen vorig jaar weinig nieuwe initiatieven mogelijk zijn gebleken. Nochtans mag het departement Cultuur zich beroemen op een behoorlijke stijging van de middelen. De heer Vanackere weet dat dit probleem de minister na aan het hart ligt, en kijkt dan ook uit naar de stimulansen in 2006. Hij dringt aan op goed overleg met de verenigingen waar armen het woord nemen. Recent kreeg de spreker een nota van een overleggroep, op initiatief van Welzijnzorg, waarin wordt gesproken van een nieuw actieplan inzake cultuurparticipatie. Het zou nuttig zijn mocht dit mee in overweging worden genomen.

De *minister* antwoordt dat het net andersom is. Hij is volop met hen in gesprek voor de opmaak van zijn actieplan.

De heer *Steven Vanackere* antwoordt dat hij dat ook wel voelde bij het lezen van de beleidsbrief. De minister werkt keihard aan sommige aspecten, terwijl er in de beleidsbrief enkel wat laconieke zinnestjes aan worden gewijd. Want als mensen uit het maatschappelijke middenveld lezen dat de minister in die beleidsbrief meldt in 2005 wegens beperkte middelen niet veel nieuws te kunnen brengen, dan zijn ze niet echt mee, tenzij ze op de hoogte zijn van zijn initiatieven en de dynamiek die er is op het kabinet en het departement. Daarom is deze commissiebespreking nuttig: ze geeft de minister de kans dergelijke dingen te zeggen.

Culturele diversiteit is eigenlijk een vreemde kwestie. Onder die noemer heeft de minister het in zijn beleidsbrief over de diversiteit in de Vlaamse cultuurbeleving en de participatie door diverse bevolkingsgroepen. De heer Vanackere heeft niet echt een probleem met de definitie van culturele diversiteit die in de beleidsbrief wordt gehanteerd, maar wil eraan herinneren dat ‘culturele diversiteit’ eerst en vooral verwijst naar het Unesco-verdrag terzake. Dat verdrag is nog maar recent aangenomen, op 20 oktober 2005, met 148 stemmen tegen 2. Een van de twee tegenstemmers waren de VS. Het verdrag stelt dat cultuurgoederen niet zomaar mogen worden gelijkgesteld aan economische goederen en dus niet zomaar mogen worden onderworpen aan de wetten van de vrijhandel. Het benadrukt dus de bijzondere waarde van culturele en taalkundige diversiteit, vooral ter bescherming van de kleine cultuurgemeenschappen op wereldvlak.

Voor een kleinere cultuurgemeenschap als Vlaanderen verwijst een beleid inzake culturele diversiteit veeleer naar maatregelen die de levenskracht van de eigen volkscultuur moeten beschermen, namelijk die cultuur die een sterke band heeft met de taal en de traditie. Wie een dergelijk beleid wil voeren voor Vlaanderen, moet stellen dat dit ook, hoewel niet exclusief, een beleid is om te vermijden dat we straks allemaal naar Amerikaanse producten kijken, naar Amerikaanse liedjes luisteren en alleen nog maar vertalingen van thrillers lezen. De heer Vanackere wil de minister dus aanmoedigen zeker mee te werken aan een snelle ratificatie door België van dat verdrag. Hij nodigt hem ook uit om dat aspect van het concept ‘culturele diversiteit’ goed in de praktijk te brengen. Hij maakt uit de rest van de beleidsbrief op dat de minister daarmee bezig is, maar de volgende keer als men de term ‘culturele diversiteit’ wil gebruiken, moet men durven zeggen dat het dan onder meer ook gaat over de discussie over voldoende Nederlandstalige muziek op de radio. De hamvraag daarbij is of we genoeg doen om ons eigen cultuurpatrimonium voldoende sterk te houden, opdat we niet zouden worden overweldigd door de hegemonie van een van de twee landen die het verdrag niet goedkeurden. Het tweede land was – om volledig te zijn – Israël.

Als de minister het heeft over de culturele diversiteit, verwijst hij volgens de heer Vanackere voor een belangrijk deel terug naar het debat over de beleidsnota Cultuur in de plenaire vergadering van het Vlaams Parlement. Dan gaat het over de **allochtone aanwezigheid in cultuur-, jeugd- en sportverenigingen**. Voor CD&V is het niet de taak van de overheid om te bepalen wat een goed of een slecht middenveld is: **zelforganisaties** zijn waardevol omdat ze een opstap zijn naar meer maatschappelijke participatie door die groepen. Die mensen organiseren zich eerst en vooral onderling. De geschiedenis van ons verenigingsleven leert dat bijna elke vorm van verenigingsleven begonnen is als een zelforganisatie. De grote vijand van maatschappelijke participatie zijn niet de zelforganisaties, wel de afwezigheid van die organisaties. Het is die afwezigheid die leidt tot atomisering. CD&V gelooft in de waarde van zelforganisaties. Waar het gaat om andere verenigingen, zoals de KAV en dergelijke, en andere aspecten van het middenveld, verzet CD&V zich evenzeer tegen **quota en sancties**. Het debat is volgens de heer Vanackere, ook dankzij de minister, veel genuanceerder geworden, maar de spreker wil toch duidelijk stellen dat het middenveld waardevol genoeg is om eraf te blijven wanneer het goed functioneert.

Het hoofdstuk internationaal cultuurbeleid blinkt naar de mening van de heer Vanackere niet uit in duidelijkheid. Er wordt een **cel internationaal cultuurbeleid (ICB)** gecreëerd, waarmee, aldus de beleidsbrief, een belangrijk discussiepunt uitgeklaard zou zijn. Het is echter niet duidelijk welk discussiepunt dan wel.

De *minister* merkt op dat dit gaat over de vraag of het internationaal cultuurbeleid moet worden aangestuurd door een specifiek steunpunt, of het een aangelegenheid is voor het departement of voor een IVA, enzovoort. De discussie daarover is volgens de minister nu uitgeklaard.

De heer *Steven Vanackere* verzekert een uitgeklaard debat niet opnieuw te willen openen. Hij vraagt de minister of er behoefte is aan zo'n steunpunt voor de steunpunten, wat het volgens hem immers dreigt te worden. De relatie met de sectorale steunpunten is namelijk niet duidelijk, aangezien die ook allemaal een internationale opdracht hebben gekregen en veel sectorale steunpunten, zoals het VTi en het Muziekcentrum, intussen zelf een internationale werking hebben uitgebouwd.

Volgens de heer Vanackere hebben niet alle sectoren dezelfde behoeften, afzetmarkten en kansen. Hij vraagt zich af of zo'n strakke regie nodig is. Als het echter niet de bedoeling is strak te regisseren, maar juist aan netwerking te doen, dan stelt zich de vraag hoe groot deze cel het dan wel moet worden.

Verder meent de heer Vanackere dat het steunen van het internationaal cultuurbeleid een opdracht is van CultuurNet Vlaanderen. In zijn uiteenzetting heeft de heer Berckmoes, directeur van CultuurNet, gezegd dat deze opdracht hem zorgen baart. De heer Vanackere vraagt zich af wat dat voor CultuurNet betekent.

Ook vraagt de heer Vanackere of het wel zal gaan om een cel voor het geheel van de bevoegdheden van de minister, met inbegrip van de aspecten die niet met het kunstenbeleid te maken hebben maar zich in het middenveld situeren, en of het daarentegen geen vorm is van patronage van het internationaal kunstenbeleid.

Spreker meent dat Boorman uit het werk van Elschot niet veraf is in de zin: 'Het uitgangspunt is dat het ICB steeds ruimere en bredere taken invult doordat de actuele context de internationale dimensie van een Vlaams cultuurbeleid steeds belangrijker maakt.'

In 'Lijmen/Het been' heette het dat marmer door rubber kon worden vervangen. Het is volgens de heer Vanackere wel waar dat het cultuurbeleid almaar internationaler wordt, maar het leert hem niet veel over de onderliggende strategie.

In de beleidsbrief staat dat de minister een werknota en een actieplan heeft. De heer Vanackere vraagt dat die aan de commissie worden bezorgd, gezien het belang van het onderwerp en de behoefte aan duidelijkheid over de budgettaire impact van een en ander. Er is bijvoorbeeld een inschrijving van 3,5 miljoen euro, wat niet weinig is. De spreker vraagt zich af of dat grotendeels zal worden gebruikt voor de loonkosten van het ICB, dan wel of het, zoals hij veronderstelt, een marge moet bieden voor de steun aan het veld zelf. Daarnaast vraagt hij aan de minister of de sectoren verondersteld worden hun bijdragen aan het internationaal cultuurbeleid verder te bekostigen met hun reguliere subsidies.

De heer Vanackere hecht veel belang aan de **lijst van voorkeurlanden** in de beleidsbrief. De minister heeft op dit vlak niet alle vrijheid, aangezien de Vlaamse Regering besloten heeft het buitenlands beleid te richten op een aantal landen. Toch vindt de spreker dat de genoemde voorkeurlanden niet altijd even relevant zijn voor de cultuursector in Vlaanderen. Hij waarschuwt voor een cultuurbeleid als een soort satelliet van het buitenlands beleid. Om dit duidelijk te maken, geeft hij enkele concrete voorbeelden. Zo komt Frankrijk niet voor in de lijst, net zo min als de bijzondere focus op Frans-Vlaanderen. Ook Suriname blijkt geen cultureel voorkeurland te zijn. Nochtans is het sinds januari 2005 geassocieerd lid van de taalunie, wat enorm veel kansen tot samenwerking geeft, ook op het gebied van de culturele diversiteit.

De heer *Kris Van Dijk* merkt op dat de heer Loones intussen een interpellatieverzoek heeft ingediend tot de minister van Buitenlandse Betrekkingen over de problematiek van Suriname. Dit onderwerp zal dus zeker aan bod komen in de Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme.

De heer *Steven Vanackere* herhaalt dat de minister zich begrijpelijkerwijs moet houden aan de afspraken in de regering. Hij vindt het dan ook goed dat bijvoorbeeld China erbij staat. Toch meent hij dat de cultuurminister ook accenten moet kunnen leggen. Hij doet dat bijvoorbeeld met Zuid-Afrika, wat geen

toeval is en ook te maken heeft met taalverwantschap. Zo moet hij ook Suriname en Nederland erbij betrekken.

De **samenwerking tussen Vlaanderen en Nederland** kan volgens de heer Vanackere historisch en taalkundig bogen op grote merites, maar komt er in deze beleidsbrief bekaaid af. In de beleidsbrief staat niets te lezen over de Taalunie, noch over het cultureel verdrag of over het huis De Buren in Brussel. De spreker weet dat de minister daarmee bezig is, maar meent dat een beleidsbrief minstens een passage daarover moet bevatten. Hij stelt voor in de commissie eens dieper in te gaan op de samenwerking met Nederland, het land waarmee we nu eenmaal taalkundig het meest verwant zijn. Aan de heer Van Dijk verzekert hij niet te bedoelen dat beide landen taalkundig gelijk zijn.

Uit het hoofdstuk **culturele infrastructuur** van de beleidsbrief citeert de heer Vanackere: 'We zochten en vonden een globale oplossing voor het probleem van de cultuurinfrastructuur, zonder dat hiervoor te veel roofofbouw wordt gepleegd op de beleidsruimte van de komende legislaturen.' De heer Vanackere vindt dat een vreemde formulering, aangezien ze betekent dat er wel een beetje roofofbouw wordt gepleegd, al zal dat niet de bedoeling geweest zijn.

Tijdens een vorige bespreking heeft commissielid Stefaan De Clerck gezegd dat de investeringskalender van de minister niet tot gevolg mag hebben dat in de toekomst niet meer kan worden ingespeeld op nieuwe kansen in de sector. De heer Vanackere hoopt dan ook dat er inderdaad geen roofofbouw op de toekomstige beleidsruimte wordt gepleegd. Toch maakt hij zich zorgen. Samen met de minister kijkt hij uit naar de gesprekken met Eurostat over de ESR-neutraliteit van een aantal formules van alternatieve financiering of PPS.

De heer Vanackere vreest dat grote cultuurinvesteringen budgettair-technisch gemakkelijk in een korf worden samengebracht met grote infrastructuurwerken, zoals wegen, bruggen en tunnels, waarvoor tolgelden kunnen worden geheven. Hij wijst erop dat de minister van Begroting in de commissie voor Financiën erkende dat cultuurinvesteringen waarschijnlijk nog het moeilijkst onder te brengen zijn in de schema's van design, build, finance en maintenance. Het zal volgens hem niet gemakkelijk zijn privé-partners bereid te vinden om te investeren in projecten van culturele infrastructuur. Die hebben immers niet de

reputatie binnen het voorziene budget te kunnen worden afgewerkt.

Verder wijst de heer Vanackere op de opmerking van het Rekenhof, dat duidelijk stelt dat ESR-neutraliteit niet betekent dat er geen machtiging nodig is van het Vlaams Parlement, bijvoorbeeld door middel van een begroting. Ook vandaag staan die machtigingen zeker niet volledig ingeschreven in de begroting. Niet alleen de initiële investering maar ook het correcte onderhoud van cultuurinfrastructuur is een kostelijke aangelegenheid. De CD&V-fractie heeft al vaker verwezen naar een zin uit het regeerakkoord waarin de prioriteit voor renovatie, ondersteuning en modernisering van de bestaande infrastructuur wordt omljnd. Bij alle zoektochten naar extra geld moet in de gaten worden gehouden dat gebouwen niet alleen moeten worden neergezet, maar ook onderhouden worden.

Het aparte budget voor de sectorale culturele infrastructuurdossiers van 1,49 miljoen euro blijft behouden. De vraag is of dit verder wordt betaald uit de reguliere FoCI-middelen en niet zal afhangen van eventueel nieuwe PPS-financieringen.

Betreffende het **Limburg-project** nog enkele opmerkingen. Het creëren van spraakmakende beeldende kunst is moeilijk te catalogeren onder het concept duurzame culturele infrastructuur. Het gaat er niet om dat de ideeën die nu zijn gelanceerd, slecht zijn, maar wel dat ze moeilijk onder duurzame culturele infrastructuur kunnen vallen. Het is jammer omdat er in Limburg toch interessante infrastructuurdossiers klaarliggen. Voorbeelden zoals het mijnendossier zijn talrijk.

Wat **cultuur en onderwijs** betreft, moeten volgens de heer Vanackere de scholen voor de toekomst gezien worden als centra voor cultuur, doorgegeven via ouders en leerlingen. Het moet verder gaan dan een brede opleiding binnen het scolaire programma. Er wordt aangedrongen op goede dwarsverbindingen met het deeltijds kunstonderwijs.

Over **cultuur en toerisme** kan de heer Vanackere bondig zijn. In het nabuurschap tussen cultuur en toerisme moet de regie in handen blijven van cultuur. Toerisme moet vooral promotie en verkoop in zijn vaandel dragen. Dat sluit aan bij de beleidsvisie die minister Bourgeois naar voren heeft gebracht. Hij vraagt naar het standpunt van de minister op het pleidooi van zijn collega Bourgeois voor de invoering

van een gezamenlijke Nederlands-Vlaamse museumkaart.

De heer Vanackere informeert naar een juiste definitie en afbakening van **het begrip 'e-cultuur'**. Een en ander werd in de commissie Digitaal Vlaanderen uiteengezet. Belangrijker zijn echter de middelen die ervoor worden ingezet. Bij een e-archief is het gemakkelijker om zich iets concreets voor te stellen. De beleidsbrief zegt daar niet zoveel over. De resultaten van het onderzoek van de heer Mortelmans over het **VLACC II** zijn in dat opzicht interessant en het bespreken waard.

De krijtlijnen van **het nieuwe beleidsinstrument voor cultuurindustrieën** zijn al eerder besproken. Er moet worden vermeden dat de term cultuurindustrieën een containerbegrip wordt waar iedereen iets anders onder verstaat, maar het mag geen toverwoord worden. De vraag is wanneer de eerste concrete resultaten mogen worden verwacht. In de beleidsbrief van Vlaams minister Moerman staat immers niets over de cultuurindustrieën. Dat is niet geruststellend. In de cultuurbegroting werd 600.000 euro voorzien voor de oprichting van het beleidsinstrument, maar 'het beleid zal ten vroegste in 2008 op volle snelheid komen.' Andere inzichten wezen erop dat de twee sporen, het Kunstendecreet en de cultuurindustrieën, zo veel mogelijk gelijktijdig op de sporen zouden worden gezet. Een kleine décalage is misschien wel aanvaardbaar, maar veel mensen begrijpen het zo. Men kan in 2008 moeilijk spreken van kruissnelheid. Sommigen verwachten immers dat er al vroeger iets te zien is.

Minister Anciaux stelt dat een en ander grondig moet worden voorbereid. Daarom kan dit beleid pas in 2008 op kruissnelheid komen. Tegen dan zal er nog veel meer zijn dat niet gelinkt is aan het Kunstendecreet.

De heer *Vanackere* verwijst naar de tussenkomst van mevrouw Van Nieuwenborgh over het **leenrecht en de billijke vergoeding**. De minister wil de factuur door de Vlaamse overheid en niet door de gebruikers laten betalen. CD&V staat hier volledig achter. Het zou evenwel een goede zaak zijn deze intentie ook in de begroting op te nemen. De minister heeft vorige week verklaard dat hij met betrekking tot de billijke vergoeding een 'offer they can't refuse' zou lanceren. Spreker vraagt zich af welk budget voor de betaling van die bulkfactuur zal worden aangewend. Het is tevens nog niet duidelijk of de beheersvennootschap-

pen het aanbod zullen aanvaarden. Spreker wil ook vragen om SEMU, de beheersvennootschap voor muziekpartituren, die een grote slokop in de amateurkunstensector is, in deze onderhandelingen niet te vergeten.

Mevrouw *Gracienne Van Nieuwenborgh* bevestigt dat de billijke vergoeding voor het deeltijds kunstonderwijs een grote ramp is, evenals voor de harmonieën of de fanfares.

De heer *Steven Vanackere* begrijpt dat de minister ervoor wil zorgen dat de verenigingen van de betaling van de billijke vergoeding worden vrijgesteld. Of ze hun activiteiten al dan niet in gemeentelijke infrastructuur organiseren, zou hierbij geen rol mogen spelen. Deze intentie zal een golf van geruststelling door de sector teweegbrengen.

Spreker informeert of reeds een **verdeelsleutel voor de opbrengst van de taks op de verkoop van blanco cassettes** is vastgelegd. Die taks is in het kader van de wet op het auteursrecht ingevoerd. Hij vernam graag wat met de opbrengsten van deze taks zal gebeuren. De verschillende betrokken partijen moeten uiteindelijk de nodige afspraken maken.

Over **de professionele kunsten** stelt de beleidsbrief het volgende: 'De contouren van de onderliggende visie zullen met elke stap duidelijker worden' en 'Het is van groot belang dat de sector de signalen van de overheid oppikt en actief meewerkt aan de koerswijziging'. De heer Vanackere hoopt dat de minister deze woorden nog kan verduidelijken. Hij hecht veel belang aan de betrouwbaarheid van de overheid. De overheid mag zich niet tot het geven van signalen beperken. Vooraleer de beleidsplannen in de sector worden opgesteld, moet de overheid zo veel mogelijk duidelijke richtlijnen verstrekken. Deze richtlijnen moeten niet enkel in toespraken, maar ook in uitvoeringsbesluiten aan bod komen. De minister kan koerswijzigingen aankondigen. Die beslissingen moeten echter zo veel mogelijk in reglementen en uitvoeringsbesluiten worden opgenomen. De sector moet hier rechtszekerheid uit putten.

Misschien begrijpen sommige mensen de minister verkeerd. Volgens hen heeft de minister een onderliggende visie en zal die visie stapsgewijs worden ontplooid. Ze menen echter dat ze die visie enkel kunnen achterhalen naarmate de minister ook effectief beslissingen neemt. Spreker weet dat de minister het zo niet bedoelt. De sector wil de criteria uiteraard

op voorhand kennen om de subsidierondes met een gerust hart aan te vatten.

Ten aanzien van de professionele kunsten biedt de beleidsbrief inzichten in de beslissingen die in 2005 zijn genomen. Over de voornemens voor 2006 is de tekst evenwel minder expliciet. Vooral met betrekking tot **de muzieksector** zijn er nog heel wat vragen. De heer Vanackere informeert hoeveel dossiers in de muzieksector al zijn ingediend en welke bedragen deze dossiers vertegenwoordigen. Zullen de muziekorganisaties een erkenning voor twee jaar, voor drie jaar of voor vier jaar krijgen? Deze organisaties stappen een jaar later dan de rest mee in het Kunstendecreet. Indien ze een erkenning voor drie jaar krijgen, zijn er enkel nog viermaandelijks projectmatige subsidies en driejaarlijkse structurele subsidies. Er is dan geen tussenmodel meer. Vele organisaties zullen voor drie jaar worden erkend of hier en daar op een projectje moeten wachten.

Er is al sinds 2003 sprake van een **masterplan voor het cultureel erfgoed**. Spreker informeert naar de concrete stand van zaken. Wie is daarmee bezig? Hoe zal dat masterplan tot stand komen? Hoe zal het masterplan zich tot de concrete beslissingen over de thema-archieven en over de nieuwe thema's in het decreet betreffende de volkscultuur verhouden? Het masterplan wordt alvast niet op bestaande initiatieven geënt.

De hoedanigheden van de inschakeling in het Beter Bestuurlijk Beleid van o.a. het KMSKA, het Kasteel van Gaasbeek en Alden Biesen blijven voor de betrokkenen een open vraag.

De heer Vanackere heeft vragen over hoe het **Topstukkendecreet** (met een lijst en een fonds) zich verhoudt tot de collectie van de Vlaamse Gemeenschap die in de begroting staat, en tot de sleutelwerkencollectie waarvan sprake is in de beleidsbrief. De heer Vanackere neemt aan dat niet ieder sleutelwerk een topstuk is en omgekeerd. Hij kreeg graag enige uitleg. Zo is er verwarring ontstaan over de aankoop van de Ensortekening en de Prova-car in het toepassingsgebied van het Topstukkendecreet. Het is erg onduidelijk wat met welk budget wordt aangekocht.

De heer Steven Vanackere is een vurige fan van de **'Week van de Smaak'**. Hij heeft er vorig jaar op aangedrongen om goed af te spreken met de andere ministers. De Week van de Smaak draagt bij aan de sensibilisatie voor het belang van gezonde voeding.

Dit is een onderwerp dat bijdraagt tot de levenskwaliteit in Vlaanderen. Minister Bourgeois kondigt in zijn beleidsbrief Toerisme echter het initiatief **'Tafelen in Vlaanderen'** aan als een nieuw internationaal topevenement met de Vlaamse eet- en tafelcultuur als centraal thema. Minister Bourgeois wil met dit cultuurtoeristisch evenement starten in het voorjaar van 2008. Is er overleg geweest? Het is toch de bedoeling om tot gezamenlijke projecten te komen?

In de sociaal-culturele sector dwarrelt nog steeds stof neer na de grondige vertimmering tijdens de vorige legislatuur met de decreten over het lokale cultuurbeleid, de amateurkunsten en sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen. De minister kondigde aan dat hij deze drie decreten nog eens onder handen wil nemen, maar zeer concreet wordt dat niet. Wat is de timing en de inhoud van het **wijzigingsdecreet amateurkunsten**? De huidige tekst bevat een bug. De verlenging van de lopende beleidsperiode met een jaar moet immers nog decretaal worden geregeld. In afwachting wordt de wachttijd van de twee nog te erkennen federaties in de projectsubsidiepot verlengd, waardoor het projectenbeleid vertraagt. Als die twee straks een definitieve erkenning krijgen, is het interessant om weten of er dan vers geld komt voor het projectenbeleid. Of zal het lagere bedrag worden gehandhaafd? Wat is de concrete invulling van het nieuwe semi-professionele beleid? De heer Steven Vanackere waarschuwt voor een soort amputatie van de toplaag van de amateurkunsten. Die laag vormt juist een promotie en bevruchting van de sector.

De heer Steven Vanackere leest in de beleidsbrief over het **decreet sociaal-cultureel vormingswerk voor volwassenen** dat alle middelen worden ingezet om de regionale volkshogescholen alle kansen te geven. Gebeurt dat ten koste van een andere werksoort? Of gaat het om bijkomende impulsen? Wat is de inhoud en de timing van de aangekondigde decreetswijziging in het kader van de planlastvermindering?

De heer Steven Vanackere stelt met tevredenheid vast dat de minister inziet dat er een te grote planningsdruk uitgaat van het decreet lokaal cultuurbeleid. Hij dringt aan op de handhaving van de timing van de evaluatie en de inhoudelijke bijsturing van het decreet in de zogenaamde tweede fase, na een eerste beperkte fase van planlastvermindering die via het voorstel van decreet (*Parl. St. VI. Parl. 2004-05, nr. 592*) wordt geregeld. Deze fase moet op tijd volgen zodat de in 2006 nieuw verkozen gemeentebesturen en de sector op tijd de nieuwe beleidsopties kennen.

Wat zijn de concrete plannen voor een **cultureel samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap**? In de begroting staat dat de minister alvast 100.000 euro inschrijft voor gemeenschappelijke acties op het terrein van literatuur, archieven, muziek, dans, erfgoed, beeldende kunst, cultuurindustrie en jeugd. Daarbij aansluitend worden acties gepland betreffende de uitwisseling van informatie, kennis en ervaring op dezelfde gebieden tussen de overheden. Wie gaat deze acties begeleiden? Wie gaat de subsidies toekennen? Komt er daarvoor een reglement? Hoe komen geïnteresseerden te weten dat ze kunnen meewerken aan dit aspect van het beleid? Het lijkt erop dat dit nog even op zich zal laten wachten. Wat is de stand van zaken?

– **Standpunt van de heer Herman Schueremans**

De heer *Herman Schueremans* onderschrijft een heleboel waardevolle zaken die de heer Vanackere heeft gezegd. De VLD-fractie oordeelt dat de beleidsbrief heel goed overeenkomt met het regeerakkoord. Minister Anciaux is fantastisch bezig.

Spreker heeft slechts één bemerking. Het is goed dat Vlaanderen wordt beschermd om zijn eigenheid te bewaren, maar we moeten ervoor zorgen dat we er geen IJzertoren van maken. Dan geraken we snel in een sukkelstraatje.

– **Standpunt van de heer Jos Stassen**

De heer *Jos Stassen* vindt de **beleidsbrief** een illustratie van het feit dat het enthousiasme van de vorige legislatuur niet werd herhaald. Het beleid dat tijdens de vorige legislatuur werd opgemaakt, wordt **zonder vernieuwing** voor een groot stuk uitgevoerd. De grote lijnen van het Kunstendecreet, het sociaal-cultureel werk, de amateurkunsten en het lokaal cultuurbeleid worden vandaag uitgevoerd en dragen nog altijd de steun van de meeste commissieleden.

Het beleid vertoont echter geen nieuwe hoofdlijnen en de minister mag blij zijn met de e-cultuur, de culturele infrastructuur en vooral de **culturele industrieën**. Dat is het nieuwe parapluwonder van het beleid. De vraag is nog altijd wat het precies betekent. Wordt er misschien mee bedoeld dat op basis van participatiemechanismen, waarborgmechanismen en alle economische mechanismen die er al bestaan, bijvoorbeeld een musical wordt uitgevoerd? Het is weinig waarschijnlijk dat daarvoor bijkomend decretaal werk nodig is.

Het **Vlaams Audiovisueel Fonds** wordt blijkbaar ook bij de culturele industrieën betrokken, al is dat niet duidelijk. De discussie over het fonds draait voor een groot stuk rond de participatie van het Vlaams Audiovisueel Fonds bij de culturele industrieën. De ondersteuning van audiovisuele producties is echter al van oudsher gefinancierd door culturele en economische dotaties. Er werden in het programmadecreet van 1994 verschillende stappen ondernomen. Dat zou men een culturele industrie avant la lettre kunnen noemen. De vraag is dan waarom het VAF 'on hold' wordt gezet.

De discussie over de filmintendant heeft blijkbaar te maken met de vraag of het VAF in de culturele industrieën moet worden ingebed. Dat valt moeilijk te begrijpen. De wijze beslissing werd al genomen om de filmsector vanuit twee dotaties te financieren. Daar zijn redenen voor. In het groene voorstel uit 1998 tot oprichting van het Autonoom Vlaams Filmfonds was de mogelijkheid ingeschreven om extra economische investeringen van zogenaamde bioscooptaksen te kunnen krijgen. Er was ook de mogelijkheid van een financiering via een bijdrage van de kabelmaatschappijen. Spreker kent de mening van de minister over autonome fondsen en vreest dat hij het VAF wil afschaffen om via de culturele industrieën weer meer vat op de sector te krijgen.

De heer Stassen heeft minister Anciaux als minister van Cultuur en als persoon in het verleden zeker altijd heel erg geapprecieerd. Hij heeft echter problemen met de manier waarop de minister zich tegenwoordig opstelt. Hij verwijst naar de discussie omtrent de Gouden Uil en het ontslag van de intendant van het Vlaams Audiovisueel Fonds. De minister moet gedreven zijn en liefde hebben voor cultuur, maar hij mag niet de indruk wekken dat hij zich bezighoudt met inhoudelijk artistieke keuzes. Dat is volgens de heer Stassen wel gebeurd. Hij vreest dat eventuele extreem-rechtse schepenen of ministers van Cultuur deze discussies kunnen misbruiken om in de toekomst hun visie door te drukken. Daarom is het belangrijk afstand te houden.

De heer Stassen erkent dat hard werd gewerkt aan de uitvoering van het **decreet op het sociaal-cultureel volwassenenwerk**. Hij wil de afspraken en de engagementen die tijdens de bespreking zijn gemaakt, blijven opvolgen en nagaan of ze correct worden uitgevoerd. Hij heeft er begrip voor dat de minister in de toelichting schrijft dat de budgettering voor 2006 nipt zou kunnen worden. Op uitdrukkelijke vraag van het parlement heeft de toenmalige minister van Cultuur

Van Grembergen alles in een geheel geplaatst, en is er geen opdeling in verschillende werksoorten gemaakt. Er is dus één basisallocatie waar de onderdelen verenigingen, bewegingen en instellingen onder vallen. Dit was nodig om te kunnen opstarten. Na 2 jaar, dus in 2006, zou dit weer worden opgedeeld in drie basisallocaties om het geheel transparant te maken. Als het engagement niet wordt nagekomen, vraagt de heer Stassen dat het toch vanaf volgend jaar zal gebeuren.

Het valt de heer Stassen op dat de minister niets over de Vlaamse orkesten zegt. Hij weet nochtans dat hierover op korte termijn een aantal uitspraken moeten worden gedaan. De beleidsbrief en de begroting blijven op dit vlak vaag en beperkt.

– Standpunt van de heer Erik Arckens

De heer *Erik Arckens* vindt het eigenaardig dat de beleidsbrief Cultuur aanvangt met het **Flagey**-gebouw. Spreker kreeg graag enige toelichting bij de actuele stand van de door de minister nagestreefde co-communautaire benadering die zou moeten uitmonden in een cultureel verdrag of een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap.

Spreker informeert naar het standpunt van de minister inzake de **verfondsing**. Wat is de meerwaarde van de fondsen? Wil de minister nog meer fondsen, wat is de mate van autonomie die wordt verleend. Waar eindigt de zelfstandigheid, en vanaf welk punt wil de minister persoonlijk kunnen optreden? Spreker betreurt echter de toon van de tussenkomst van de heer Stassen. De cultuurminister heeft een gedrevenheid, een beleid en een plan. Als de minister alles moet uitbesteden aan fondsen en alles moet overlaten aan advies- en beoordelingscommissies, en op het einde geen enkele beslissing meer mag nemen, is er iets mis. In 2000 heeft de minister een aantal gezelschappen uit de podiumkunsten opgevist. De heer Arckens betreurt dat een dergelijke operatie niet meer mogelijk zou zijn. Hij betreurt eveneens dat de minister hier 5 jaar later nog eens wordt over aangesproken. Hij vraagt zich ook af wat de heer Stassen eigenlijk verwacht van een minister van Cultuur. Moet alles worden uitbesteed aan autonoom werkende fondsen? Moet de minister van Cultuur de besluiten van de advies- en beoordelingscommissies kritiekloos aanvaarden?

De vraag of het **VAF** ontmanteld is om de publieksfilm te onttrekken aan het fonds, omdat die sector thuishoort bij de culturele industrieën, is een inten-

tieproces. Een minister van Cultuur moet altijd een visie hebben en moet op een bepaald ogenblik kunnen ingrijpen. Anders moet de functie, volgens de heer Arckens, worden afgeschaft, want hij ziet niet in wat de minister van Cultuur anders nog moet doen.

Spreker informeert verder naar de stand van zaken betreffende de **Vlaamse Opera**.

Betreffende de toekomst van de **musical** meent de heer Erik Arckens dat geen kunstmatig onderscheid moet worden gemaakt tussen commerciële en niet-commerciële musical. De essentie ligt in het onderscheid tussen musical met of zonder marktpotentieel, waarmee natuurlijk ook de link wordt gelegd naar de culturele GIMV.

Hij verwijst naar het voornemen van de minister om betreffende de **culturele industrie** een projectgroep op te starten, en een oplijsting te maken van de beleidsinstrumenten die binnen de verschillende deeldomeinen kunnen gehanteerd worden. Spreker kreeg hierover graag wat meer uitleg.

Spreker verwijst naar een artikel van 8 november 2005 in *De Standaard* en in *De Tijd* van 17 november over de potentiële impact van de cultuurindustrie binnen de culturele sector. Er zou voorlopig weinig interesse bestaan in de privé-sector om met deze culturele GIMV mee te werken. Heeft de minister een zicht op de interesse vanuit de privé-sector. Wat is het startkapitaal, welke zijn de eventuele partners, en wat met het terugstromen van het geld van succesrijke projecten?

4. Antwoorden van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

– Betreffende de algemene beoordeling van de beleidsbrief

De *minister* wijst erop dat niet alleen wat er in de beleidsbrief staat, relevant is. De beleidsbrief houdt een actualisering in van de beleidsnota 2004-2009. Alles wat in de beleidsnota staat, blijft actueel, maar natuurlijk werd niet alles nog eens overgenomen. Enkele zaken die in de beleidsnota staan, zijn vanzelfsprekend. De vraag is of ze allemaal uitdrukkelijk in elke beleidsbrief moeten worden overgenomen. Het probleem van de beleidsbrief is dat er een evenwicht moet worden gevonden tussen zo concreet en volledig mogelijk bepalen wat het volgende jaar zal worden gedaan en het feit dat het getuigt van goed beleid indien alleen zaken worden aangekondigd die voor 100 percent klaar zijn. De minister wil daar een tus-

senoplossing in zoeken: hij wil zo volledig mogelijk zijn, maar anderzijds mag niet worden verwacht dat hij voor elk aspect dat hij toelicht, reeds een totaal uitgewerkt project heeft. Anders moet er in 2006 niets meer gebeuren.

De specifieke bepalingen in het Reglement van het Vlaams Parlement over de samenstelling van de beleidsbrief zullen een interessante handleiding zijn bij het opstellen van de volgende beleidsbrieven met beleidsprioriteiten voor 2006-2007.

De minister somt ter opfrissing van het geheugen van de heer Stassen een aantal **nieuwe hoofdlijnen** op uit het cultuurbeleid. Volgens de minister moet het participatiebeleid in deze legislatuur echt vorm krijgen. Ook het debat over interculturaliteit is een absolute hoofdlijn binnen het cultuurbeleid. Het beleid rond cultuurindustrieën is voor de minister eveneens een nieuwe hoofdlijn. Hij verwijst naar Canada, waar via de maatschappij rond cultuurindustrie een echte boom ontstond op het vlak van bioscopen, boekwensen, de muzieksector en het circusbeleid. Door de ondersteuning vanuit een maatschappij voor cultuurindustrie ontstond echte wereldklasse. De minister verwijst ook naar een bevraging van de verschillende sectoren. Met uitzondering van een vertegenwoordiger van de musicalsector, stonden de sectoren uiterst positief tegenover de mogelijkheden die de cultuurindustrie met zich kan meebrengen.

De semi-professionele kunsten vormen voor de minister ook een belangrijke hoofdlijn voor deze legislatuur, ingebed in een heractivering van het amateurkunstenbeleid. Tijdens de vorige legislatuur werd immers zowat alles aangepakt, met uitzondering van het amateurkunstenbeleid, waarvoor enkel de bovenbouw vorm werd gegeven.

Ook de aansturing van het internationaal cultuurbeleid is een nieuwe uitdaging. Ook het infrastructuur- en erfgoedbeleid zijn hoofdlijnen. De minister beschouwt het voor zichzelf als een belangrijke uitdaging om het sociaal-cultureel werk en het verenigingsleven meer zichtbaar te maken. Hij ziet binnen Cultuur heel wat hoofdlijnen waar hij zich nog een aantal jaren mee bezig kan houden.

– De Brede School

De minister erkent dat de Brede School misschien onvoldoende concreet werd uitgelegd in de beleidsbrief Cultuur. In de beleidsbrieven Jeugd en Sport

komt dit echter uitvoerig aan bod. Er wordt een protocol afgesloten tussen Onderwijs en Cultuur. Er zal een actieplan Onderwijs-Cultuur worden opgemaakt om de culturele samenwerking met het departement Onderwijs zo diep mogelijk uit te werken.

De Brede School wordt voorbereid, maar ten vroegste in 2009 zal er een eerste, écht grondige aanzet zijn. De echte Brede School vormt een uitdaging voor de volgende legislatuur. In de loop van de komende jaren zullen aanzetten worden gegeven en experimenten tot stand worden gebracht waardoor er een absolute knowhow zal zijn om vanaf 2009 een toepassing op ruimere schaal te kunnen realiseren. De minister wil dit grondig voorbereiden, en bouwen op een stevig fundament. Het idee van de Brede School is immers zo dierbaar dat het niet mag worden verknoeid door ongecoördineerd snelwerk. Eens de eerste stappen gezet zijn, moet dit in de volgende legislatuur worden geëvalueerd op basis van een structurele werking.

– Participatie van mensen in armoede

De minister verzekert dat er, ook voor de participatie van mensen in armoede, een actieplan cultuurparticipatie wordt uitgewerkt. Hij heeft een aantal doelgroepen voor ogen uit het onderzoek van het steunpunt Re-creatief Vlaanderen. Hij wil dat actieplan voorstellen op 13 december op de dag van de cultuurcommunicatie in de Vooruit te Gent. Voor 2006 heeft de minister een deel van de Lotto-middelen vrijgemaakt om uitdrukkelijk in te zetten in het kader van participatie. Belangrijke doelgroepen bij participatie zijn mensen in armoede, en gezinnen met kinderen. Uit het onderzoek van Re-creatief Vlaanderen is gebleken dat er een duidelijke kloof is. Dit zal verder in het actieplan worden uitgewerkt. Mensen in armoede zijn zonder enige twijfel prioritair in het participatiebeleid.

– Aandacht voor de middelgrote steden

Minister Anciaux deelt de zorg van mevrouw Van Nieuwenborgh om ook de middelgrote steden te betrekken in de uitbouw van het cultuurbeleid. De stedelijkheid is essentieel in Cultuur. Hij wil zich echter niet uitspreken in de plaats van de minister van Toerisme en bepalen dat er vanuit Toerisme een specifiek beleid moet worden ontwikkeld ten aanzien van de middelgrote steden. Het is voor minister Anciaux wel een onderdeel van het cultuurbeleid waar hij uitdrukkelijk op richt.

– **Het leenrecht en de leenvergoeding**

Het is de uitdrukkelijke bedoeling van de minister om voor het leenrecht vanaf 2006 de betaling te realiseren op basis van de cijfers van 2004. De betaling gebeurt voor de eerste keer in 2006. Een deel van die vergoeding wordt betaald vanuit de bijkomende middelen voor het decreet Lokaal Cultuurbeleid. De middelen die voor de bovenlokale bibliotheekwerking waren afgenomen, bedragen 1,9 miljoen euro of 0,3 euro per inwoner. Daarvan zal 0,15 euro worden doorgestort naar de gemeenten en 0,15 euro zal worden gebruikt om het leenrecht voor 2006 te betalen. Vanaf 2007 wordt het bedrag voor de gemeenten opgetrokken naar 0,3 euro per inwoner. Met de leenvergoeding is een bedrag van 1 miljoen euro gemoeid.

In het voorstel dat de minister nu ontwikkelt over de billijke vergoeding, is er een raming voor de niet-commerciële activiteiten van het verenigingsleven in de ruime betekenis van het woord. Het gaat daarbij om milieuorganisaties, noord-zuidorganisaties, oudercomités, schoolcomités, buurt- en wijkcomités, jeugd, het sociaal-cultureel werk, sportorganisaties, enzovoort. De occasionele, niet-jaarlijks georganiseerde grote organisaties die veel winst opleveren vallen daar niet onder. De rest wel. De gemeenten dragen bij tot het bedrag van 1 miljoen euro. Netto blijft er dan 500.000 euro over. De verdeling daarvan zal dan moeten gebeuren over bijna alle collega's in de Vlaamse regering. Daarover moet echter nog worden overlegd.

De minister geeft wel de garantie dat alle occasionele, kleinschalige activiteiten die niet in gemeentelijke infrastructuur plaatsvinden, van de vrijstelling genieten. Zijn middelen daarvoor komen uit de begroting Cultuur, via een herschikking van de middelen bij de begrotingscontrole 2006.

– **Verdeling van de opbrengst van de taksen op blanco-cassettes**

Inzake de taksen op blanco-cassettes tekende de minister reeds in juli 2002 een akkoord met de Franse en de Duitstalige Gemeenschap over de verdeling van de opbrengsten. De Raad van State heeft dat echter onuitvoerbaar verklaard, omdat ook de federale instellingen een deel van de koek moeten hebben. Zolang dat niet is opgelost, blijft alles geblokkeerd. De minister stelt vast dat de federale overheid terzake geen bereidheid vertoont. Die bereidheid was er wel

bij de gemeenschappen. Het aandeel van de federale overheid was echter nergens bepaald.

– **Masterplan Erfgoedsector**

Inzake het masterplan voor het erfgoed is de werkgroep met alle representatieve partners in november 2004 van start gegaan. De werkzaamheden eindigen in december 2005, en dan zal de minister een nota ontvangen. Het is zijn bedoeling het masterplan in februari aan de erfgoedsector en het parlement voor te stellen.

In het actieplan in verband met de archieven wordt een forse inhaaloperatie doorgevoerd. De stedelijke archieven zullen daarin hun deel moeten opeisen.

– **De Vlaamse Centrale Catalogus VLACC**

Op de vraag van de heer Jos Stassen of de VLACC II er komt, antwoordt de minister bevestigend. Er wordt momenteel gewerkt aan de concretisering en de recurrente financiering van de Vlaamse catalogus. De installatie van de Vlaamse catalogus, zowel de aankoop van de nodige software en het invoegen van de content, zal gebeuren binnen de budgetten die werden 'geparkeerd' om het eerste VLACC te realiseren. Wellicht zal de kostprijs 1,5 miljoen euro minder zijn dan het 'geparkeerde' bedrag.

Mevrouw *Gracienne Van Nieuwenborgh* meent zich in verband met de VLACC II te herinneren dat er voor de steden en gemeenten in 2001 decretaal 0,6 euro per inwoner was bepaald. In 2005 is dat bedrag op 0,3 euro gebracht, en nu, bij de toelichting in stuk 13 pagina 401 staat dat het opnieuw rechtstreeks aan de gemeenten zal worden gegeven. Zij informeert of het nu om 0,3 euro of om de oorspronkelijke 0,6 euro gaat. Indien het 0,3 euro is, dan wil ze ook weten of de resterende 0,3 euro nog naar de VLACC gaat.

De heer *Jos Stassen* voegt hieraan toe dat de minister in zijn toelichting vermoedelijk een fout heeft gemaakt wat betreft de betoelaging van de bovenlokale werking van de bibliotheken. De minister stelde dat hij daarvoor 0,3 euro aan de gemeenten geeft. Volgens de heer Stassen is er in het verleden nog niets naar de gemeenten gegaan voor die werking.

De minister wijst erop dat het ten opzichte van 2005 een verhoging betreft van 0,15 euro per inwoner dat aan de gemeenten wordt gegeven. Er wordt dus 0,15 euro extra gegeven. Ook in 2007 zal er nog 0,15 euro

bijkomen. Er gaat echter niets extra naar de VLACC, aangezien er geen extra middelen meer nodig zijn voor de uitwerking van de centrale catalogus. Daar worden, aldus de minister, de opzij gelegde middelen voor gebruikt.

De heer *Steven Vanackere* merkt op dat die regeling ook in het programmadecreet moet worden opgenomen. De minister stelt dat dit ook bij de begrotingscontrole kan worden geregeld.

– **Beter Bestuurlijk Beleid**

Het Beter Bestuurlijk Beleid (BBB) gaat in op 1 januari 2006. De strategische adviesraad moet tegen die datum zijn samengesteld. *De minister* herinnert de leden aan het engagement dat drie jaar geleden werd aangegaan ten aanzien van de Vlaamse Jeugdraad. Na het decreet houdende de strategische adviesraad werd gezegd dat alle decreten die daaraan voorafgingen, moesten worden aangepast, met uitzondering van het decreet over de Vlaamse Jeugdraad.

De verhoudingen om te komen tot de strategische adviesraad zijn intussen uitgeklaard. De jeugdraad zal de vertegenwoordiging voorstellen voor de jeugdkamer. De kamers voor Cultuur, Sport, Jeugd en Media zullen wel hun sectorale opdracht blijven vervullen als er echt specifieke adviezen worden gevraagd. Dat was in het decreet ook zo voorzien. De reglementaire problemen zijn dus opgelost. Enkel de samenstelling moet nog worden geregeld.

In het kader van het BBB zal het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten te Antwerpen een buitendienst worden van de IVA Erfgoed, vanaf 1 januari 2006.

– **Steunpunten**

Wat de steunpunten betreft, geeft de minister aan dat de evaluatie nog in voorjaar van 2006 klaar moet zijn. Op dit ogenblik zijn de steunpunten bezig met een zelfevaluatie.

– **Kerntakendebat en het infrastructuurbeleid**

De minister is het ermee eens dat het kerntakendebat moet worden gevoerd. Hij koppelt die discussie aan het infrastructuurdebat. Afhankelijk van de gebouwen moet er bij de investeringen in Gent en Antwerpen ook heel concreet werk worden verricht inzake de kerntaken. Het zal daarbij gaan over de inbreng van de instellingen, de stadstheaters, de verantwoorde-

lijkheid van de Vlaamse Gemeenschap op het gebied van de infrastructuur, etc. Hij verwacht dat ook van de stad Gent en de stad Antwerpen.

Voor Gent heeft een en ander ook gevolgen voor de geplande ontwikkeling van de Vlopera. Antwerpen zal, wellicht in samenspraak met de minister, een plan over haar infrastructuurbeleid opstellen: over de rol van de stadsschouwburg, de Elisabethzaal, het gerenoveerde operagebouw, de infrastructuur op Het Eilandje, enzovoort. De minister hoopt in elk geval niet meer te worden geconfronteerd met eenzijdige beslissingen vanwege de steden. Hun beslissingen moeten immers worden gecoördineerd met de plannen en de financiële prognoses van de Vlaamse overheid. Wat de minister betreft wordt dus, zoals gevraagd, alles gepland in samenspraak met Gent, Antwerpen en de VGC.

Wat het Limburg-project betreft, is het even waardevol om een infrastructuur te realiseren, meer bepaald een openluchtmuseum van hedendaagse hoogstaande kunstenaars. De minister stemt wel in met de kritiek dat het niet helemaal binnen het plaatje past.

De minister ontkent dat de lasten van de investeringen in de cultuurinfrastructuur worden doorgeschoven naar de volgende legislaturen. De lasten zullen tijdens één legislatuur fors dalen, aldus de minister. Als de schulden van de Vlaamse Gemeenschap voor de volgende legislatuur nihil zijn, zal een kleine stijging van de middelen opnieuw veel ruimte creëren. Er blijft nog een belangrijke belasting van de middelen van 2009 tot 2014. Daarna gaat het pijlsnel naar beneden.

Wat de cultuurinfrastructuur betreft, heeft de minister-president verzekerd dat er vorige week een doorbraak is ontstaan waardoor de ESR-neutraliteit een stap dichterbij komt. De minister werkt daaraan met de PMV. Het gaat dan over 7,2 miljoen euro jaarlijks.

– **Afsluiten van beheersovereenkomsten**

De minister deelt mee dat er diepgaande, positieve gesprekken lopen met de zeven grote instellingen. De timing voor het afsluiten van de beheersovereenkomsten wordt gerespecteerd. De beheersovereenkomst met het VAF komt er in 2006.

Een en ander wordt reeds bekeken in relatie met de toekomstige rol in het kader van cultuurindustrie. De administratie legt ook de laatste hand aan de

beheersovereenkomsten met het Fonds voor de Letteren en het Cultuurnet.

Met de DAB's KMSKA en Kasteel van Gaasbeek worden geen beheersovereenkomsten afgesloten. Hun beleidsplan 2006-2010 zal begin 2006 ter goedkeuring worden voorgelegd aan de Vlaamse regering.

– **Bedenkingen bij de spellingswijziging**

De minister verwijst naar de tussenkomst van de heer Vanackere die stelde dat de mensen de indruk krijgen dat de voortdurende spellingswijzigingen niet meer bij te houden zijn. De feiten zijn echter wat ze zijn.

In 2000 werd de opdracht gegeven om de woordenlijst te actualiseren. De opdracht luidde toen uitdrukkelijk om geen nieuwe regels uit te werken, maar wel om in het Groene Boekje de fouten bij de toepassing van de regels weg te werken. Dat staat zwart op wit op papier, en de experts bevestigen dat die opdracht ook is gerespecteerd. De minister volgde bij de spellingsaanpassing volledig het advies de expertencommissie.

– **Het evenwicht tussen cultuurparticipatie en bescherming van het erfgoed**

Minister Anciaux bevestigt dat er evenwicht moet zijn tussen cultuurparticipatie enerzijds en conservatie van het erfgoed, de autonomie van de kunstenaar en de opbouw van cultuurcompetenties anderzijds. Cultuurparticipatie is zeer belangrijk, maar niet het enige aandachtspunt.

– **Culturele diversiteit en het internationaal cultuurbeleid**

De minister vindt zowel de verdediging van de eigen culturele identiteit als de mondialisering en de verscheidenheid in één cultureengebied belangrijk. Verwijzend naar de tussenkomst van de heren Vanackere en Schueremans mag cultuur inderdaad geen glijmiddel zijn voor de politiek, en mag de verdediging van de eigen cultuur niet worden overdreven tot een steriele zelfherhaling zonder bevruchtende contacten met andere culturen.

De middelen voor het internationaal cultuurbeleid zijn ingebed in de structurele middelen. Waarom zijn er dan nog extra middelen nodig voor het internationaal cultuurbeleid? De minister verduidelijkt dat het de bedoeling is om onze cultuurgemeenschap ook op internationaal niveau een duidelijke plaats te geven.

Daarom is een tweede fase nodig: de structurele en de projectmatige ondersteuning van het veld moeten toestaan een eigen strategie van de overheid te ontwikkelen. De eerste maanden van 2006 zullen worden gebruikt om die regiefunctie van de overheid vorm te geven. Er werd ongeveer 2,3 miljoen euro vrijgemaakt dat kan worden geheroriënteerd voor een aantal doelstellingen, zoals geformuleerd in de strategische nota over het internationaal cultuurbeleid. Er moet een strikte regiefunctie worden ontwikkeld. Dat geldt niet alleen voor het cultuurbeleid, maar ook voor het sport- en jeugdbeleid, aldus minister Anciaux.

Wat de voorkeurlanden betreft, wordt niet uitgesloten dat ook projecten met Frans-Vlaanderen en Suriname kunnen worden opgezet. Absolute prioriteit blijft Nederland. Minister Anciaux wil de Taalunie en de samenwerking met de Brakke Grond en het Vlaams-Nederlands Huis in Brussel opnemen als de pijlers van het internationaal cultuurbeleid. Hij wil dat er een evaluatie komt van het cultureel verdrag en hij wil nagaan of de middelen niet efficiënter kunnen worden ingezet. Daarover wordt overleg gepleegd met de Nederlandse staatssecretarissen Nicolaï en Van der Laan.

– **Cultureel samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap en Flagey**

In verband met het cultureel samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap meent de minister dat het om allerlei redenen aangewezen is eerst een duidelijk actieplan op te maken, waarmee hij dan onmiddellijk kan doorgaan. Op basis van de evaluatie van het actieplan wil de minister komen tot de uitwerking van een cultureel samenwerkingsakkoord. Hij is absoluut overtuigd van het belang daarvan en kent de condities en voorwaarden waaronder hij wil proberen het akkoord nog tijdens deze regeerperiode te realiseren.

De minister verduidelijkt dat de nieuwe Raad van Bestuur van vzw Flagey in december wordt geïnstalleerd. De huidige Raad van Bestuur van de vzw (met aandeelhouders van de NV) zal dan terugtreden en plaats ruimen voor de vertegenwoordigers van de subsidiënten (3 + 3 + 2) en de gebruikers (3).

– **De e-cultuur**

De e-cultuur is een instrument dat op steeds meer terreinen wordt ingezet. De minister zou daardoor de grote verdediger worden van de VRT, aldus een tijdschrift. Dat is echter niet de bedoeling. Binnen het

beleidsdomein Cultuur is het echter een droomscenario een sterke participatie en competentie te realiseren die ook mobiliserend werkt op sociaal-cultureel vlak. Zo wil het Muziekcentrum een grootse website opzetten waarin alle muziek die binnen de Vlaamse Gemeenschap wordt aangeboden, aanwezig is. Het gaat dan over een reproductiefonds, musea, het erfgoed enzovoort. De Vooruit werkt bijvoorbeeld mee aan een Europees project over e-cultuur.

– Cultuurindustrie

De minister wil de definitie van cultuurindustrie heel eenvoudig houden: alle culturele projecten, zonder enige uitzondering, met een marktpotentieel, komen in aanmerking om ondersteuning te krijgen.

Voor de cultuurindustrie is er in de begroting 600.000 euro opgenomen. Dat zijn werkingsmiddelen, aldus de minister, en geen kapitaal voor de cultuurindustrie. Het kapitaal voor de cultuurindustrie zal in eerste instantie uit de middelen van de PMV komen maar moet vrij snel uit de markt worden gehaald. Het criterium is marktpotentieel, niet winst. In 2006 wil de minister minstens een aanzet kunnen geven voor de ondersteuning van muziekprojecten, in samenspraak met het Muziekcentrum. Verder wil hij goede rockgroepen de kans geven om mee te gaan op internationale tournees en hun daarvoor cashmiddelen ter beschikking stellen. Mislukt het, dan mislukt het. Als het lukt, dan levert dit winst op. Het lijkt de minister dat dit echt nodig is. Er moet dus een instrument komen dat daar zeer vlot op kan inspelen. Tegelijk moet worden gezocht hoe andere middelen op andere terreinen kunnen worden gebruikt. Waarom zouden bijvoorbeeld exportondersteunende FIT-middelen niet kunnen worden gebruikt? Daarvoor is een instrument als de cultuurindustrie interessant. Dit project is in volle voorbereiding.

De minister bevestigt dat de band tussen de cultuurindustrie en het Kunstendecreet wel degelijk wordt bewaakt, al komt de cultuurindustrie inderdaad pas op kruissnelheid in 2008. Hij probeert verschillende projecten samen te laten vallen met de stappen in het Kunstendecreet. Op enkele maanden na zal dit ook worden gerealiseerd. De Film valt in 2006 bijvoorbeeld niet zonder geld. Het audiovisuele gedeelte, verbonden aan het Kunstendecreet, is al mee opgenomen. Er worden bovendien momenteel geen projecten uitgesteld. Wel komen er in de toekomst extra middelen bovenop de huidige mogelijkheden. De sector wordt nu niet afgesneden van steun. Die steun is

even groot in 2006 als in 2005. In 2007 zal er bijkomende steun zijn. In 2008 komt dit op kruissnelheid. Dat geldt ook voor nieuwe vormen van ondersteuning, buiten de structurele steun van het Kunstendecreet en de projectmatige steun.

– Steun aan semi-professionele sector

Na het stimuleren van de cultuurindustrie wil de minister in de loop van volgend jaar duidelijkheid scheppen over wat er kan voor de semi-professionele sector, zonder de amateurkunsten te onthoofden. De semi-professionele sector blijft een belangrijk onderdeel van die van de amateurkunsten. Het moet mogelijk zijn om amateur te blijven, maar met een professionele ondersteuning. De wijziging van het decreet op de amateurkunsten moet nog voor de zomer 2006 zijn afgerond.

– Kunstendecreet

Op de vraag van de heer Stassen naar de uitwerking van de totaalvisie binnen het kunstenbeleid, antwoordt de minister dat dit pas binnen 2 à 3 jaar ook op het terrein volledig zal blijken. De puzzel past immers pas als alles is uitgevoerd, als alle verbintenissen tot stand zijn gebracht, de sector zijn werk kan doen, en men de samenhang ziet tussen de huidige uitvoering van het Kunstendecreet, en de nog te beslissen projecten, zoals de musical en de structurele ondersteuning voor muziekprojecten. Daarbij moet ook nauwkeurig worden bepaald hoe de cultuurindustrie zal werken, welke extra ondersteuning er komt en welke bijkomende sectoren in overweging worden genomen.

Op de opmerking van de heer Stassen dat we ons dan misschien reeds in een volgende ronde van het Kunstendecreet bevinden, antwoordt de minister dat deze ronde best met een jaar wordt uitgesteld.

Voor de muzieksector is vandaag 18 miljoen euro beschikbaar. De sector vraagt in zijn aanvragen voor de volgende beleidsperiode 52 miljoen euro, maar een dergelijke stijging van meer dan 250 percent is niet realistisch. Alle aanvragen zijn voor 3 jaar ingediend. Ze hoeven echter niet noodzakelijk allemaal een erkenning voor 3 jaar te krijgen. Eerst moet er echter een advies komen van de beoordelingscommissie.

De heer *Steven Vanackere* vraagt of de minister toch nog niet van plan is de goede dossiers voor 3 jaar te erkennen, of misschien een tussenmodel overweegt,

zoals dat bestaat in de rest van het Kunstendecreet, met 1 of 2 jaar.

De *minister* antwoordt dat in dezelfde geest de dossiers waaraan niet wordt getwijfeld een erkenning van 3 jaar zouden kunnen krijgen. De dossiers die nog beter zijn, maar pas begonnen zijn en waarmee misschien best nog even wordt gewacht, zouden voor 2 jaar kunnen worden erkend. In theorie kan er zelfs een erkenning voor één jaar zijn, maar dat is niet meteen zijn bedoeling. Het lijkt hem politiek verstandig en fatsoenlijk terzake geen beslissingen te nemen tijdens een verkiezingsperiode voor het Vlaams Parlement, daar er dan geen democratische controle kan gebeuren. Indien dit een jaar zou opschuiven, lijkt het de minister beter te werken met tweemaal 2 jaar.

Over zijn visie op de reorganisatie van het orkestenslandschap wil de minister momenteel niet veel kwijt omdat er op dit moment een aantal procedures lopen. Hij stelt dat hij in verband met een samenwerking tussen de opera en de twee grote orkesten de artistieke autonomie van de drie instellingen respecteert, maar mikt op een optimale besteding van mensen en middelen.

Op korte termijn moet er een beslissing zijn genomen over de status van de Vlaamse Opera binnen BBB. De minister is er voorstander van dat de opera een vergelijkbaar statuut krijgt zoals de andere grote instellingen van de Vlaamse Gemeenschap. Daardoor vallen ze sociaalrechtelijk ook onder hetzelfde paritair comité, waarvoor de opera zelf vragende partij is en waardoor ook de loon- en arbeidsvoorwaarden binnen de Opera en de twee orkesten makkelijker op elkaar kunnen worden afgestemd. Uiteraard zal hierover grondig sociaal overleg gevoerd worden.

Over de verzelfstandiging van de gebouwen moet op korte termijn duidelijkheid gecreëerd worden. Daarvoor is grondig overleg vereist met de beide steden. Er moeten voldoende garanties ingebouwd worden voor de opera zelf, maar ook voor de operaliefhebbers.

– **De autonome Fondsen en het voeren van een afstandelijk beleid**

Het stoort de minister dat er betreffende de afstandelijkheid ten opzichte van de artistieke beoordeling aan sfeerschepping wordt gedaan. Wat hem bovenal stoort, is de voortdurende link en ondertoon waarbij hem een objectief bondgenootschap met extreem

rechts wordt verweten. Het is helemaal niet zijn bedoeling om het VAF on hold te zetten. Hij heeft ook niet het gevoel dat het VAF dat zo ervaart.

De heer *Jos Stassen* benadrukt dat hij wil voorkomen dat het beleid van de minister, dat voor een deel voortbouwt op de vorige legislatuur, omwille van een aantal incidenten zou worden misbruikt. Hij beklemtoont dat zijn uitspraak niet als een belediging was bedoeld, maar als een gedeelde bezorgdheid.

De *minister* meent dat er binnen de huidige constellatie geen politieke meerderheid is om, zoals de heer Stassen eerder voorstelde, voor de financiering van de film bijkomende taksen te heffen. Hij gelooft wel sterk in de mogelijkheid om via de cultuurindustrie heel wat extra middelen uit markt te halen om te investeren in de audiovisuele sector.

De heer *Jos Stassen* repliceert dat de producers dat nu al doen.

De *minister* beaamt dit. Dat is voor hem de reden waarom de producers zo sterk aandringen om zo snel mogelijk te starten met de cultuurindustrie. Iedereen binnen de audiovisuele sector zegt te geloven in de nieuwe mogelijkheden van de cultuurindustrie. De voorwaarde is wel dat er een samenspel komt via de tax shelter. Hij wil de audiovisuele sector helemaal niet opnieuw in handen krijgen. De cultuurindustrie is daar trouwens een zeer slecht instrument voor. Het VAF en het Fonds voor de Letteren zouden zich daar beter toe lenen, omdat ze uitvoering moeten geven aan het beleid dat wordt uitgetekend door de minister. Voor de cultuurindustrie geldt dat niet. De onafhankelijkheid van een culturele investeringsmaatschappij ten aanzien van het beleid is sowieso veel groter. Hij wil precies de mogelijkheden van een autonoom fonds vergroten en de deskundigheid binnen het VAF centraal stellen bij de uitbouw van de investeringsmaatschappij voor cultuurindustrie.

De heer *Jos Stassen* merkt op dat het niet is omdat wordt gewerkt met een onafhankelijke organisatie die overheidsgeld ontvangt, dat de overheid niet rechtstreeks ingrijpt. Hij verwijst daarbij naar de BAM. Via de raad van bestuur houdt de minister toezicht. Hij neemt aan dat de minister de onafhankelijkheid blijft garanderen. Toch blijft het mogelijk rechtstreeks in te grijpen.

De *minister* vindt het normaal dat de overheid enige controle behoudt op de aanwending van de overheidsmiddelen. De structuur van het VAF leidt echter

niet tot een grotere afhankelijkheid dan een investeringsmaatschappij voor cultuurindustrie.

De heer *Erik Arckens* vraagt zich af of films en musicals die wel degelijk een marktpotentieel hebben, onder de cultuurindustrie kunnen vallen.

De *minister* bevestigt dat elke culturele sector met marktpotentieel in aanmerking komt.

De heer *Erik Arckens* meent toch dat het VAF wordt ontvet, want daar blijven enkel de documentaires en de kortfilms zitten.

De *minister* benadrukt dat het VAF een van de motoren van de cultuurindustrie moet worden. Dat moet in een rustig gesprek met de sector en na een zekere tijd tot resultaten leiden. Wellicht kan een en ander onder het Kunstendecreet vallen. Vandaag zijn immers al een aantal audiovisuele organisaties zoals organisatoren van filmfestivals in het kader van het Kunstendecreet erkend.

– De Topstukkenlijst en de Collectie Vlaanderen

Op de topstukkenlijst staan enkel absolute topstukken. Deze lijsten worden nauwkeurig voorbereid door een commissie van experts en aan de Vlaamse Regering voorgelegd ter goedkeuring. Momenteel is enkel de lijst van 17de eeuwse topstukken definitief goedgekeurd. Van oudere werken (14de – 16de eeuw) en 18de en 19de eeuwse werken bestaan momenteel proeflijsten die vermoedelijk in 2006 zullen worden voorgelegd. De werken die op die topstukkenlijsten voorkomen kunnen niet aan het buitenland verkocht worden zonder dat de Vlaamse Regering daarover een voorkeurrecht heeft voor verwerving. De werken kunnen tevens in aanmerking komen voor restauratiepremie.

In principe zouden de lijsten kunnen uitgebreid worden met werken tot 1950, maar gezien het gebrek aan noodzakelijke historische distantie en consensus over wat al dan niet een topstuk is, lijkt het onwaarschijnlijk dat de experts hierover tot eensgezindheid kunnen komen.

Vandaar dat de *minister* in zijn beleid een onderscheid wenst te maken tussen deze topstukken en sleutelwerken.

De tekening ‘Christus aan het volk getoond’ van James Ensor was in strikte zin dus geen topstuk (want nog niet figurerend op een definitieve topstukkenlijst), maar iedereen was het er over eens dat het

hier wel een sleutelwerk betrof in de ontwikkeling van het oeuvre van Ensor en dat het tevens een werk was dat deel uitmaakt van een reeks tekeningen (in het MSK Gent en KMSK Brussel). De verkoop aan het buitenland zou met andere woorden de reeks verminderen in (artistieke) waarde.

Dezelfde redenering werd toegepast op het werk ‘Prova-car’ van Panamarenko. Gezien het een werk is van een nog levend kunstenaar figureert het evenmin op een topstukkenlijst. Ook hier zijn de specialisten het eens over de waarde van dit vroege werk in het oeuvre van de kunstenaar en kan het duidelijk – getoetst aan de criteria uit het topstukkendecreet, te weten: ijkwaarde, schakelfunctie, zeldzaam en onmisbaar, en bijzondere artistieke waarde – als een sleutelwerk bestempeld worden.

– De week van de Smaak en Tafelen in Vlaanderen

De Week van de Smaak wordt uitgevoerd door het Vlaams Centrum voor Volkscultuur (VCV) en begeleid door een stuurgroep waarop alle kabinetten worden uitgenodigd. De bedoeling is dat diverse actoren zoals Toerisme Vlaanderen, Vlam, economie, onderwijs enzovoort hierin betrokken partij zijn. De Week van de Smaak zal een jaarlijks terugkomend gebeuren zijn. Het streefdoel is dat dit voor het eerst doorgaat in november 2006. De invalshoek blijft cultuur in zijn meest ruime betekenis.

Tafelen in Vlaanderen is een eenmalig evenement dat gepland is in het voorjaar van 2008.

Vanzelfsprekend werd reeds overlegd tussen de kabinetten Cultuur en Toerisme om beide evenementen op elkaar af te stemmen en complementair en/of in synergie te laten verlopen.

– Vermindering van de planlasten voor het lokaal cultuurbeleid

De *minister* weet dat een voorstel van decreet ter vermindering van de planlasten voor het lokaal cultuurbeleid nog in 2005 door het Vlaams Parlement zal worden besproken. De inhoudelijke evaluatie van het lokaal cultuurbeleid wil de *minister* klaar hebben tegen de zomer van 2006, zodat de decretale aanpassingen in het zittingsjaar 2006-2007 kunnen worden ingediend.

De *minister* noteert het pleidooi van de heer Vanackere om ten behoeve van de gemeenten het hele proces af te ronden tegen 31 december 2006, zodat de

nieuwe gemeentebesturen van bij hun start beschikken over een goed instrument.

– **Sociaal-cultureel volwassenenwerk**

De minister deelt mee dat, onder toenmalig minister Van Grembergen, de meerderheid had afgesproken om voor het nieuwe decreet SCW 4,2 miljoen euro aan nieuwe middelen uit te trekken. Dat wordt in 2006 helemaal gerealiseerd. In 2005 is 2,5 miljoen euro extra middelen uitgetrokken; voor 2006 gaat het over 250.000 euro. De minister verbindt er zich toe om dat engagement na te leven. Wat de verdeling over verschillende basisallocaties betreft is hij graag bereid om de wil van het parlement te volgen, als daar een meerderheid voor is.

De heer *Jos Stassen* wijst ook op de discussie rond de ingewikkelde financiering van de Federatie van Organisaties voor Volksontwikkeling (FOV), als belangenbehartiger van het sociaal-cultureel werk. Het was een principiële keuze van de toenmalige minister om belangenbehartigers niet rechtstreeks te betoelagen. De belangenbehartiger moest gekozen en gefinancierd worden door de sector. Er is een paar jaar van het principe afgeweken, maar volgens de heer Stassen is dat nu afgelopen.

De heer *Dany Vandebossche* sluit zich aan bij de bekommernis van de heer Stassen inzake de rechtstreekse financiering van het FOV.

De heer *Jos Stassen* hoopt dat ook de indexering van de dotatie aan federatie (FOV) kan worden geregeld, al geeft hij toe dat hij dit in de vorige meerderheid niet mee heeft kunnen realiseren. Hij verwijst naar de toelichting in stuk 13 waar op bladzijde 400 staat dat 'het nipt zou kunnen worden'.

Volgens de heer *Steven Vanackere* wijst de heer Stassen terecht op de problematiek van de indexering. Uit het verslag van het Rekenhof blijkt dat de begroting door de Vlaamse Regering werd opgesteld op een moment dat werd verondersteld dat de inflatie voor 2006 slechts 2,2 procent zou bedragen. In september 2005 gewaagde het Planbureau van een verwachte inflatie van 2,9 procent.

Iedereen weet hoe gevoelig de cultuursector is voor de problematiek van inflatie en indexering. Zelfs daar, waar verondersteld werd dat iedereen goed was ingedekt tegen de inflatie, is er een reële vermindering met 0,7 procent. Als de inflatie stijgt tot niet-verwaar-

loosbare niveaus, kan dat volgens de heer Vanackere niet meer als onbelangrijk worden beschouwd. In de verschillende commissies moet volgens hem worden bekeken of indexeringsmechanismen mogelijk zijn, zeker voor de instellingen die sterk afhankelijk zijn van loonkosten. Hij wil vermijden dat er een sluipende besparing ontstaat die niemand wil.

De *minister* neemt aan dat de commissie een voorstel over de rechtstreekse financiering van de FOV zal formuleren. Hij wil bij de begrotingscontrole de toestand inzake de opsplitsing in drie basisallocaties onderzoeken. De minister wil zich ook engageren om bij de begrotingscontrole na te gaan wat een redelijke aanpassing is van het bedrag voor het FOV, zoals meerdere leden vragen. Gedurende 5 jaar is dat bedrag immers niet gewijzigd.

De heer *Steven Vanackere* stelt voor om nu reeds een amendement in te dienen op ontwerp van decreet houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 2006, betreffende de *rechtstreekse* financiering van de FOV (*Parl. St. VI. Parl. 2005-06, nr. 567/5*).

– **Financiering van het cultuurbeleid binnen de meerjarenbegroting**

De heer *Jos Stassen* vraagt hoe de minister al zijn beloftes zal financieren. Indien de minister enkel over het in de meerjarenbegroting opgenomen bedrag kan beschikken, vraagt hij zich af hoe het voorgenomen beleid zal worden gefinancierd. De bijkomende budgetten voor cultuur en jeugd zullen in 2007 16 miljoen euro, in 2008 33 miljoen euro en in 2009 bijna 50 miljoen euro bedragen, volgens een nota die door de begrotingsminister werd meegedeeld aan de Commissie Financiën. Hoe zal de minister met dergelijke sommen de culturele infrastructuur, de waarborgregeling voor de culturele industrieën en al zijn andere voornemens financieren.

De *minister* antwoordt dat hij voor zijn infrastructuurbeleid alvast geen bijkomende middelen nodig heeft. Deze uitgaven kunnen met zijn reguliere middelen worden betaald. De jaarlijkse noden van de cultuurindustrieën werden berekend. Het geld wordt uit de markt gehaald mits het verstrekken van een rentewaarborg. Het is de bedoeling dat er veel geld wordt opgehaald, al kan niemand op dit moment een totaal bedrag bepalen. Op dit vlak stelt de minister zich bewust terughoudend op. De PMV neemt in dit verband een grote verantwoordelijkheid op zich, en moet de nodige tijd krijgen om dit uit te werken.

Indien het om middelen uit zijn eigen begroting zou gaan, zouden de cultuurindustrieën inderdaad niets realiseren. De meerwaarde schuilt in het feit dat deze middelen uit de markt afkomstig zijn. De twee voorbeelden die de heer Stassen geeft, zijn dus niet van die aard dat ze de begroting zwaar belasten.

In de begroting 2006 werden ook veel nieuwe middelen onder constant beleid ingeschreven. De nieuwe extra middelen buiten het constant beleid leiden tot een veel hoger bedrag dan de 50 miljoen euro die de heer Stassen noemt. De minister beschikt over geactualiseerde cijfers die naast cultuur bijvoorbeeld ook aanzienlijke cijfers bevatten voor Sport. De minister benadrukt dat hij perfect binnen de meerjarenbegroting zijn beleid kan realiseren. Dat was al vóór de vorming van de regering onderzocht.

De heer *Jos Stassen* meent dat de regering naast de middelen voor het constant beleid, ook een akkoord bereikte over de besteding van de niet-bestemde middelen. Minister Vandembroucke kan blijkbaar projecten realiseren voor het financieren van schoolgebouwen, minister Vervotte kan hetzelfde doen voor rusthuizen, en minister Keulen heeft twee PPS-constructies opgezet. Voor Cultuur werd echter niets vastgelegd.

De *minister* verduidelijkt dat hij 101 miljoen euro realiseert binnen de middelen van het FoCI en de normale indexering. De 101 miljoen euro investeringen zitten dus echt wel in het recurrent beleid. Van de 12 miljoen euro van het FoCI zet de minister 7,3 miljoen euro recurrent in voor de terugbetalingen tijdens deze legislatuur.

De heer *Steven Vanackere* verwijst wat dit aspect betreft naar de begrotingsbesprekingen in de Commissie voor Financiën, waar werd uitgelegd dat die formule een hefboomeffect heeft. Voor Cultuur geldt net hetzelfde als de twee gegeven voorbeelden in Onderwijs en Welzijn, op voorwaarde dat de constructies aanvaard worden op het niveau van de ESR-neutraliteit. Tegen het jaar 2009 lopen de bedragen op tot ongeveer 50 miljoen euro. Dat zijn extra's, bovenop het recurrent beleid. Daarmee zit de begroting ruimschoots binnen de af te betalen bedragen die overeenstemmen met de investeringen van 101 miljoen euro in de infrastructuur.

Het lopende beleid plus de supplementaire marge, geeft de volledige invulling van wat de Vlaamse Regering in de komende jaren op ESR-vlak gaat uitgeven.

Zit daar voor 101 miljoen euro investeringen in? Technisch gezien is het antwoord neen. Zitten daar de middelen in die noodzakelijk zijn om voor 101 miljoen euro investeringen te kunnen doen? Daarop is het antwoord ja. Het is niet eens belangrijk om te weten of dat gebeurt binnen het reguliere beleid van FoCI of in de middelen die minister Anciaux extra bekomt. Uiteindelijk blijft het geld dat hij zal kunnen uitgeven de som van zijn going-concernbeleid en het beleid dat hier ingevuld wordt. Met dat geld kan hij – in de veronderstelling van de ESR-neutraliteit – investeringen ten belope van 101 miljoen euro doen. Hij moet niet op zoek gaan naar dat bedrag, hij moet gewoon nagaan of men met een bedrag, dat in 2009 oploopt tot bijna 50 miljoen euro, de recurrente kosten van dat soort investeringen kan dragen. Het antwoord daarop is in elk geval budgettair ja. Dit is een benadering van ESR-neutraliteit, maar de heer Vanackere stelt dat dit niet betekent dat al die bedragen op een bepaald moment niet zichtbaar moeten zijn. Het Rekenhof heeft dat nog eens benadrukt. Die machtigingen zullen ooit wel in de begroting komen, maar voor wat de beoordeling van de begroting betreft, heeft minister Anciaux de middelen in handen om die investeringen te doen.

De heer *Jos Stassen* blijft erbij dat er een aantal zaken niet in de meerjarenbegroting zijn opgenomen, zoals bijvoorbeeld middelen voor Sport.

De *minister* weerlegt dit. In het budget 2006 is er voor Sport in een aantal realisaties voorzien. In de meerjarenbegroting zijn de bedragen voor Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel ingevuld. De minister geeft als voorbeeld het Brusselfonds dat hij in constant beleid heeft ondergebracht. De volstorting van het Brusselbeleid zal wel degelijk extra gerealiseerd worden, toch werd dat in constant beleid gestoken, wat betekent dat het gaat over beslissingen die de Vlaamse Regering al heeft genomen. Met alle beslissingen die de Vlaamse Regering al heeft genomen, plus de bedragen in de meerjarenbegroting, kan de minister perfect zijn doelstellingen voor Sport, Jeugd, Cultuur en Brussel realiseren. Hij begrijpt echter de verwarring, want in de titels van het document uit de commissie Financiën staat Cultuur en Jeugd, terwijl het Cultuur, Jeugd en Sport moet zijn. Sport werd dus enkel in de titel, maar niet in de middelen over het hoofd gezien.

De heer *Jos Stassen* informeert of de minister met die bedragen dan het beleid voor Cultuur, Jeugd en Sport kan invullen. Het gaat daarbij in veel gevallen over subsidies, wat iets anders is dan infrastructuur

waarvoor kan worden geleend over meerdere jaren. Hij begrijpt dat het bedrag voor infrastructuur in de beslissing over het constant beleid zit. Dat houdt in dat 101 miljoen euro of 4,04 miljard frank dit jaar al is vastgelegd en in de tijd gespreid.

De *minister* bevestigt dat de nodige middelen werden vastgelegd om het beleid te realiseren. Het gaat om geld dat deze legislatuur kan worden uitgegeven en op termijn terugbetaald. Er kan dus een investering van 101 miljoen euro tijdens deze legislatuur worden gerealiseerd.

De heer *Jos Stassen* begrijpt dat Vlaanderen, als het in 2009 geen schulden meer heeft, een aantal leningen kan aangaan. Het is echter de opdracht van het parlement om na te gaan wat de verdere budgettaire gevolgen daarvan zijn, wegens de repercussies tot lang na 2009.

DEEL III: SPORT

1. Toelichting van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bij de beleidsbrief Sport, Beleidsprioriteiten 2005-2006

De *minister* brengt zijn belangrijkste activiteiten van 2005 inzake Sport in herinnering: het opstellen van de meerjarenbegroting Sport; het opzetten van overlegmomenten met andere ministers, bevoegd voor Onderwijs, Media, Welzijn, Financiën en Wetenschapsbeleid rond het optimaliseren van het sportklimaat; de besprekingen rond een nieuw te realiseren decreet op het lokale sportbeleid; het optimaliseren van de topsportstructuur, met een manager, een expert, een stuurgroep en een task force; de implementatie van de eerste fase van het Topsportactieplan Vlaanderen; de evaluatie en herbepaling van de tewerkstellingsprojecten inzake topsport; de evaluatie van de subsidiedossiers rond sportinfrastructuur; de onderhandelingen over de relatie tussen ruimtelijke ordening en sport; de vrijwaring van de integriteit van de sport en de voorbereiding van Beter Bestuurlijk Beleid.

In de beleidsnota Sport (2004-2009) werden 8 strategische en 115 operationele doelstellingen geformuleerd. Van deze operationele doelstellingen werden er reeds 27 volledig gerealiseerd, 12 werden opgestart en zullen in de loop van het parlementaire jaar 2005-2006 zijn afgerond, 10 werden opgestart en moeten

blijvend worden nagestreefd en 14 zullen nog dit kalenderjaar worden opgestart.

De minister stelt dat hij goed op schema zit om zijn ambitieuze beleidsnota in de praktijk om te zetten.

2. Toelichting door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, bij de uitgavenbegroting 2006 inzake Sport

In 2006 wordt er 3.194.000 euro extra uitgetrokken voor Sport, 2.973.000 euro voor Bloso en 221.000 euro voor Medisch Verantwoord Sporten (MSV). Met de meerjarenbegroting Sport zal dit bedrag nog toenemen met 20 miljoen euro, namelijk met 6,5 miljoen euro in 2007, met 5,5 miljoen euro in 2008 en met 8 miljoen euro in 2009. Tijdens deze regeerperiode zal de begroting Sport dus met minstens 26 miljoen euro gestegen zijn.

Een ruwe raming leert dat de begroting voor Sport de volgende jaren telkens met 0,01 tot 0,13 percent zal aangroeien in vergelijking met de totale Vlaamse Begroting, wat duidelijk een snellere groei is dan de voorbije jaren. In de vorige regeerperiode steeg de begroting – de betaalkredieten – met 9,48 miljoen euro. Sinds het begin van deze regeerperiode, dus op twee jaar, is de begroting voor Sport reeds gestegen met 10,64 miljoen euro. De komende drie jaar komt er, zoals vermeld, nog eens 20 miljoen euro bij. Daarmee zal Sport in 2009 goed zijn voor ongeveer 0,465 percent van de Vlaamse begroting.

Inzake de topsport is er sinds 2004 een stijging van 3,736 miljoen euro. In de meerjarenbegroting is er voor de periode 2007-2009 nog voorzien in een bijkomende input van 6,2 miljoen euro. In deze regeerperiode zal topsport dus ongeveer 10 miljoen euro aan nieuw geld toebedeeld krijgen. Al de nodige financiële middelen voor de uitvoering van het topsportactieplan zullen dus voorhanden zijn.

Voor Sport voor Allen is er in 2006, in afwachting van het nieuwe decreet op het lokale sportbeleid, reeds een extra input van 700.000 euro. Daarvoor wordt 9,8 miljoen euro extra uitgetrokken, zodat men in 2009 zal kunnen beschikken over een totaal bedrag van ongeveer 16 miljoen euro voor de uitvoering van het nieuwe decreet. Daarnaast zal er nog ongeveer 6 miljoen euro ter beschikking staan voor andere acties van Sport voor Allen, zoals de subsidiering van de basiswerking van de sportfederaties, de Vlaamse Trainersschool of de exploitatie van nieuwe sportcentra.

Het parlementaire jaar 2005-2006 zal aldus een cruciaal jaar worden. Na het bepalen van de budgettaire ruimte, moeten er in 2006 een aantal fundamentele operationele doelstellingen worden gerealiseerd. Er zal werk worden gemaakt van een verdere optimalisering van het sportklimaat, door maatregelen als de brede school, fiscale stimuli, mediacampagnes en maatregelen voor vrijwilligers; het tweede jaar van het topsportactieplan zal worden geïmplementeerd; het sportbeleid zal wetenschappelijk worden onderbouwd via een steunpunt Sport; er zal een nieuw decreet worden uitgewerkt voor het lokale sportbeleid; het decreet op de sportfederaties zal worden geëvalueerd; de topsportscholen zullen worden gereorganiseerd; Beter Bestuurlijk Beleid zal worden geïmplementeerd en er zal werk worden gemaakt van de begeleiding van de sportfederaties.

Inzake de infrastructuur plant de minister een sporthotel op de campus van de Vrije Universiteit Brussel, waardoor Brussel ook over een volwaardig polyvalent sportcentrum zal kunnen beschikken, met overnachtingsmogelijkheden voor ongeveer 120 sporters.

– **Programma 49.1: Dotatie aan Agentschappen voor Sport**

Aan Bloso werd op de basisallocatie 41.03 een werkingsdotatie toegekend van 25,397 miljoen euro, die als volgt is samengesteld. De toepassing van de parameter (1,125%) op de werkingsdotatie van 2005, die 24,724 miljoen euro bedroeg, leverde een bedrag op van 397.000 euro. Voor de meeruitgaven voor bijkomend personeel in de Bloso-centra, ingevolge bijkomende exploitaties, werd een bedrag van 200.000 euro uitgetrokken. Voor de meeruitgaven als gevolg van gestegen exploitatiekosten door het in gebruik nemen van bijkomende exploitaties in bestaande Bloso-centra is voorzien in een bedrag van 76.000 euro. De gevraagde 500.000 euro meeruitgaven voor personeel, die voortvloeien uit de toepassing van statutaire, wettelijke en reglementaire verplichtingen, werden niet toegekend. Tijdens de technische bilaterale werd wel afgesproken dat op dit niet toegekende bedrag de meerkost ingevolge de anciënniteit (200.000 euro) zou worden toegekend naar aanleiding van de budgetcontrole 2006.

Het bedrag van 414.000 euro waarmee de begroting 2005 eenmalig werd verminderd ingevolge de werkingsstop, wordt recurrent en wordt dus niet teruggegeven in 2006.

– **Extra middelen voor Bloso ter bevordering van Topsport en Sport voor Allen**

Aan de dotaties van Bloso voor Topsport werden voor 1,5 miljoen euro nieuwe beleidskredieten toegevoegd. Deze nieuwe beleidskredieten werden als volgt opgesplitst. Voor de dotatie aan Bloso met betrekking tot de decretale subsidiëring van Topsport (basisallocatie 41.04) is er een toename van 700.000 euro. Voor de dotatie aan Bloso voor Topsport is er een toename van 600.000 euro op basisallocatie 41.07. Als men beide basisallocaties samen neemt betekent dit een stijging van de Bloso-begroting voor Topsport met 1,3 miljoen euro. Daarbij werd voor Medisch Verantwoord Sporten op programma 42.20 ook reeds een toename van 200.000 euro gerealiseerd.

Aan de dotaties van Bloso voor Sport voor Allen werden voor 1 miljoen euro nieuwe beleidskredieten toegevoegd. Deze stijging kan als volgt worden opgesplitst. Voor de decretale subsidiëring van de gemeentelijke sportdiensten (basisallocatie 41.08) is er een toename van 350.000 euro. Voor de decretale subsidiëring van de sportfederaties is er een toename van 250.000 euro (basisallocatie 41.09). Voor de nieuwe basisallocatie Schoolsport (41.10) is er 100.000 euro extra, en voor nog te bestemmen middelen voor Bloso is er 300.000 euro extra.

– **Heroriënteringen op de werkingsdotatie van Bloso**

In het vooruitzicht van het nieuwe decreet op de onderwijsgebonden sport, werd de werkingsdotatie van het Bloso (basisallocatie 41.03) verminderd met 586.000 euro, ten voordele van de nieuwe Bloso-dotatie Schoolsport (basisallocatie 41.10). Aan deze overgedragen middelen werd nog 100.000 euro toegevoegd, tot 686.000 euro.

De werkingsdotatie van Bloso op basisallocatie 41.03 bedraagt 24.811 duizend euro. Dit bedrag is het resultaat van een aantal berekeningen.

Van het totale bedrag van 25,397 miljoen euro wordt 400.000 euro en 186.000 euro overgedragen naar Schoolsport (nieuwe basisallocatie 41.10). De aanwending van te bestemmen middelen van het beleidskrediet “Sport voor Allen” levert 300.000 euro op, wat het totaalbedrag voor de basisallocatie 41.03 voorlopig brengt op 25,111 duizend euro. Dit bedrag moet immers nog voor de “specifieke uitgaven voor Topsport” worden verminderd met 300.000 euro tot 24.811 euro.

– Programma 42.20: Medisch-Sociaal Beleid

Er werd voorzien in een verhoging van 221.000 euro, een bedrag dat bestaat uit 200.000 euro en 21.000 euro indexering.

De basisallocatie 12.24 betreffende uitgaven voor Medisch Verantwoord Sporten en Dopingcontrole omvat de uitgaven voor medische sportcontrole en dopingcontrole. Op deze basisallocatie is er voorzien in een stijging met 170.000 euro. Deze meeruitgave vloeit voort uit het opdrijven van de dopingcontroles buiten wedstrijdverband, het inschakelen van verpleegkundigen en kinesitherapeuten bij dopingcontroles en de analyses op epo, bloeddoping en groeihormonen.

Op de basisallocatie 33.24 betreffende subsidies in verband met Medisch Verantwoord Sporten, wordt voorzien in een stijging van 51.000 euro voor de subsidiëring van WADA (Wereld Anti-Doping Agent-schap), keuringscentra en ad hoc projecten. De meeruitgave voor 2006 vloeit voort uit het opstarten van de toestemming wegens therapeutische noodzaak, een internationaal opgelegde maatregel.

– Programma 45.60: Topsport

Een belangrijke wijziging voor 2006 is dat er een nieuw programma topsport werd gecreëerd, ingevolge de aanstelling van de topsportmanager en de topsportexpert. De begrotingsposten die te maken hebben met Topsport werden uit het programma 45.1 Jeugd en Sport afgesplitst. Budgettair zijn er echter geen verschillen. Het betreft ba 11.04: Salaris en toelagen team topsport, ba 12.01: Allerhande uitgaven topsport, ba 33.01: Subsidies initiatieven topsport, ba 52.01: Subsidies particuliere sportinfrastructuur, en ba 74.01: Aankoop machines, meubilair enzovoort voor Topsport.

3. Algemene bespreking

– Standpunt van de heer Jos Stassen en de heer Steven Vanackere

De heer *Jos Stassen* vindt dat de beleidsbrieven Sport en Jeugd duidelijk zwaarder wegen dan deze van Cultuur. Hij stelt wel vast dat het topsportbeleid veel concreter wordt uitgewerkt en uitgevoerd dan het Sport voor Allen-beleid.

Ook de heer *Steven Vanackere* vindt de beleidsbrief Sport een uitstekend werkstuk. Hij leunt dicht aan bij de wensen van het parlement.

– Standpunt van de heer Johan Deckmyn

De heer *Johan Deckmyn* meent dat de minister erg trots is te kunnen stellen dat tegen het einde van de legislatuur de begroting voor Sport in totaal 0,465 percent van de Vlaamse begroting zal bedragen. De minister een hele opsomming van de evoluties van de percentages uit het verleden en de toekomst. De minister sprak ook over het grote budget waarmee hij zijn beleid wil verwezenlijken.

De heer Deckmyn was dan ook verbaasd over de **kritiek op het sportbeleid door Brussels minister Vanhengel**. Tijdens de openingstoespraak op het jaarlijkse colloquium van het Belgisch Olympisch en Interfederaal Comité haalde Vanhengel nogal fel uit naar het sportbeleid van minister Anciaux. Deze uithaal komt van een voormalig minister van Sport die toch zal weten waarover hij spreekt. De bewering dat minister Anciaux het sportbeleid terug naar de ijstijd stuurt, vindt de heer Deckmyn zwaar en moet worden weerlegd. Minister Vanhengel merkte op dat toen hij minister van Sport was, hij tijdens zijn korte beleidsperiode het budget deed stijgen naar 0,6 percent van de Vlaamse begroting. Hij was van plan om dit te laten stijgen tot 1 percent. Brussels minister Vanhengel stelt tot zijn grote spijt vast dat het sportbudget nu slechts 0,43 percent van de Vlaamse begroting bedraagt.

In de beleidsnota Sport 2004-2009 leest de heer Deckmyn op bladzijde 14 volgende redenering: ‘Tegenover dit alles staat de ontvullende vaststelling dat het aandeel van sport in de Vlaamse begroting van de vorige regeringsperiode slechts 0,4 percent bedroeg’. Hij heeft de indruk dat minister Vanhengel die uitspraak lijkt te parafaseren. Hij wond zich nogal fel op over het feit dat de sport vandaag zo stiefmoederlijk wordt behandeld. Hij beweerde bovendien dat er geen enkel nieuw investeringsproject wordt gepland en dat het vooral bij veel goede bedoelingen blijft van minister Anciaux. De heer Deckmyn vraagt zich af of het minister Anciaux zo raakte omdat de heer Vanhengel de waarheid sprak of net loog.

De minister liet via zijn kabinetschef weten dat hij een parlementair debat wil voeren over het optimaliseren van het Vlaamse sportklimaat. De heer Deckmyn vraagt welke initiatieven de minister daartoe al heeft genomen.

De *minister* verduidelijkt dat het begrotingsdebat in het parlement wordt gevoerd. Hij wijst erop dat in de beleidsbrief een hele lijst is opgenomen van beleids-

doelstellingen die hij zich had voorgenomen in de beleidsnota en die ondertussen reeds zijn gerealiseerd. Volgens de minister heeft de commissie steeds onderschreven dat met de uitvoering van die doelstellingen Vlaanderen een ander sportlandschap zou kennen. Vlaanderen is op zeer korte termijn geëvolueerd van een niet echt sportminnend land naar een land waar zowel basis- als topsport enorm veel kansen krijgt.

Volgens de heer *Johan Deckmyn* werden in het kader van een eigen **Vlaams topsportbeleid** al stappen in de goede richting gezet. Het was de bedoeling om dit jaar tien van de geplande 42 topsporttrainers aan te werven. In een antwoord van de minister op een vraag over dit onderwerp stelde de minister echter dat het in 2005 niet mogelijk zal zijn om tien topsporttrainers aan te werven. De budgetten die hiervoor beschikbaar waren via het Bloso, worden overgeheveld naar volgend jaar. De verantwoordelijkheid hiervoor wordt, aldus de heer Deckmyn, blijkbaar bij de diverse sportfederaties gelegd. Hij wil weten wat de initiatieven van de minister zijn. Hij vreest dat, als die evolutie zich voortzet, het niet mogelijk zal zijn om tegen 2008 de beoogde 42 topsporttrainers aan te stellen.

In de beleidsbrief staat dat de Stuurgroep Topsport wordt aangestuurd door de task force, waarvan ook het BOIC deel uitmaakt. De heer Deckmyn kan zich niet verzoenen met de aanwezigheid van het BOIC in de task force. Hij verwijst naar voormalig minister Sauwens, die indertijd als Vlaams minister van Sport consequent weigerde om het BOIC op te nemen in de stuurgroep.

Voor de heer Deckmyn kan de splitsing van het BOIC niet snel genoeg gebeuren. Ook topsportmanager Van Aken deelt volgens hem die mening, want in VSF-Echo zei hij immers: ‘dat het niet meer dan normaal is dat ook het BOIC zich aanpast.’ Verder stelt hij: ‘Ik ben echt overtuigd dat de Vlaamse sportwereld meer open moet staan voor aanpassingen en ze met een hogere snelheid zou moeten doorvoeren.’

Volgens de heer Deckmyn heeft de minister in het verleden hierover gesprekken aangekondigd met het BOIC en de Koninklijke Belgische Voetbalbond. Hij vraagt hoeveel gesprekken hierover dit jaar al werden gevoerd en wat de stand van zaken is.

In de beleidsbrief leest de heer Deckmyn dat om het eigen Vlaams topsportmodel zo performant mogelijk te maken, voor de topsportmanager concrete en meetbare objectieven naar voren worden geschoven. De objectieven worden er ook in beschreven. Bij de topsporters is er sprake van een resultaatverbintenis.

Hij vraagt zich af of dat ook van toepassing is op de topsportmanagers.

Bij de tewerkstellingsprojecten voor de topsporters staat onder meer dat bij Atletiek Vlaanderen werd beslist om enkele atleten die onvoldoende presteren in 2006 te ontslaan. In bepaalde gevallen valt daar volgens hem wel wat voor te zeggen. Dit jaar zijn er echter ook gevallen geweest die voor discussie vatbaar zijn. Hij vraagt of er in de toekomst geen bijsturing moet gebeuren, aangezien een aantal topsporters definitief van het toneel dreigen te verdwijnen.

Bij de **ABCD-projecten** stelt de heer Deckmyn zich vragen over de herkomst van de 250.000 euro die werden besteed aan het bicommunautaire project Wielrennen. Het zou om federale middelen gaan. Hij vraagt aan de minister hoe het mechanisme precies in elkaar zit.

De *minister* repliceert dat er een inbreng is in de ABCD-projecten van 1.250.000 euro via de Nationale Loterij. Andere inkomsten op jaarbasis – eveneens 1.250.000 euro – worden ingebracht door de gemeenschappen via een bepaalde verdeelsleutel. Het BOIC komt jaarlijks met 750.000 euro over de brug. In totaal gaat het om 3.250.000 euro op jaarbasis. Dan volgt de verdeling van een aantal projecten. In 2005 werd maar een bedrag van 976.967 euro toegekend, zo stipt hij aan. De reden daarvoor was dat er onvoldoende hooggekwalificeerde projecten waren ingediend. De Vlaamse projecten kregen 508.676 euro. De Franse Gemeenschap verkreeg maar 131.800 euro voor de door hen ingediende projecten. Het restbedrag – 336.500 euro – werd toegekend aan de zogenaamde nationale projecten: een project voor wielrennen en een ander voor mannenhockey.

De Vlaamse bijdrage voor die 3.250.000 euro is 740.000 euro, die van de Franse Gemeenschap 500.000 euro en van de Duitstalige Gemeenschap 10.000 euro. De federale overheid en het BOIC dragen samen nog eens 2 miljoen euro bij. Het aandeel in verhouding tot de Vlaamse bijdrage is volgens minister Anciaux dan ook zeer positief voor de Vlaamse Gemeenschap.

Hij voegt eraan toe dat er natuurlijk geen Vlaams geld gaat naar nationale projecten. Hij benadrukt wel dat hij het spel speelt op basis van kwaliteit. Hij is er gerust in dat de kwaliteit die Vlaanderen levert van die aard is dat het aandeel veel groter zal zijn. Nu gaan er heel wat federale middelen naar projecten van de Vlaamse Gemeenschap. Er is dus geen verdoken vorm van transfers, wel integendeel, besluit hij.

De heer *Johan Deckmyn* heeft vragen bij het strategisch plan voor de **etnisch-culturele minderheden**. De Vlaamse overheid gaat maatregelen nemen om de evenredige aanwezigheid van gekwalificeerde begeleiders van allochtone origine in de sport te verhogen. Dit is eigenlijk een positieve discriminatiemaatregel op basis van raciale motieven.

De Vlaamse overheid wil in het lokale sportbeleid ook het omgaan met diversiteit bevorderen. De heer *Deckmyn* citeert uit de beleidsbrief: ‘De VTS zal hier voor een opleiding voor sportfunctionarissen organiseren waarbij de vaardigheid ontwikkeld wordt om diversiteit concreet vorm te geven, onder meer door het uitwerken van een sportbeleidsplan dat representatief is voor de ganse bevolking van de gemeente of stad.’ Hij stelt dat hij kan vermoeden in welke richting dit moet worden geïnterpreteerd, maar het blijft volgens hem een zin waarmee men zo ver kan gaan als men wil, als men de zin tenminste begrijpt.

Hij waarschuwt voor een te nauwe verweving van sport en de promotie van een multiculturele ideologie. Dat wordt ten dele bevestigd door de Schotse professor *Fred Coalter*, hoofd van de vakgroep Sportstudies aan de universiteit van *Stirling*. Naar aanleiding van de eerste Internationale Conferentie over Sport en Stadsontwikkeling in Rotterdam stelde hij nog niet zo lang geleden het volgende: “Maar het heeft weinig zin te stellen dat sport de verzuring en vervreemding tegengaat als we dat als wetenschappers niet hard kunnen maken met cijfers. (...) Sport moet zich niet laten misbruiken om een andere agenda uit te voeren. Sport is een spel, sport is gezond, af en toe moet die vaststelling gewoon volstaan.”

Volgens de heer *Deckmyn* zijn dat de woorden van een man die zichzelf omschrijft als een scepticus. Hij is dat niet omdat hij niet gelooft in sport als sociaal bindmiddel, maar wel omdat hij vreest dat sport de zwartepiet krijgt doorgespeeld als de sociale integratie niet lukt. Dat alles kon men onlangs in een artikel over die conferentie in de krant *De Tijd* optekenen.

De heer *Deckmyn* verwijst naar de opdracht om alle **overheidsgeldstromen in de sport** in kaart te brengen. Men verwacht het rapport in het najaar van 2006. Die opdracht was al in de beleidsnota 2004-2009 opgenomen. Op bladzijde 56 staat er dat er van een coherent Vlaams sportbeleid slechts sprake kan zijn als alle overheidsmiddelen voor sport worden samengebracht en vanuit één visie worden besteed. In de vorige legislatuur heeft de Vlaamse Sportraad de minister daaromtrent al een uitdrukkelijke vraag gesteld, zo herinnert de heer *Deckmyn* zich. Hij vraagt zich ver-

der af of hij uit het feit dat het rapport pas in het najaar van 2006 wordt verwacht, moet besluiten dat er voorlopig geen sprake is van een coherent Vlaams sportbeleid. De vraag stellen is ze beantwoorden, zo besluit hij zijn uiteenzetting.

– Standpunt van de heer *André Van Nieuwkerke*

De heer *André Van Nieuwkerke* herinnert eraan dat de minister in zijn beleidsnota Sport 2004-2009 heeft gekozen voor een **tweesporerbeleid**: enerzijds gaat het om een inhaalbeweging en het stroomlijnen van het Vlaams topsportbeleid, anderzijds om de verdere uitbouw van een kwalitatief beleid van Sport voor Allen. Dat is een beleidsvisie waar hij volledig kan achter staan en waarvan hij hoopt dat dit op het einde van deze regeerperiode tot positieve resultaten op de twee vlakken zal leiden. De heer *Van Nieuwkerke* noemt dit een verbetering en een concrete vooruitgang, of een meerwaarde voor de sport en de topsport in Vlaanderen.

Hij herinnert eraan dat hij in 2001 in een interpellatie tot de toenmalige minister, het **Vlaamse topsportlandschap** heeft vergeleken met een veelkoppige draak. Hij had het toen over een toestand waarin het ministerie met de departementen cultuur, onderwijs en tewerkstelling, het BOIC, de VSF, het Bloso, Topsport Vlaanderen en vzw's zoals ITV, de Vlas en de Interlands ieder hun ding deden, los van elkaar en zonder een gezamenlijke visie en strategie. Sindsdien is hij het Vlaams topsportbeleid blijven volgen.

Een eerste concrete stap om een einde te maken aan deze wildgroei van structuren en dus ook aan de versnippering van middelen was de oprichting van een Stuurgroep Topsport door de voorgangers van minister *Anciaux*. Daarin zitten alle topsportactoren samen en worden de neuzen in dezelfde richting gezet. Samen werken in plaats van naast elkaar werken werd het motto.

Een tweede positief punt is het Topsportactieplan Vlaanderen, dat werd opgesteld door de Stuurgroep Topsport op het einde van de vorige legislatuur. Het is een plan zonder veel strategische en operationele doelstellingen, maar met concrete actiepunten die de topsport in Vlaanderen vooruit kunnen helpen.

De minister heeft er goed aan gedaan om dit Topsportactieplan Vlaanderen integraal te voegen bij zijn beleidsnota Sport 2004-2009. Uit zijn beleidsbrief 2005-2006 blijkt dat er intussen nieuwe spelers en een nieuwe structuur zijn bijgekomen in dit toch al zo overgestructureerde topsportlandschap. De minister

zegt een ‘performante topsportstructuur’ te hebben uitgebouwd met de aanstelling dit jaar van een topsportmanager en een topsportexpert. Het gaat hierbij om tijdelijke functies en dus contracten van 4 jaar, aldus de heer Van Nieuwkerke.

De stuurgroep en de door de minister opgerichte task force Topsport Vlaanderen worden voorgezeten door de topsportmanager. Volgens de beleidsbrief moeten de topsportmanager en de topsportexpert de minister efficiënt adviseren en bijstaan in zijn topsportbeleid. Er komt dus opnieuw een niveau bij met alle gevolgen van dien voor de transparantie. De heer Van Nieuwkerke vraagt zich af welke concrete meerwaarde deze twee nieuwe functies en de nieuwe task force tot op heden hebben opgeleverd.

Begin september heeft de minister via een persconferentie en via de media de Vlaamse topsportfederaties gebuisd voor hun topsportwerking. Hij zei toen letterlijk: “Het is nog erger dan ik had gevreesd”. De minister dreigde er zelfs mee hun topsportsubsidies te verminderen. Deze verregerende conclusies zijn gebaseerd, zo blijkt uit de beleidsbrief van de minister, op een wetenschappelijke studie van zijn topsportmanager over de topsportwerking van de Vlaamse sportfederaties.

De heer Van Nieuwkerke vraagt zich af wat per sportfederatie de concrete conclusies zijn van deze analyse en welke methode de topsportmanager hierbij heeft gehanteerd. Hij wil ook weten wat de diverse onderdelen zijn van de topsportwerking waarop de sportfederaties werden afgerekend. Verder vraagt hij of de resultaten van die analyse bilateraal zijn besproken met de topsportfederaties vooraleer die door de minister wereldkundig werden gemaakt. De heer van Nieuwkerke vraagt verder welke concrete remediërvorstellen en oplossingen per topsportfederatie werden geformuleerd en wat het resultaat is van de bespreking van deze studie in de Stuurgroep Topsport en in de task force.

Volgens de heer Van Nieuwkerke is een concreet antwoord op deze vragen essentieel om op een gefundeerde wijze de beleidsprioriteiten 2006 te kunnen invullen. Wat de beleidsopties en beleidsinitiatieven 2006 betreft, staat in de beleidsbrief dat de minister een ‘eigen Vlaams topsportmodel’ wil creëren uitgaande van deze grondige analyse van zijn topsportmanager. Hij zou een topsportmodel hebben uitgetekend en een actieplan met 5 strategische doelstellingen en 82 operationele doelstellingen. De heer Van Nieuwkerke vindt echter dat er niet moet worden

gediscussieerd op basis van krantenartikels, maar wel op basis van concrete rapporten en teksten, zodat de parlementsliden kunnen evalueren en sturen.

Hij wil weten wat nu precies de 5 strategische en de 82 operationele doelstellingen zijn, met voor elke doelstelling en voor elke topsportfederatie afzonderlijk de reële meerwaarde tegenover de huidige situatie in Vlaanderen. Zijn deze doelstellingen besproken binnen de task force en de stuurgroep, en wat zijn daarvan de concrete resultaten? Wat is de timing voor de realisatie van deze doelstellingen, per doelstelling? De heer Van Nieuwkerke beaamt dat er een actieplan is, maar stelt voor dat de topsportmanager samen met de minister in de commissie een toelichting zou geven bij de doelstellingen.

Hij stelt deze vragen uit bezorgdheid over bepaalde evoluties. De termen ‘structuren’, ‘gestructureerd’, ‘strategische doelstellingen’ en ‘operationele doelstellingen’ komen vaak terug in de beleidsbrief. Wat hem echter interesseert, zijn de concrete resultaten, de verandering ten goede op het terrein. Het gaat hem over een efficiënt topsportbeleid waarvan de meerwaarde op het terrein onmiddellijk kan worden aangetoond. Om succes te oogsten zijn niet meer structuren nodig, maar mensen, die vanuit hun competenties en ervaring goede voorstellen kunnen formuleren aan de minister.

De competentie en knowhow die vandaag bij alle topsportinstanties aanwezig zijn, moeten complementair worden ingezet. Het heeft geen zin al wat reeds werd gerealiseerd, of in uitvoering is, nogmaals over te doen. De heer Van Nieuwkerke is van mening dat de nieuwe functies en structuur die nu worden gecreëerd, een concrete meerwaarde moeten opleveren. Hij leest in de beleidsbrief dat, om het rendement van Atletiek Vlaanderen en de wielerploegen te verhogen, er concrete afspraken zijn gemaakt met de VAL en de Wielerbond Vlaanderen. Wat zijn die afspraken? Wat zijn de reële en concrete inbreng, de rol en de taken van de topsportmanager bij Atletiek Vlaanderen en de wielerploegen? Wat is de meerwaarde die wordt gecreëerd via deze afspraken? Wat zijn de concrete resultaten die men op deze wijze wil bereiken?

In zijn beleidsbrief stelt de minister dat het overlegplatform Sport voor Allen als kerntaak heeft om onder andere een gezamenlijke visie op het te voeren beleid voor sport voor allen uit te bouwen, en een coherent en transparant advies te verlenen over het te voeren sportbeleid. Het overlegplatform heeft in 2005 veel werk geleverd. Er zijn tientallen vergaderingen gehouden met alle betrokken partijen, zoals

de gemeentelijke en provinciale sportdiensten en het Bloso.

Naar aanleiding van deze verschillende vergaderingen werd ook tot een zeer duidelijke en concrete visie gekomen op de inhoud van het **nieuwe decreet op het lokale sportbeleid**. De heer Van Nieuwkerke stelt echter tot zijn verbazing vast dat van deze visie en van de basisprincipes nagenoeg niets terug te vinden is in de krachtlijnen die door het kabinet van de minister worden opgemaakt ter voorbereiding van een nieuw decreet.

In zijn beleidsopties en initiatieven voor 2006 stelt de minister een nog betere en meer krachtige ondersteuning van de sportclubs te willen, waarbij de kwaliteit wordt gestimuleerd. De heer Van Nieuwkerke vraagt zich af of we ervan mogen uitgaan dat de minister daarbij zal ingaan op een van de basisprincipes uit de visienota Sport voor Allen. Daarin wordt namelijk gevraagd een deel van de Vlaamse middelen in het kader van het nieuwe decreet, specifiek uit te trekken voor de rechtstreekse financiële ondersteuning van de sportclubs, en dat op basis van een gemeentelijk subsidiereglement dat rekening houdt met kwaliteitseisen.

De krachtlijnen geformuleerd door het kabinet van de minister voor het nieuwe decreet baren de heer Van Nieuwkerke grote zorgen. De kwaliteitseisen vervagen zienderogen, in zeer algemene bewoordingen wordt nog van kwaliteit gesproken maar duidelijke kwaliteitseisen worden niet langer als voorwaarde gesteld. De spreker geeft daar enkele voorbeelden van.

Zo kan iedereen plots sportambtenaar worden, een uitholling van de vroegere diplomavereisten. De subsidies worden enkel nog verdeeld op basis van het aantal inwoners, wat volgens de heer Van Nieuwkerke de aanwerving van sportfunctionarissen ontmoedigt. Het gebruik van de term sportdienst wordt angstvallig vermeden, en het lijkt erop dat alles moet vervaagen en opgaan in een groter wazig geheel.

In de beleidsopties 2006 leest de heer Van Nieuwkerke dat de minister de kwaliteit toch wenst te stimuleren en te optimaliseren. De spreker gaat er dan ook van uit dat de minister in het nieuwe decreet alsnog rekening zal houden met de visie die daarop geformuleerd werd door het platform Sport voor Allen. Door dat platform werd gevraagd dat het decreet de garantie zou bieden dat elke gemeente een autonome sportdienst zou uitbouwen, en dat er afhankelijk van de

grootte van de gemeente, een of meerdere leidinggevende sportfunctionarissen werkzaam zouden zijn die voldoen aan duidelijk omschreven diploma- en bijscholingsvoorwaarden.

In het hoofdstuk ‘**Optimaliseren van het sportklimaat en van de beleidserkenning van sport door de Vlaamse overheid**’ leest de heer Van Nieuwkerke met veel interesse dat de minister samen met de recreatieve sportfederatie Sporta een fietsbeweegcampagne zal opzetten. De spreker vraagt zich af wat deze campagne precies inhoudt. Ook wenst hij te weten of de Wielerbond Vlaanderen en de unisportfederatie gecontacteerd werden om daaraan mee te werken. Verder vraagt de heer Van Nieuwkerke wat de reacties zijn van de Wielerbond Vlaanderen, wat met deze campagne beoogd wordt, wat er de financiële consequenties van zijn en of deze campagne gesubsidieerd wordt.

– **Antwoord van de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel**

Wat de **opmerkingen van minister Vanhengel** over het sportbeleid betreft, stelt *minister Anciaux* vast dat het opmerkingen betreft van een coalitiepartner uit een andere regering.

Bij de opening van het symposium van het BOIC over fysieke fitheid op 25 oktober 2005 stelde de heer Vanhengel dat minister Anciaux ‘het sportbeleid terug naar de ijstijd verwijst en erin geslaagd is de begroting Sport te verminderen in plaats van te vergroten’. Dat werd gretig en zonder nuances door de pers overgenomen.

Kritiek leveren op een collega is ongepast. De heer Vanhengel treft daarmee de hele Vlaamse Regering. De uitspraken zijn bovendien fout en negeren de realiteit. In de Vlaamse meerjarenbegroting werd een forse stijging met 50 percent voor Sport voorzien. Tijdens de 2 jaar dat de liberale ministers verantwoordelijk waren voor Sport steeg de begroting voor Sport met 6,5 miljoen euro. Sinds het begin van deze legislatuur is de begroting voor Sport al met 7,7 miljoen euro gestegen en dit op slechts twee jaren tijd.

De heer Vanhengel stelde verder dat ‘het trekken en duwen is om de reeds besliste infrastructuurprojecten af te werken en er geen nieuwe investeringprojecten meer worden gepland’. Dat wordt door minister Anciaux met klem tegengesproken. Alle sportinfrastructuurprojecten, ook de FFEU-middelen, werden goedgekeurd en uitgevoerd, behoudens twee

projecten. Het ene project betrof een project Sport in Oostende, een ander in Heusden-Zolder. Het project in Heusden-Zolder was namelijk al uitgevoerd en het project in Oostende kon worden gerealiseerd zonder tussenkomst van de Vlaamse Gemeenschap. Twee nieuwe infrastructuurprojecten werden goedgekeurd en staan verder in de planning. Het gaat om een indoorkliminfrastructuurproject te Puurs en een sporthotel in Brussel. Zo wordt de kritiek van de heer Vanhengel weerlegd dat niets voor sport in Brussel wordt gedaan.

Minister Anciaux stelt dat hij vorige week in de commissie Brussel een gedetailleerde uiteenzetting heeft gegeven waarbij cijfers werden aangehaald van de investeringen voor sport in Brussel. Het ging om een bedrag van 7 miljoen euro voor sportinfrastructuur van de VUB via de Vlaamse Rugbyfederatie en de VGC. Ook werd de sportinfrastructuur van de school in Laken voor de plaatselijke Vlaamse gemeenschap goedgekeurd, alsook de sportinfrastructuur in Brussel-Noord.

In 2005 en 2006 gaat het respectievelijk om 451.000 euro en 458.000 euro die aan het sporthotel in Etterbeek zullen worden besteed. De minister besteedt met andere woorden alle beschikbare middelen aan de sportinfrastructuur in Brussel.

Tot op heden is nog maar een enkele topsporttrainer aangeduid. De minister beschikt echter over voldoende middelen om in 2005 tien topsporttrainers aan te stellen. In december 2005 zullen nog twee topsporttrainers worden aangeduid. De saldi van de ingeschreven middelen zullen worden overgeheveld en zullen ook in 2006 voor topsporttrainers kunnen worden aangewend.

Het blijft de bedoeling tegen 2008 tweeënveertig topsporttrainers aan te stellen. De minister wil echter niet zomaar iemand aanduiden. De federaties moeten de juiste mensen voorstellen. Ze werden gevraagd dossiers op te stellen waarin ze de meerwaarde van de aanwerving van een topsporttrainer aantonen en verantwoorden waarom een bepaalde persoon een goede topsporttrainer zou zijn. De kwaliteit moet immers worden bewaakt.

Het is een van de taken van de topsportmanager om de topsportfederaties te begeleiden. De topsportfederaties zijn niet altijd in staat om een positief antwoord op al onze vragen te geven. De topsportmanager moet zich hiermee bezighouden.

De heer *Johan Deckmyn* begrijpt dat het voor de topsportfederaties problematisch kan zijn om al die functies in te vullen. De begroting bevat nochtans voldoende middelen om 42 topsporttrainers aan te werven. Toch gaat de minister er blijkbaar niet van uit dat die doelstelling wordt gehaald.

De *minister* verduidelijkt dat het zijn bedoeling is om 42 topsporttrainers aan te werven. Hij zal hiervoor in de nodige begeleiding voorzien. De bal ligt natuurlijk ook in het kamp van de topsportfederaties.

Over de vraag van de heer Deckmyn over gesprekken met het BOIC en de Voetbalbond antwoordt de minister dat er overleg met het BOIC geweest is. Hij wacht op de resultaten van de werkgroep. Op 21 december 2005 zal de minister, samen met minister Eerdekens, overleg met de KBVB plegen. Op 23 december verwacht hij een beslissing.

De heer *Johan Deckmyn* neemt er akte van dat de minister op de resultaten van de werkgroep wacht om de splitsing van het BOIC verder te evalueren. Hij hoopt dat er niet tot in het oneindige moet worden gewacht.

De *minister* meent dat de heer Deckmyn met zijn vraag over het schrappen van topsporters zinspeelt op een van de vier sprintsters in atletiek. De minister stelt dat er enkel en alleen medische argumenten zijn. Hij kan hierover echter niet in detail treden.

De heer *Johan Deckmyn* verduidelijkt dat hij dit voorbeeld enkel aangehaald heeft omdat de kans bestaat dat we in de toekomst topsporters om tijdelijke medische redenen zullen verliezen. Hij denkt bijvoorbeeld aan een atlete die een been breekt.

De *minister* merkt op dat dergelijke ongevallen meestal geen blijvende invloed uitoefenen. In dergelijke omstandigheden wordt een nieuwe periode vastgelegd om de minimumdoelstellingen te halen. Dit is in het verleden al gebeurd.

De minister weerlegt de kritiek dat **Sport voor Allen** minder belangrijk zou zijn dan het topsportbeleid. Gedurende de eerste twee jaar, 2005 en 2006, investeert hij sterk in het topsportbeleid, maar tegelijkertijd ook in Sport voor Allen. Dit actieplan zal echter pas in de tweede helft van de legislatuur ten volle van kracht worden. De reden daarvoor is dat het Topsportactieplan onmiddellijk uitvoerbaar was. Voor het Sport voor Allen-beleid moesten nog decre-

tale instrumenten worden gecreëerd, via het decreet Lokaal Sportbeleid.

De enveloppe voor Sport voor Allen zal daarenboven dubbel zo groot zijn als die van Topsport. De verhouding is twee derden tegenover één derde van de middelen. Topsport stijgt van 10 naar 25 percent van het totaal van de middelen. Sport voor Allen daalt van 90 naar 75 percent. Dit zijn twee evenwaardige prioriteiten. Topsport kan een stimulans zijn om een sportklimaat te realiseren in Vlaanderen, en meer mensen aan te zetten tot sport. Er zijn duidelijk aantoonbare effecten. De minister meent dat Sport voor Allen een voldoende grote vijver moet helpen ontwikkelen voor de detectie van nieuw talent en dergelijke.

Het budget voor Sport voor Allen stijgt minimaal met 16,5 miljoen euro, waarvan ruim 10 miljoen wordt ingezet voor het nieuwe decreet. Het actieplan Sport voor Allen wordt in tegenstelling tot wat beweerd wordt, wel in samenwerking met alle betrokkenen uitgewerkt. In december zullen hierover nog twee hearings georganiseerd worden. Voor het Topsportbeleid plant de minister een impuls van 10 miljoen euro.

Het **onderzoek naar de geldstromen** gebeurt door het Steunpunt Sport, Beweging en Gezondheid. Het kan om budgettaire redenen pas worden uitgevoerd in het najaar 2006.

De **topsportmanager en de topsportexpert** mogen volgens de minister niet verward worden met de nieuwe structuren. De topsportmanager is de voorzitter van de stuurgroep. Hij werkt fulltime en professioneel. Hij volgt de beslissingen van de stuurgroep op. Hij begeleidt de federaties. Hij heeft in de zeven maanden dat hij is aangesteld, enorm veel en ernstig werk verricht, en de minister is dan ook ontzettend tevreden. Hij heeft een quickscan of analyse gemaakt van de sportfederaties. Dat is een zeer nuttig instrument, al beschouwen sommige actoren elke opmerking als een persoonlijke kritiek.

De sportfederaties zijn volgens de minister te snel tevreden. Hij verwacht van de commissie Sport van het Vlaams Parlement dat ze meestapt in de te nemen beslissingen in verband met BBB. Verder merkt de minister nog op dat het Bloso en zijn leidend ambtenaar een grote verdienste hebben gehad bij het beleidsvoorbereidend werk dat intussen werd opgezet.

De topsportmanager zal intussen verder werken met reële audits, om te komen tot een bijsturing en een

ondersteuning van de problemen waar de sportfederaties mee worden geconfronteerd. Het is geen geheim dat de ene federatie verder staat dan de andere. De analyses moeten worden gemaakt, maar de sportfederaties mogen niet aan de schandpaal worden genageld.

De heer *André Van Nieuwkerke* hoopt dat de topsportmanager na de nodige analyses, zijn inzichten in het functioneren van de sportfederaties met het parlement zal willen bespreken.

De *minister* vindt dit geen goed idee. Hij wil de gedetailleerde analyses van de sportfederaties in vertrouwen verwerken tot relevante beleidsparameters. Hij vreest echter dat een publieke discussie sommige federaties aan de schandpaal zou nagelen. Wel meent hij dat de methode in alle openheid kan worden besproken, evenals de actieplannen die hieruit zullen voortvloeien.

Wat betreft de evaluatie van de projecten van **Topsport Vlaanderen** stelt de minister dat jarenlang vragen werden gesteld, o.a. in het Vlaams Parlement, over sommige meerwaarden en inpassingen van een aantal sportprojecten binnen een globale visie, zoals bijvoorbeeld Atletiek Vlaanderen, de wielerploegen en dergelijke meer. Nu is hij erin geslaagd om alle tewerkstellingsstatuten onder te brengen bij de minister van Sport.

De minister wijst erop dat alle projecten van Topsport Vlaanderen – dus niet alleen de statuten van de Vlaamse Gemeenschap (Bloso) maar ook de statuten binnen Atletiek Vlaanderen en de wielerploegen bijvoorbeeld – worden geëvalueerd op basis van dezelfde criteria, samen met de federaties. Een van de problemen was dat dit vaak los stond van de federaties. Er is jarenlang over gepraat, maar nu is er op enkele maanden tijd een consensus bereikt. Dat is een belangrijke vooruitgang.

De minister vindt een goede begeleiding van de sportfederaties noodzakelijk. De nood aan begeleiding bleek bijvoorbeeld duidelijk uit de moeilijke voorbereiding van hun dossier in verband met toptrainers. De minister verwijst ook naar de ABCD-projecten en meent dat de Topsportmanager niet kan worden verweten dat de projecten op een kwaliteitsvolle wijze worden gescreend.

Zolang de sportfederaties niet aan de kwaliteitsvereisten voldoen, kunnen de voor hen vastgelegde middelen ook niet volledig worden uitgeput. De kritiek dat hij er niet in slaagt om meer dan een derde

van die middelen aan te wenden, moet volgens de minister dan ook niet als een verwijt, maar eerder als een compliment voor een voorzichtig en kwaliteitsvol beleid worden beschouwd. De middelen worden niet verspild. Een begeleiding van de federaties is aangegeven.

Over de bezorgdheid die is geuit in verband met gezondheid, verwijst de minister naar de Panathlon-verklaring betreffende jeugdsport en naar de **ethische code**, en beschouwt dit als een belangrijk instrument.

Wat betreft het **lokaal sportbeleid** ontkent de minister dat hij de adviezen van het overlegplatform Sport voor Allen naast zich heeft neergelegd. Hij heeft daarenboven ook de wensen van deze parlementaire commissie erbij betrokken, onder meer wat de deregulering betreft.

Bij het opmaken van het decreet op het lokaal sportbeleid merkt de minister verschillende tendensen. Er is de uitdrukkelijke vraag van de gemeenten en het parlement om zo weinig mogelijk te reguleren. Daarnaast moeten voldoende impulsen worden gegeven, zodat de doelstellingen worden bereikt. Er wordt een evenwicht gezocht tussen voldoende kwaliteitsvereisten en sturing, en anderzijds respect voor de lokale besturen.

De minister stelt dat de sportclubs wel degelijk centraal staan in het ontwerp van decreet, alsook de kwaliteit van de sportambtenaren. Hij gaat er helemaal niet mee akkoord dat de kwaliteit van de sportambtenaren mag vervagen. Het moet echter wel kunnen dat elders verworven competenties kunnen worden overgedragen. Het is logisch dat ook voor de sportdienst een minimum aan kwaliteit geëist wordt.

Het klopt wel dat de verantwoordelijkheid over de kwaliteit meer bij de gemeenten wordt gelegd. De minister is consequent in de slogan van de Vlaamse Regering ‘verantwoordelijkheid nemen, vertrouwen geven’. Hij gaat niet uit van een structureel wantrouwen in de lokale besturen, zonder daarbij naïef te willen zijn. Er is een tussenweg noodzakelijk.

De minister vraagt planmatigheid en een eigen inbreng van de gemeenten. Hij vraagt democratisch goedgekeurde plannen en inzichten, ook inzake kwaliteit. Hij wil de kwaliteit sterk verhogen door de jeugdbegeleiders als prioriteit naar voren te schuiven. Een tussentijdse evaluatie van het lokale sportbeleid blijft centraal staan in het ontwerp.

De minister vindt de **fietsbeweegcampagne** interessant omdat het de werking kan illustreren van een goed sport-voor-allen beleid. De actie wordt aan een medische screening gekoppeld van mensen die weinig of niet aan sport doen en het wordt gekoppeld aan initiatie- en trainingsopbouw. Het project van Sporta heeft de bedoeling om mensen te overtuigen om op enkele maanden tijd klaar te raken om de Mont Ventoux op te rijden.

De minister geeft **nog enkele begrotingscijfers** mee. De eerste begrotingscontrole 2002 was zijn verantwoordelijkheid. Het aandeel sport in de Vlaamse begroting bedroeg toen 0,392 percent. De tweede begrotingscontrole van 2002 was de verantwoordelijkheid van zijn opvolger. Het aandeel sport bedroeg toen 0,386 %, een daling dus. De derde begrotingscontrole van 2002 bedroeg 0,394 percent, wat een stijging is met 0,002 percent ten opzichte van de eerste begrotingscontrole. De definitieve begrotingscontrole 2003 bedroeg een stijging naar 0,422 percent. De begrotingsopmaak 2004 bedroeg 0,414 percent, wat een daling was. Dat gebeurde door de voorganger van de minister. De begrotingscontrole 1 van 2004 bedroeg 0,417 percent. Daarna werd de heer Anciaux opnieuw minister en verlaagde hij het aandeel bij de begrotingscontrole 2 van 2004 naar 0,408 percent, wat een besparing was. De begrotingsopmaak 2005 steeg echter naar 0,430 percent. De begrotingscontrole 1 van 2005 steeg naar 0,429 en de begrotingsopmaak 2006 naar 0,431 percent. Voor 2007 voorziet de minister in een stijging naar 0,458 percent, voor 2008 naar 0,477 percent en voor 2009 naar 0,496 percent. Dit wordt aangetoond met een grafiek die de evolutie van de beleidskredieten vanaf 2001 tot het einde van deze legislatuur weergeeft.

Als het budget voor Sport in 2001 wordt gelijkgesteld aan 100 percent, zal dat in 2009 gestegen zijn tot 174,23 percent. Dat betekent een stijging van 63.775.000 euro naar 111.113.000 euro. Als het budget van 2001 wordt beschouwd als 100 percent, is er voor Jeugd tegen 2009 een stijging met 63,25 percent: van 41,059 miljoen euro naar 67,029 miljoen euro. Voor cultuur – met 2001 als basis van 100 percent – is er een stijging met 58,10 percent van 276.382.000 euro naar 436.956.000 euro.

Als de laatste begrotingscontrole van de vorige legislatuur wordt gelijkgesteld aan 100 percent, zal tegen het einde van de legislatuur voor sport een stijging met 50 percent worden gerealiseerd. Voor Jeugd is er, met dezelfde begrotingscontrole als basis, een stijging met 39 percent. Voor Cultuur is er een stijging met 21

percent, steeds met eerst een kleine inzinking bij de tweede begrotingscontrole van 2004. Sport komt van 74.138.000 euro in de vorige legislatuur, en gaat naar 111.113.000 euro.

De minister wil met deze tabellen duidelijk maken dat een aantal verdachtmakingen onterecht waren. Hij wijst erop dat het reguliere middelen en dus recurrent beleid betreft. Dit is een verbintenis over verschillende jaren, en weegt dus zwaarder dan eenmalige investeringskredieten. Hij wijst op een stijging van de budgetten tijdens deze legislatuur met 50 percent, en vindt dit een uitstekend resultaat. Hij zal trouwens met hand en tand verdedigen dat een aandeel van de FFEU-middelen naar Sport gaat.

Op de vraag van de heer Vanackere of in de cijfers ook de extra beleids marge is begrepen, antwoordt minister Anciaux bevestigend.

De heer *André Van Nieuwkerke* vindt het belangrijk dat er een inhaaloperatie gebeurt. Hij kan begrijpen dat de doorlichting van de **topsport** bij de federaties moeilijk is. Toch zou het interessant zijn daar een beeld van te krijgen.

De *minister* deelt mee dat er actieplannen worden opgesteld tussen de topsportmanager en de federaties. Op het ogenblik dat die actieplannen klaar zijn, is het niet meer dan logisch dat die plannen worden toegelicht in de commissie.

De heer *André Van Nieuwkerke* blijft erbij dat er een debat ten gronde moet worden gevoerd over het topsportbeleid.

De *minister* antwoordt dat de afspraken voor de paasvakantie klaar zijn en dat de actieplannen op basis van die afspraken zullen zijn opgesteld. Het is dan aan de commissie om een vergadering te beleggen.

De heer *André Van Nieuwkerke* informeert wat er zal gebeuren met de 5 strategische en 82 operationele doelstellingen.

De *minister* verduidelijkt dat ze gebundeld zijn in de beleidsnota. Jaarlijks worden er afspraken gemaakt met de topsportmanager. De minister heeft gevraagd om een actieplan uit te werken. Jaarlijks bepalen hij en de topsportmanager de doelstellingen. De minister gaat graag in op het verzoek om deze doelstellingen voor te leggen aan het parlement. Bovendien kan er in februari een toelichting worden gegeven over hoe

ze werden gerealiseerd. In februari 2006 volgt dan een nieuwe afspraak over de doelstellingen die de topsportmanager het jaar nadien moet halen.

DEEL IV: MEDIA

1. Toelichting van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, bij de beleidsbrief Media, Beleidsprioriteiten 2005-2006

– De openbare omroep

De minister stelt dat de digitale ontwikkelingen zonder twijfel een impact zullen hebben op de organisatie en taakomschrijving van de openbare omroep. De algemene taak van de VRT blijft behouden: informatie, cultuur, sport en ontspanning en educatie. De publieke omroep moet zich neutraal opstellen tegenover de distributie. De minister opteert voor een gemengde financiering, met behoud van de beperkingen inzake inkomsten uit commerciële activiteiten en reclame. De transparantie en de scheiding van publieke en commerciële activiteiten zijn belangrijk. Er komt een brede definitie van wat de publieke omroep aan commerciële nevenactiviteiten mag ontwikkelen.

De nieuwe beheersovereenkomst zal uiterst belangrijk zijn om de vliegwielfunctie van de VRT in de huidige periode van overaanbod van themakanalen te behouden. Hoe zal een groot publiek worden bereikt met een kwalitatief aanbod? Welke taken heeft een publieke omroep, die toch een gemeenschapsvormende opdracht heeft, in een convergerende maar ook individualiserende wereld waarin men kijkt en luistert naar het programma dat men wil zien, en dat doet op het moment en de plaats die men zelf kiest?

De minister verwijst naar de resultaten van de bevraging van het georganiseerde middenveld en van de burgers betreffende de toekomst van de VRT. De klemtoon ligt ook op het wetenschappelijk onderzoek over de rol van de openbare omroep dat door Dr. Coppens is georganiseerd. Zijn aanbevelingen zullen de basis vormen van het advies dat de Media-raad heel binnenkort zal formuleren. De minister vindt het goed dat er een breed onderzoek is gebeurd naar de verwachtingen die we hebben ten aanzien van de publieke omroep, met benchmarking, met vergelijkingen, en met een kritisch positieve doorlichting van de beheersovereenkomst.

Het regeerakkoord stelt dat er meer transparantie moet komen in de VRT. Het parlement stuurt aan op een beter evenwicht tussen het VRT-management en de raad van bestuur. De minister zal een decretaal initiatief nemen dat aangepast is aan de Europese regels, aan de wensen van het parlement en aan de wensen van het regeerakkoord. Hij wil de VRT de volgende 10 jaar de slagkracht geven die de omroep toelaat haar opdracht op een performante manier te blijven uitvoeren. De omroep behoudt hierbij o.a. zijn onafhankelijkheid inzake programmatie en personeelsbeleid.

– Particuliere televisie-omroepen

De minister meent dat de Vlaamse particuliere televisie-omroepen, in vergelijking met privé-omroepen uit het buitenland, hoogstaande en veelzijdige kwaliteit bieden. Ze leveren inspanningen om een eigen identiteit neer te zetten, brengen Vlaamse producties en beperken zich niet enkel tot het uitzenden van aangekochte series uit het buitenland.

Naast de grotere particuliere omroepen hebben ook de regionale televisie-omroepen een belangrijke rol in het medialandschap. Ze zijn een kweekvijver van jong talent en journalisten. De minister deelt de zorg van het parlement over de economische leefbaarheid van de regionale televisie, en voorziet daarom in een belangrijke ondersteuning van 2.185.000 euro. De minister bemiddelde eveneens voor een goed akkoord betreffende de rechten voor de voetbaluitzendingen van tweede klasse. De regionale omroepen kunnen gratis verslaggeving brengen en er is ook gratis beelduitwisseling tussen hen en de VRT.

– Particuliere radio-omroepen

Het decreet van 15 juli 2005 biedt volgens de minister de nodige programmatie-vrijheid aan de lokale omroepen. De versoepeling met betrekking tot het aangaan van samenwerkingsverbanden werd gekoppeld aan de verplichting tot lokale inbedding en berichtgeving, zodat het lokale karakter wordt bewaard.

Er komen nieuwe kansen voor radio via DAB. Er moet nog worden onderhandeld over de frequenties van DAB op Europees vlak, maar DAB biedt nieuwe kansen voor minstens de landelijke radio-omroepen om digitaal uit te zenden. De minister sluit een gedeelde multiplex met de openbare omroep niet uit, zodat de landelijke commerciële omroepen die daar interesse voor hebben, op die manier kunnen uitzenden.

– Steun aan de geschreven pers en kwaliteitsvolle journalistiek

Het budget voor de steun aan de geschreven pers werd fors opgetrokken. Er wordt ook steun verleend aan het Fonds Pascal Decroos. Dit leidt niet alleen tot het stimuleren van onderzoeksjournalistiek, maar ook tot de publicatie van boeken die anders waarschijnlijk niet zouden worden gepubliceerd.

Via de beheersovereenkomst met het Internationaal Perscentrum Vlaanderen wil de minister vastleggen dat het perscentrum zich nog meer gedraagt als de mediapoort voor Vlaanderen en Vlaanderen mee bekendmaakt.

De Vlaamse Vereniging van Beroepsjournalisten en de Raad voor de Journalistiek krijgen 223.000 euro steun voor werkingskosten en bijkomende pensioen-uitgaven.

– Toegang tot de media voor doven en slechthorenden

De minister maakt er een prioriteit van om de toegang tot een divers en kwaliteitsvol innovatief media-aanbod te waarborgen voor doven en slechthorenden. De VRT heeft op dit vlak reeds een goede vooruitgang geboekt: 45 percent van de Nederlandstalige programma's wordt ondertiteld. Tegen 2010 moet dat 100 percent zijn. Dat wordt ook Europees opgelegd. Dit kost geld, maar het gaat over een grote groep van bijna 1 miljoen Vlamingen.

Ook de regionale omroepen moeten op dit punt worden gestimuleerd. Wellicht kunnen de beschikbare kredieten daartoe worden gebruikt.

De particuliere landelijke omroepen worden aangespoord om meer programma's te ondertitelen. Zij kunnen daarvoor eventueel sponsoring vinden. Steeds meer publiciteit krijgt immers een ethische connotatie. Slechts indien blijkt dat de markt niet zelfregulerend werkt, zal een decretale regeling worden overwogen.

– Vlamingen van allochtone afkomst

Diversiteit in de media blijft een belangrijke doelstelling en is een element van integratie en inburgering. De overheid doet dat via Trefmedia, dat streeft naar een evenredige participatie van Vlamingen van allochtone afkomst in de media. Ook de Cel Diversi-

teit en het Charter Diversiteit binnen de VRT spelen daarin een grote rol.

TV Brussel ondertitelt reeds zijn programma's in meerdere talen wat de toegang voor anderstaligen verzekert.

– Vlamingen in het buitenland

Voor de Vlamingen in het buitenland wordt het samenwerkingsverband 'Het Beste van Vlaanderen en Nederland' met Nederland behouden. Door middel van een nieuwe beheersovereenkomst wordt het aandeel van Vlaanderen in de programmatie opgetrokken van 28 naar 33 percent. De uitzendingen van BVN kunnen ongeveer overal in de wereld worden gekeken.

Om Vlamingen overal in Europa een volwaardig aanbod van eigen programma's aan te bieden, overweegt de minister om de uitzending van het VRT-omroepprogramma via satelliet in Europa mogelijk te maken. Televisie via digitaal satellietkanaal wordt immers stilaan betaalbaar. Dit wordt een aandachtspunt tijdens de onderhandelingen over een nieuwe beheersovereenkomst.

Algemeen gesteld moet de VRT zich inzake satelliet-televisie, zoals bij alle distributiekanaalen, neutraal opstellen ten opzichte van de diverse distributeurs en dragers. VRT mag geen exclusieve overeenkomsten sluiten voor de doorgifte van zijn aanbod (must offer).

Onlangs was er plots een privé-initiatief: een Nederlandse digitale satellietzender zendt 'één' uit in Nederland. De gerelateerde vennootschap Digitaal Vlaanderen zegt plannen te hebben om dat ook in Vlaanderen te doen. De Nederlandse satellietzender zou zonder afspraken de signalen van de VRT capteren en uitzenden. Dat gaat in tegen de belangen van de VRT, die bij het aankopen van films en programma's de rechten betaalt voor het uitzenden in Vlaanderen en niet de rechten om ze wereldwijd te laten distribueren.

– Radio Vlaanderen Internationaal

RVi zit via de satelliet in vrijwel de hele wereld: via de middengolf in Europa tussen 6 en 24 uur en verder via de internetradio. De website is volledig vernieuwd en brengt wereldwijd een breed gamma van informatie voor de Vlamingen in het buitenland. Het is ook een interactief forum.

De goedkopere satellietdekking werd sterk uitgebreid, waardoor de Vlaamse stem nu in 85 percent van de wereld te beluisteren is. Wel wordt in West- en Midden-Afrika geklaagd over onvoldoende dekking. Dit moet worden geëvalueerd.

– Bescherming van kinderen tegen reclame en geweld op televisie

De minister wenst in de eerste plaats de ouderlijke verantwoordelijkheid te beklemtonen. Er zal nooit aan preventieve censuur gedaan worden. Wel kunnen begeleidende maatregelen worden genomen. De overheid voorziet ook in een adequate wetgeving die door de Vlaamse Kijk- en Luisterraad (en straks de VRM) wordt gecontroleerd.

Daarnaast moet de sector aan zelfregulering doen. Dit gebeurt niet via censuur, maar door een correlatie tussen pictogrammen, die de geschiktheid aanduiden van programma's voor een bepaalde leeftijd, en het uur van uitzenden. Dit systeem werkt in Nederland, namelijk de Kijkwijzer. Het wordt overgenomen door andere landen, waar er varianten op bestaan. Voor games bestaat een pan-Europees initiatief, namelijk PEGI, Pan European Game Information.

De minister wil in samenspraak met minister Anciaux, bevoegd voor de Jeugd en bescherming van de Kinderrechten, proberen om een systeem zoals de Kijkwijzer op te zetten. Een dergelijk systeem kan perfect beantwoorden aan de visie van de gedeelde verantwoordelijkheid van de ouders, de wetgeving en de zelfregulering. Via pictogrammen krijgen ouders de mogelijkheid hun verantwoordelijkheid te nemen.

Voor de reclame bij kinderprogramma's wordt de 5-minutenregel vandaag massaal omzeild door het programmeren van videoclips en door het uitzenden met een buitenlandse licentie. Pogingen om deze regel te doen naleven door hem tot heel Europa uit te breiden blijven voorlopig zonder resultaat.

Indien reclame niet te stoppen is, moet worden nagedacht over bepaalde codes die de inhoud van de reclame zelf evalueren. Dit moet dan zeker gebeuren in overleg met de Gezinsbond en de consumentenorganisaties

– Digitalisering van de analoge distributiekanaalen (switch-over)

De Regionale Radiocommunicatie Conferentie, die plaats zal hebben midden 2006 (RRC-06), zal de verschillende frequenties afbakenen waarover de deelne-

mende landen kunnen beschikken. De minister heeft een stevig dossier om ook voor Vlaanderen de nodige frequentieruimte te verkrijgen.

Deze conferentie zal ook de Digitale aardse radio (T-DAB) en Digitale aardse televisie (T-DVB) plannen. Bovendien wordt vanuit commerciële hoek reeds geëxperimenteerd met mobiele digitale omroepoepassingen (DVB-H).

Het beschikbare frequentiespectrum moet in elk geval worden verdeeld tussen de openbare omroep en de particuliere omroepnetwerken die ook optimale kans moeten krijgen om deze distributiekanaalen te benutten. De minister gaf aan de administratie de opdracht om de decreten en uitvoeringsbesluiten in dit verband reeds voor te bereiden.

De digitale switch-over en de analoge switch-off zijn voor heel Europa zeer belangrijk. Vlaanderen bevindt zich als meest bekabelde regio ter wereld echter in een uitzonderlijke positie. Wat de kabeldistributie betreft, zal de switch-over door de markt worden aangedreven. Iedereen kent de positie van de digitale distributeurs Belgacom, Telenet en Interkabel. De situatie is wat de uitzendingen via de ether betreft, totaal verschillend. In Vlaanderen zendt alleen de VRT analoge televisie uit via de ether. De VRT moet dit tot 2010 of 2012 blijven doen. De kijker die de beelden momenteel via een antenne capteert, moet immers de kans krijgen om geleidelijk naar een digitale ontvangst over te schakelen. Om uitsluitingen te vermijden, moet deze evolutie stapsgewijs gebeuren.

– Digitaal Vlaanderen

De minister gaat verder op het bestaande elan, conform het huidige regeerakkoord en het Digitaal Actieplan Vlaanderen van de vorige Vlaamse Regering. Het overbruggen van de digitale kloof valt evenwel onder diverse beleidsdomeinen, zoals Onderwijs en Cultuur. Bibliotheken, seniorenorganisaties en dergelijke kunnen op dit vlak een belangrijke rol spelen. De voltallige Vlaamse Regering moet op dit vlak maatregelen nemen. Het digitaal actieplan vraagt alle ministers om het Europees Actieplan 2010 binnen de eigen beleidsdomeinen een invulling te geven.

Innovatie kan als hefboom voor ICT fungeren. Er gaat bijzondere aandacht naar de KMO's en de digitalisering van de informatiekanaalen. De VRT werkt verder aan projecten om de televisie in te schakelen in een breedbandplatform, zodat het aanbieden van

interactiviteit, verrijkte inhoud en video-on-demand mogelijk wordt. Voor mensen die niet over een pc beschikken, zal dit informatieve aanbod zeker een onmiddellijke meerwaarde bieden. Ze zullen onder meer informatie van lokale overheden en van overheidsinstellingen langs hun televisietoestel kunnen opvragen. Op die manier kan de VRT een bijdrage tot het wegwerken van de digitale kloof leveren.

De digitalisering zal ook voor het Vlaams overheidsbeleid op zich ingrijpende gevolgen hebben via e-government of e-regeren. Van de eerste aanslag op een toets van het klavier tot de goedkeuring van een document door de Vlaamse Regering moet men erin slagen digitaal te werken. Momenteel moeten nog te veel documenten worden ingescand. Dit omvangrijk project zal jaarlijks 3 miljoen kopies besparen. Bovendien zal het gemakkelijker worden om digitaal, bijvoorbeeld, adviezen van de SERV of de Raad van State, of decreten en uitvoeringsbesluiten op te vragen en beschikbaar te stellen voor iedereen. Het e-regeren zal tevens fungeren als een hefboom voor de werkgelegenheid, en als een instrument ter verbetering van de levenskwaliteit.

Betreffende de nuttige gevolgen van de digitalisering van de televisie zijn er believers en non-believers. De vraag is of de interactiviteit van de televisie verder zal toenemen in de richting van de pc, of dat de tv hoofdzakelijk een passief gemeenschapsmedium zal blijven voor het hele gezin. De pc is op dit ogenblik reeds een sterke concurrent van de tv. De pc-sector is ervan overtuigd dat de pc deze strijd zal winnen. Volgens deze mensen zal de tv geen instrument ter overbrugging van de digitale kloof worden. De mogelijkheden zijn er, en de strijd is geopend. De pc heeft momenteel de leiding. De gebruikers zullen zelf bepalen wat er verder zal gebeuren.

– Toezicht op de naleving van de regelgeving door een volwaardige regulator

Het toezicht op de naleving van de regelgeving zal in de toekomst door een volwaardig Vlaamse Regulator voor de Media (VRM) gebeuren, die de functies van het Vlaams Commissariaat voor de Media, de Vlaamse Geschillenraad, en de Vlaamse Kijk- en Luisterraad in zich verenigt. Dit gebeurt overeenkomstig de wens van de Europese Commissie om een onafhankelijk toezichtsorgaan in het leven te roepen. Dit is trouwens een beleidsoptie die de minister reeds lang verdedigt en die door de hele Vlaamse Regering wordt gesteund.

De controle op de naleving van de beheersovereenkomst gebeurt nu intern binnen de VRT. Dit moet in de toekomst echter gebeuren door een onafhankelijke VRM die een eigen methodiek moet ontwikkelen om de jaarverslagen van de publieke oproep te toetsen aan de beheersovereenkomst, als voorbereiding voor de rapportering aan het parlement.

De VRM zal ook opdracht krijgen om de concentraties in de audiovisuele en de geschreven media in kaart te brengen. De regulerende bevoegdheid op dat vlak ligt echter bij de federale overheid.

Het budget van de VRM zal stijgen tot 774.000 euro. De VRM krijgt ook meer bevoegdheden op het vlak van marktdefinitie en marktanalyse. De sancties die kunnen worden opgelegd zijn opgenomen in artikel 125 van de gecoördineerde decreten. De VRM moet begin 2006 operationeel zijn.

– **Samenwerkingsakkoord betreffende regulatoren voor elektronische communicatie**

De federale bevoegdheden inzake telecommunicatie, en de Vlaamse bevoegdheden inzake omroep zijn dermate met elkaar verweven dat een samenwerkingsakkoord nodig is.

De minister houdt sterk vast aan het arrest van het Arbitragehof van 6 november 2002. Dat arrest ondersteunt de Vlaamse interpretatie van het omroep-begrip. Voor het Arbitragehof wordt een brede definitie van omroep gehanteerd, met name het verspreiden van informatie naar het algemeen publiek, ongeacht de kanalen en de drager die worden gebruikt. Het blijft omroep, zelfs als de communicatie van punt tot punt gaat of specifiek op aanvraag gebeurt. Die definitie laat Vlaanderen toe een breed beleid te voeren.

De Vlaamse Regering meent dat het voorgestelde samenwerkingsakkoord moet worden gezien als een onderdeel van een globale regeling, waarvan ook de (federale) etherpolitie en de frequentiecoördinatie (tussen de verschillende gemeenschappen) deel uitmaken.

De minister stelt dat het BIPT zijn taak als etherpolitie moet vervullen, en niet door (een van de) gemeenschappen verlamd kan worden. De gemeenschappen kunnen worden geconsulteerd, maar de operationele taak van het BIPT mag niet afhankelijk zijn van het akkoord van de gemeenschappen. Het BIPT nam in

het verleden immers vaak gelijkaardige standpunten in als de Franstalige Gemeenschap.

Op bladzijde 39 en 40 van de beleidsbrief werd de stand van zaken in dit dossier nauwkeurig weergegeven. Essentieel is dat Vlaanderen, dat reeds jaren voorbereidend werk heeft verricht binnen de vastgelegde krijtlijnen, niet kan toegeven aan de Franstalige eis voor een volledig nieuw akkoord inzake de etherfrequenties. In 2002 werd daarover immers reeds een onderling akkoord bereikt dat niet opnieuw op de helling kan worden gezet, en waarbij er enkel voor Brussel nog een discussie was over 9 frequenties.

2. Toelichting van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme, bij de uitgavenbegroting 2006 inzake Media

De *minister* deelt mee dat de kredieten voor het mediabeleid stijgen met 3,4 miljoen euro, van 5,8 miljoen naar 9,2 miljoen euro. Deze stijging staat los van de dotatie aan de VRT, die ook stijgt met 4 procent.

De basisallocatie 1201 stijgt met 101.000 euro, van 286.000 naar 387.000 euro. Dit is een stijging van 35 procent. Deze basisallocatie betreft de ondersteuning van de mediaraad, juridische ondersteuning, innovatie, onderzoeksstudies etc.

Basisallocatie 12.03 voor leesbevordering en media-educatie stijgt van 500.000 euro naar 1.206.000 euro in 2006.

Basisallocatie 32.03 bevat de vrijwaring, bevordering en ondersteuning van de pluriforme en gediversifieerde geschreven perssector met het nieuwe protocol. Het budget wordt opgetrokken met 100.000 euro tot 1 miljoen euro.

Voor de ondersteuning van de regionale televisie-initiatieven wordt 2.185.000 euro vrijgemaakt. Op deze wijze komt de minister reeds tegemoet aan het voorstel van resolutie ter ondersteuning van de regionale televisie-omroepen dat op 7 december door het Vlaams Parlement zal worden goedgekeurd.

Basisallocatie 41.06 bevat de dotatie aan het Vlaams Commissariaat voor de Media, dat samen met de drie bestaande toezichtorganen op de media zal worden omgevormd tot de Vlaamse Regulator voor de Media VRM. De dotatie stijgt met 170.000 euro om toe te laten een onafhankelijk toezichtorgaan te cre-

eren in overeenstemming met de richtlijnen van de Europese Commissie.

3. Algemene bespreking

– Standpunt van de heer Jos Stassen

De heer *Jos Stassen* citeert uit de beleidsbrief, punt 1.1.3, p.6: “Het Vlaams Parlement keurde op 2 maart 2005 een resolutie goed waarin het mij vroeg om een nieuw kader uit te werken voor de VRT waarin meer evenwicht zit tussen de rol van het VRT-management en de raad van bestuur, en dit volgens de regels van het goed bestuur bij moderne openbare bedrijven. Ook in vergaderingen van de Mediacommissie van het Vlaams Parlement weerklinkt de vraag naar meer transparantie in de werking van de VRT en de manier waarop haar beslissingen totstandkomen. Om hieraan tegemoet te komen is een decretaal initiatief in voorbereiding dat de institutionele structuren van de VRT moet aanpassen zonder daarbij te raken aan de autonomie van de VRT.”

In de beleidsbrief staat duidelijk dat een aanpassing van de VRT-structuur wordt voorbereid. Wat in de beleidsbrief staat, wordt evenwel in allerlei verklaringen van een aantal leden van de meerderheid in twijfel getrokken. De minister heeft blijkbaar **een beleidsbrief ingediend die niet meer klopt**. Dat is een groot politiek probleem. Het gaat niet over een detail, maar over het belangrijkste politieke feit van het volgende jaar, met name de beheersovereenkomst en het al dan niet aanpassen van het VRT-decreet. Spreker refereert aan een interview in Knack met de zogenaamde vaders van het decreet van 1995 die een duidelijke uitspraak doen over de toekomst van de VRT en de aanpassing van het decreet. Er zijn ook een aantal verklaringen van de heer Decaluwe in *De Morgen*, en op de weblog van de heer Caron staan eveneens een aantal zaken. Uit dit alles blijkt dat er binnen de meerderheid grote onenigheid bestaat, en dat de beleidsbrief, de beheersovereenkomst met de VRT en het VRT-decreet niet meer in de huidige vorm te handhaven zijn.

De heren *Kris Van Dijk* en *Dany Vandebossche* merken op dat in de beleidsbrief enkel werd opgenomen dat een decretaal initiatief in voorbereiding is. Dat dit niet zonder enige discussie gebeurt is volstrekt normaal, en in een democratie zelfs wenselijk.

De heer *Jos Stassen* vindt het een politiek probleem als een cruciaal punt uit de beleidsbrief het voor-

werp uitmaakt van een open discussie in de pers. De beleidsbrief staat immers haaks op een aantal publieke verklaringen betreffende een nieuwe herstructurering van de relaties tussen de raad van bestuur en de afgevaardigd bestuurder van de VRT.

De heer Jurgen Verstrepen sluit zich aan bij het standpunt van de heer Stassen. Een groot deel van de beleidsbrief handelt over de elementen die zwaar ter discussie staan, met name het gedeelte dat gaat over de openbare omroep. De vraag is of iedereen wel achter de voorgenomen decreetswijziging staat. Alle betrokkenen rollen vechtend over de straat en er is geen sprake van een uniforme visie. Zo kan men onmogelijk nog weten wat het standpunt is van de Vlaamse Regering.

De heer Bart Caron wijst erop dat een beleidsbrief geen document is dat het parlement goed- of afkeurt. Het is een informatief document bij de begrotingsbesprekingen. De status ervan moet correct worden ingeschat. Zelfs over een beleidsbrief kan er binnen de meerderheid discussie bestaan. Daar is niets verkeerd mee. Het is de prelude op beslissingen die binnen de juiste fora worden genomen, via decreten of uitvoeringsbesluiten. Het is dan de rol van het parlement om later die decreetteksten te bespreken en de politieke discussie te voeren. Het is in dit opzicht dus enkel te betreuren dat sommigen reeds in de pers de discussie aanvatten, terwijl het parlement zijn rol nog niet kan spelen.

De *minister* betreurt dat sommigen het voorontwerp van decreet in de media hebben gebracht. De politieke discussie die over elk voorontwerp van decreet wordt gevoerd, werd hierdoor plots naar het publieke forum verplaatst. De minister betreurt dit, maar voelt zich niet geroepen om deel te nemen aan die publieke discussie.

Hij benadrukt dat de beleidsbrief is ingediend door de hele Vlaamse Regering. De minister geeft, wat de VRT betreft, uitvoering aan een voorstel van resolutie van het Vlaams Parlement van 2 maart 2005. Daarin wordt gevraagd een regelgeving uit te tekenen die een grotere financiële transparantie waarborgt en die een beter evenwicht tot stand brengt in de institutionele structuren van de VRT, waarbij maximaal rekening wordt gehouden met de principes van deugdelijk bestuur. De minister zal daar uitvoering aan geven.

De minister is het overigens niet eens met de heer Stassen dat dit het meest cruciale punt uit de beleidsbrief is. Het is een belangrijk punt, maar de hele beleidsbrief verenigen tot enkele alinea's doet de andere aspecten van het brede mediabeleid oneer aan.

– **Standpunt van de heer Carl Decaluwe**

De heer *Carl Decaluwe* stelt vast dat er veel verschuivingen zijn op de mediamarkt. In tegenstelling tot vorige beleidsbrieven en -nota's wordt er echter weinig gezegd over de **mediaconcentratie**. De nieuwe mediaregulator VRM zal hierover echter toch een opdracht moeten krijgen.

De vraag is ook of er voor de VRM voldoende middelen – en dus personeel – in de begroting werden opgenomen. VT4 en Vitaya staan in de uitverkoop, en iedereen kent de moeilijkheden van de VMMA. In dit licht is een debat over de mediaconcentratie noodzakelijk, gevoed door een degelijke inventaris. Daarnaast moeten voor de VRM ook de nodige middelen worden voorzien voor een informatiecampagne zodat het brede publiek weet waar het terecht kan met eventuele vragen en klachten.

Er moet in het parlement ook een discussie worden gevoerd om de nieuwe beheersovereenkomst met de VRT voor te bereiden. Dit kan overigens niet los worden gezien van **de rol van de openbare omroep in het digitale tijdperk**, waarover de VRT overigens een visienota heeft beloofd. De discussie over wat de klant aan de VRT moet betalen voor extra diensten als video on demand of het raadplegen van het te ontsluiten VRT-archief, moet samen met de raad van bestuur worden gevoerd. De leden van de raad van bestuur, politici en de minister worden buiten spel gezet, want zonder kennisgeving of overleg staat reeds in de krant dat er vanaf 1 december een vergoeding zal worden gevraagd. Dit probleem ten aanzien van de kijker moet worden uitgeklaard.

Kan men, in het kader van de **digitale switch-over** en de analoge switch-off, vanaf 2012 nog een antenne gebruiken?

Spreker betreurt dat de lokale radio's enorme bedragen moeten betalen voor **de billijke vergoeding**. Wat is de stand van zaken in het aangekondigde overleg met de federaal bevoegde minister Verwilghen?

Het voorstel van de minister om betreffende **reclame voor kinderen** en de steeds meer omzeilde 5-minuten-

regel naar een oplossing te zoeken in overleg met de actoren, krijgt de volle steun. De wetgeving is niet meer accuraat in een nieuw digitaal medialandschap. De discussie moet met open vizier worden gevoerd, en er moet worden gestreefd naar een werkbare oplossing.

– **Standpunt van de heer Jurgen Verstrepen**

De heer *Jurgen Verstrepen* wijst op veel **verdoken kinderclame op de televisie**. De reclame voor Eurosong for kids wordt gesponsord door Petit-Princekoeken van Lu. Hun reclame is geplakt op de trailer van Eurosong for Kids. Die loopt deze week aan een heel hoge frequentie, en dit tegen de geest van de decreten. De trailer loopt enkel in Vlaanderen en niet in de rest van Europa.

De beleidsbrief is goed bedoeld, maar niet goed genoeg. De beleidsbrief bevat bovendien ook tegenstrijdigheden over de openbare omroep. Er staat letterlijk dat “aan de huidige inhoudelijke taakomschrijving geen wijzigingen aangebracht moeten worden bij de openbare omroep”. De gemengde financiering staat evenmin ter discussie. Een paar regels verder staat dan weer dat “in het kader van een nieuwe beheersovereenkomst de evaluatie moet gemaakt worden van de globale programmering, de culturele opdracht en de kwaliteit van de informatie”. Spreker vindt dat die tekstfragmenten recht tegenover elkaar staan.

Men moet zich durven afvragen **of een openbare omroep wel nodig is**, en wat er dan eventueel de taken moeten van zijn. De openbare omroep is in een oud mediabestel ontstaan. In die redenering zou de openbare omroep thans ook digitale televisie, digitale radio, internetsites, platformen en zelfs gedrukte stukken moeten uitgeven. Dat is uiteraard niet wenselijk. De vraag is waarom een overheid over een staatszender moet beschikken en waarom diezelfde overheidszender van enkele analoge mediakanalen naar een multidigitaal aanbod zou moeten evolueren.

Spreker kent de argumenten die in dit verband steeds worden gebruikt. Vanuit democratisch oogpunt is een openbare omroep nodig. Er is nood aan een onafhankelijke berichtgeving. De openbare omroep is een spiegel van de maatschappij. Deze argumenten zijn een aanfluiting van de capaciteiten van de andere media in Vlaanderen. Het lijkt wel alsof de openbare omroep de enige instantie is die hiervoor kan instaan.

De bevraging van de bevolking over de opdracht van de openbare omroep werd door de spreker in het verleden reeds zwaar bekritiseerd. De bevraging is niet representatief. Hoewel gemiddeld 1 miljoen mensen naar de openbare omroep kijken, hebben slechts 1784 mensen aan de bevraging deelgenomen. Spreker hoopt dat bij de herziening van de beheersovereenkomst geen rekening met deze resultaten zal worden gehouden. De website is blijkbaar 45.000 maal bezocht. Gaat het om unieke surfers, page views of nog iets anders? Hopelijk brengt de minister deze analyse niet letterlijk in de praktijk. Op die manier zou hij de openbare omroep immers kunnen omvormen van een mooie zwaan in een lelijke lilliputter die zo in Lord of the Rings mag meespelen.

De heer Verstrepen pleit voor **de privatisering van het zenderpark van de openbare omroep**. Volgens de minister kan het zenderpark worden verzelfstandigd. Spreker zou hier graag meer uitleg over krijgen, want ziet zelf maar twee mogelijkheden. Een aparte structuur zou de VRT een nieuwe bron van inkomsten kunnen bieden. De VRT zou de diensten van het zenderpark aan commerciële zenders kunnen aanbieden. Dit zou vergelijkbaar zijn met de relatie tussen Nozema en de omroepen in Nederland. Indien het zenderpark helemaal zou worden geprivatiseerd, zouden de opbrengsten naar de VRT kunnen terugvloeien. Dit zou betekenen dat iedereen het zenderpark zou kunnen gebruiken.

Satelliettelevisie wint steeds meer veld. Niet alleen BVN, maar ook de reguliere uitzendingen van de VRT moeten via satelliet te ontvangen zijn. Het is dan ook toe te juichen dat de minister daarover wil nadenken. De zendtijd, de uplink en de capaciteit vertegenwoordigen aanzienlijke kosten. Daarom moet samenwerking met commerciële en zelfs regionale zenders worden overwogen. Bepaalde programma's van de commerciële of van de regionale zenders kunnen even goed via satelliet worden aangeboden. Ten slotte moet die zendtijd worden gevuld. De keuze om enkel programma's van de VRT op deze manier aan te bieden is veel te eng.

Werd er reeds onderhandeld over de rechten, zowel met de commerciële als de openbare omroep betreffende het nieuwe concept tv-Vlaanderen Digitaal via satelliet?

Blijft de deal met **BVN** – het Beste van Vlaanderen en Nederland – bestaan? Of wordt het budget gebruikt voor de VRT of Vlaamse televisie via satelliet?

De minister streeft blijkbaar naar een gezond en werkbaar evenwicht, met een kader waar **zowel openbare als particuliere televisieomroepen** voldoende ruimte krijgen. In de beleidsbrief werd een lijst van nieuwe erkenningen opgenomen. Welk beleid wordt er echter ontwikkeld? Moeten nieuwe aanvragen worden toegejuicht als reeds toegestane erkenningen, zoals TV 2000, nooit werden opgestart. En wat met de aanvragen uit de magazinesector?

De regionale televisieomroepen krijgen wat meer geld. In het mediabeleid werd op basisallocatie 33.04 een bedrag van 2.185.000 euro ingeschreven. Op basis van welke criteria wordt het verdeeld? Gebeurt dat evenredig? Er is een verschil tussen de regionale televisieomroepen. Sommigen hebben 1 miljoen mogelijke kijkers, en andere 100.000. Het zou logisch zijn dat er in Antwerpen iets meer middelen over de toonbank gaan dan in andere steden, gewoon vanwege de schaalgrootte en het bereik van de regionale televisieomroep.

De heer Verstrepen mist in de beleidsbrief **onderzoek naar de nieuwste technologieën van digitale radio**. Voor particuliere radio-omroepen zweert de minister bij de verouderde DAB-technologie die duur en vrij inefficiënt is. Er wordt een decretaal initiatief aangekondigd voor privé-DAB, terwijl de VRT nu al een monopolie heeft uitgebouwd voor DAB. Ondertussen hebben de eigenaars van Amerikaanse digitale satellietradio een kantoor geopend in Londen, om Europa te bewerken. Iedereen dacht dat dat nooit zou gebeuren, omdat Europa te verdeeld is en er te veel talen en cultuurverschillen zijn. Deze firma voor digitale radio uit de VS heeft een eigen satelliet en heeft reeds een contract op zak met autobouwers GM, Mercedes Chrysler, Porsche en Ford, om de radio-ontvangers in hun auto's in te bouwen. In de nieuwste, voorlopig dure modellen wordt de techniek – zelfs in Europa – al toegepast. De VRT zegt dat DAB zal winnen. Dat is logisch, want ze hebben er, met overheidsgeld, zwaar in geïnvesteerd. Maar de VRT heeft wel in alle stilte bij Digital Radio Mondiale gepolst naar die nieuwe radiotechnieken, want heeft er enkele jaren geleden niet aan gedacht.

Spreker meent dat de minister duidelijker moet zijn tegenover de VRT als hij zegt dat we moeten streven naar **kansen voor commerciële initiatieven**. De VRT heeft, zonder zelf een noemenswaardig initiatief te ontwikkelen, jarenlang alle middengolffrequenties gemonopoliseerd, ondanks de commerciële interesse.

Met het zinnetje over de gedeelde multiplex met de openbare omroep heeft de spreker dus eens goed gelachen.

De heer Verstrepen is blij dat de administratie de **ICT-rules** in Groot-Brittannië heeft ontdekt. Er zijn geruchten dat men blijkbaar van plan is om volgend jaar alles digitaal te maken. Als dat klopt, wordt dat een politiek heet hangijzer. In de rest van de wereld kiest men bij de omschakeling voor HDTV, die tegen 2010, of zelfs sneller, zou zijn gerealiseerd. In Vlaanderen is er een consumermarkt voor LCD-tv's, plasmaschermen enzovoort. Het feit dat daar nu al 'HDTV-ready' op staat, is een verkoopargument. Het gaat nu om multimedia-pc's, de settopboxen met DBV-T/DBV-S analoge en digitale ontvangst, triple tuners, etc. Aldi biedt nu voor 1044 euro een computer aan die wordt gekoppeld aan de tv. De kruisbestuiving waar iedereen al 5 jaar over praat, is nu al mogelijk, via deze triple tuners, die de combinatie tussen digitale televisie en radio, analoge televisie en radio enzovoort mogelijk maken. Op de portable dvd-spelers in de wagen zit nu ook al een digitale tuner. Daar kan men echter alleen maar de VRT mee ontvangen. Ook met de nieuwe multimedia die Aldi verkoopt, kan men alleen de VRT ontvangen. De consument is echter op zoek naar nieuwe producten. Als zelfs Aldi daarop inspeelt, dan moeten we ons afvragen of we geen tandje bij moeten steken.

De heer Verstrepen meent dat **de digitale roll-out** geen Vlaamse verankering heeft. De markt is immers veel te klein. Hij heeft dan ook een probleem met de 200 miljoen euro extra per jaar die de VRT vraagt voor het ontwikkelen van digitale projecten. Als de privé-sector digitale projecten ontwikkelt, staat ze ook voor een nieuwe investeringsronde in hard- en software, content enzovoort. Is het niet beter om de media-bedrijven in Vlaanderen te verkopen aan de hoogste bieder zodat deze bedrijven geen investeringen meer moeten doen. De roll-out van digitale televisie is te marginaal in aantallen. Het digitaal platform is momenteel immers niet via de satelliet te ontvangen, en als dit via de Astra-satelliet wordt aangeboden zal iedereen de kabel buiten gooien.

Spreker is ervan overtuigd dat Vlaanderen momenteel reeds wordt ingekleurd met buitenlandse digitale initiatieven. De Vlaamse overheid moet er daarom voor zorgen dat er in Vlaanderen **een positief ondernemersklimaat** wordt gecreëerd waarbij de stimuli niet alleen naar een openbare omroep gaan. Er is meer aandacht nodig voor de ondernemers, creatieve ideeën, aanvragers van digitale vergunningen enzovoort. Er moet

afstand worden genomen van de enge discussie over wat de VRT mag en niet mag doen, en over de verdeling van frequenties in Vlaanderen. Door de politieke navelstaarderij wordt het grote plan uit het oog verloren. De VRT is op Europees vlak immers een kleine zender, en grote mediaspelers zullen Vlaanderen als een kleine provincie meenemen in hun beleid. Binnen een jaar zullen we misschien vaststellen dat de openbare omroep te veel mogelijkheden heeft gekregen en dat de commerciële zenders allemaal in handen zijn van het buitenland. Dat is het worst-casescenario voor een landschap dat in evenwicht zou moeten zijn.

– Standpunt van mevrouw Margriet Hermans

Mevrouw *Margriet Hermans* vindt de beleidsbrief uitstekend, en heeft slechts enkele losstaande bedenkingen en vragen.

In de plannen van Dr. Coppens betreffende de beheersovereenkomst met de VRT is sprake van een **herziening van de performantiemaatstaven**. Hopelijk vermindert de commerciële druk op de VRT en wordt het evenwicht met de privé-omroepen hersteld.

Is het de bedoeling dat de VRT de **uitbouw van het zenderpark** louter voor zichzelf houdt? Of gaat de VRT, naar analogie met de NOS, dit park verhuren of uitlenen aan derden? Of zou een ander orgaan dit kunnen beheren, mits concrete financiële afspraken?

Het is goed dat de 5-minutenregel wordt herbekeken. Om de **kinderen te beschermen tegen televisiegeweld en -reclame** werd vanuit het parlement reeds een voorstel van resolutie ingediend. De sector is zo geïnternationaliseerd dat misschien best kan worden gewerkt met zelfregulering. De minister spreekt over samenwerking met minister Anciaux, maar in welke mate kunnen de internationale zenders hierbij worden betrokken? Het heeft immers weinig zin dat geweld en reclame wordt gebannen op de VRT, terwijl buitenlandse zenders de markt overspoelen.

Het **gelijkkansenbeleid in de media** verdient alle aandacht. In welke mate zal Teletekst een rol spelen in de toegang tot de media voor doven en slechthorenden? Zal Teletekst minder belangrijk worden? Kan dit digitaal worden opgelost? Het is goed dat de VRT initiatieven neemt inzake alloctonen. Op dat vlak schiet de overheid immers soms tekort. Hetzelfde geldt voor de holebi's en de Noord-Zuidproblematiek.

Spreker pleit voor een sterk mediabeleid inzake de man-vrouwbeeldvorming. De hoorzitting in de commissie met het Elektronisch Nieuws Archief ENA, bewees dat de media de traditionele rollenpatronen bevestigen. Vragen over een fileprobleem worden bijvoorbeeld nog steeds gesteld aan mannen, terwijl vrouwen worden aangesproken over het huishouden. De VRT zou op dit vlak een voorbeeldfunctie moeten vervullen. De organisatie ZORRA, die wordt ondersteund door de minister van Gelijke Kansen, verricht onderzoek naar de voorstelling van vrouwen in de media. ZORRA kent elk jaar een publieksprijs toe voor de meest vrouwvriendelijke of rol door kruisende reclame. Misschien kan de minister deze publieksprijs mee helpen financieren.

Mevrouw Hermans stelde in de Senaat een schriftelijke vraag aan minister Verwilghen over ‘**de verstoring van de Vlaamse ether door de Franstalige radiostations**’. Ze verwijst ook naar de vraag van de heer Verhaegen in de Kamer omtrent de ondertekening van het samenwerkingsakkoord. Spreker vreest een aanval van de Franstaligen als dit akkoord door Vlaanderen niet wordt ondertekend.

De heer *Dany Vandebossche* wijst erop dat de voorzitter van het Vlaams Parlement bij minister Verwilghen schriftelijk heeft aangedrongen op een onderhoud tussen de mediacommissie van het Vlaams Parlement en minister Verwilghen. Het antwoord komt erop neer dat minister Verwilghen contact heeft opgenomen met het BIPT en suggereert dat de heer Van Heesvelde, die het BIPT leidt, naar deze commissie zou komen.

– Standpunt van de heer Bart Caron

De heer *Bart Caron* looft de minister voor de **uitstekende beleidsbrief** die een goed overzicht geeft van het in 2005 gepresteerde werk, en van de vooruitzichten voor 2006.

Spreker kijkt met belangstelling uit naar het rapport van Dr. Tomas Coppens en het debat dat er zal op volgen.

De cel Diversiteit levert bij de VRT prima werk inzake stages of vorming voor journalisten. De doelen zijn evenwel niet eenvoudig realiseerbaar. De cel moet worden geëvalueerd en eventueel versterkt.

De heer Caron wenst **de voorbeeldrol van de VRT** te versterken. Dit moet heel breed worden opgevat, en geldt wat hem betreft voor het ambtenarenbeleid,

verdieping van het aanbod, aandacht voor de kijker en de luisteraar. De commerciële zenders moeten worden uitgenodigd om op dat vlak ook de nodige inspanningen te doen.

Spreker pleit voor meer media-aandacht voor de Noord-Zuidproblematiek, waarover mevrouw Poleyn en hij zelf een voorstel van resolutie hebben ingediend in de Commissie voor Buitenlandse Betrekkingen.

Spreker begrijpt het standpunt van de minister over **de 5-minutenregel**. Een strengere maatregel voor Vlaanderen dan wat in het buitenland geldt, is vechten tegen de bierkaai. Het is van groot belang dat Vlaanderen in Europees verband, maar ook bij de Unesco, tracht te wegen op het beleid. Vlaanderen kan zich als kleine entiteit echter duidelijk profileren via bijvoorbeeld de lopende discussies over de richtlijn Televisie Zonder Grenzen en de reclameregels die er gelden.

Inzake **het frequentieplan voor digitale omroepen** in de toekomst zou het goed zijn om ook op dat terrein mee het voortouw te nemen.

Het is een goed voornemen van de minister om in verband met **de digitale switch-over** een maximaal behoud van de kijkmogelijkheden na te streven.

Inzake de VRT-zenderparken is de evolutie heel positief, maar zullen die zenderparken voldoende bemand zijn? Het is immers zeer belangrijk de uitbreiding van de taken stevig te ondersteunen. Het zou ook goed zijn in de toekomst na te denken over **een meervoudige inzet van de zenderparken**. Als het niet mogelijk is om met firma's tot een akkoord te komen, moet worden nagedacht of zenderparken niet voor veel zenders tegelijk kunnen worden ingezet, zelfs niet alleen voor radio en televisie, maar voor grote groepen in de samenleving. Er zijn aspecten van landschappelijke vervuiling en kostenefficiëntie aan verbonden. Openbare wegen zijn bijvoorbeeld ook voor iedereen dienstig. Dit is geen pleidooi voor een verstaatsing, maar voor het maximaal toegankelijk maken van technologie en instrumenten voor het grote publiek.

Inzake **het dichten van de digitale kloof** heeft de regering inderdaad een belangrijke opdracht. Als het zinvol is en nuttig voor de burger, moet de hele samenleving erbij worden betrokken. De toegankelijkheid tot de computer moet verbeteren, want wie er geen nut in ziet, haakt af. De televisie zal op dat vlak niet voor de grote doorbraak zorgen, al helpt het

misschien wel wat. Zo waren er bijvoorbeeld heftige dotcombeheerdiscussies op het congres van Digitaal Vlaanderen vorige week. Vlaanderen zou best ook op de internationale fora aanwezig zijn.

De minister heeft ook de bevoegdheden buitenlands beleid en ontwikkelingssamenwerking. De heer Caron vraagt zich af of Vlaanderen geen rol kan spelen in de verspreiding van de **groene laptop** van 100 euro? En kan die groene laptop ook in kansarme milieus worden verspreid? Zou Vlaanderen zichtbaarder kunnen worden gemaakt als inzake **domeinnamen** de extensie ‘.vl’ kan worden verkregen?

– **Antwoord van de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme**

*De minister deelt de zorg van de heer Decaluwe inzake **mediaconcentratie**. Er moet rekening worden gehouden met de omvang van Vlaanderen. De potentiële markt van krantenlezers is niet zo groot. Er zijn concentratiebewegingen bezig, maar dat betekent niet altijd dat de waaier van opinies verkleint. Zo verschijnen in Het Volk een ander soort commentaren dan in andere kranten van de VUM-groep. In De Persgroep bestaan De Morgen en Het Laatste Nieuws naast elkaar. De overname van De Tijd ging gepaard met de creatie van een stichting die moet waken over de autonome lijn van de krant, en de overnemer heeft gezegd dat hij dat respecteert. Meer kan de minister niet doen. De Raad voor de Mededinging heeft daarover een uitspraak gedaan, en de VUM-groep, die betrokken partij was, heeft beslist om geen beroep aan te tekenen. Als minister kan hij daar enkel akte van nemen. De VRM krijgt uitdrukkelijk de taak om marktanalyses uit te werken en machtsverhoudingen in kaart te brengen. De minister zal zijn bevoegdheden volledig aanwenden, maar inzake de geschreven pers zijn die beperkt.*

De minister wil **maximaal rekening houden met vragen van commissieleden** over de beheersovereenkomst. Hij wil dat ook doen inzake essentiële zaken zoals diversiteit en de Noord-Zuidproblematiek. Hierover zal het debat in de commissie kunnen worden gevoerd.

De minister neemt akte van de vraag om in de commissie een discussie te voeren over **satelliettelevisie en de digitalisering**. De nota van de openbare omroep zal in de commissie worden bediscussieerd. Het is een open vraag of de markt bereid is om voor een aantal diensten te betalen. De ervaring uit het buitenland

leert dat de eerste groep early adapters van 5 percent snel toehapt. Het hangt dan van veel factoren af of de rest volgt en er een doorbraak wordt gerealiseerd. Hij wijst op wat dr. Coppens over **themakanalen** heeft gezegd, en verwijst naar wat hij eerder als een prioriteit heeft aangehaald: de VIA, of ‘verrijkte inhoud, interactiviteit en archief’. De themakanalen van de BBC, die nochtans al jaren bestaan, hebben slechts een marktaandeel van iets meer dan 3 percent. Themakanalen zullen het medialandschap dus niet op hun kop zetten. Verder zal het aanbod nog toenemen, met documentairekanalen, seniorenzenders, sportzenders enzovoort. Belgacom zegt dat het honderden kanalen zal aanbieden.

Over de prioriteiten inzake cultuur kan worden gediscussieerd. De taak van de openbare omroep terzake is belangrijk. De grote lijnen ervan staan in de beleidsbrief. Het advies van de Vlaamse Mediaraad, waarin rekening zal worden gehouden met de belangrijke studie van dr. Coppens, zal een goede basis voor de discussie daarover zijn, naast de visienota van de VRT. Uiteindelijk zal de overheid een beslissing nemen. Er zijn ook opties die niets met de technologische ontwikkeling te maken hebben, maar toch maatschappelijk belangrijk zijn. Ook daarover moet worden gediscussieerd.

De minister beklemtoont dat de digitale **programma's van de VRT** gratis moeten zijn. Een abonnement bij Telenet of Belgacom vereist soms wel een smartcard, en daarom is het een goede evolutie dat er meer dan één marktspeler is. De minister heeft de prijszetting niet in de hand. De markt zal daarin spelen. Als de VRT themakanalen brengt, dan moeten die wel gratis zijn.

Video-on-demand is een ander aspect. Telenet staat heel ver inzake platform en mogelijkheden. De combinatie VRT en Telenet zal ons zeker aan de top in Europa plaatsen. Over video-on-demand meent de minister dat alles wat informatie van de VRT betreft, gratis moet zijn. Wie nu een abonnement op Telenet heeft en om 21.00 uur naar het journaal of Terzake wil kijken, kan dat gratis doen. Binnenkort zal Telenet ook de mogelijkheid bieden om een bepaald programma dat op de VRT tijdens de week is uitgezonden, bijvoorbeeld op zaterdagavond te bekijken. Men zal tot zeven dagen kunnen terugkeren. Daar moet dan logischerwijze voor worden betaald. Wie een film huurt, moet daar ook voor betalen. In de nota van de minister staat wel dat dit voor de VRT alleen maar kan tegen een kleine meerkost dan de

technische kostprijs. Over de prijs zelf heeft de minister nog geen duidelijkheid. De kostprijs zal echter hoofdzakelijk kosten van Telenet omvatten om deze service aan te bieden, aangevuld met een aandeel van VRT of VTM. Dit moet voor de VRT een forfait zijn. Bij de commerciële zenders zal het waarschijnlijk per programma worden aangerekend. De minister veronderstelt dat dit in de toekomst ook zal kunnen bij de digitale televisie van Belgacom.

De **bekommernis inzake kinderreclame** is terecht. De minister wil een nieuwe benadering om te beletten dat we helemaal worden overspoeld vanuit het buitenland. Via zelfregulering en afspraken moet een zekere bescherming worden geboden.

Wat betreft **de billijke vergoeding** wil minister Verwilghen niet met een forfait werken. Op het voorstel van een klein forfait voor de lokale radio's werd immers niet ingegaan. Er wordt gewerkt met gewogen cijfers, maar daarover is nieuw overleg noodzakelijk.

Op de opmerking van mevrouw Hermans dat men reeds perfect kan meten hoeveel keer een lokale radio een bepaald liedje digitaal uitzendt, maar dat Sabam blijkbaar geen interesse heeft voor dit systeem, antwoordt de minister dat nieuwe technieken misschien toch wel voor een doorbraak kunnen zorgen. Voor grote lokale radio's kan men misschien wel naar metingen gaan, en de huidige willekeur uitsluiten. Hij blijft erbij dat het voor kleine lokale radio's gemakkelijker is om te werken met een forfait, ook op administratief vlak. Het gaat vaak om forse bedragen op hun kleine budgetten.

De minister weerlegt de opmerking van de heer Verstrepen, **dat de beleidsbrief niet goed genoeg is en geen visie heeft**. Het grote debat over de beheersovereenkomst komt er, en zorg dragen voor een openbare omroep is wel degelijk een taak van de overheid. Het belangrijkste aspect daarbij is de maatschappelijke opdracht die in een politiek debat moet worden afgebakend. Kijkcijfers en -bereik zijn slechts middelen om daartoe te komen. Ook dr. Coppens dringt trouwens aan op relevante, meetbare en door een onafhankelijk organisme te controleren performantiemaatstaven.

Vlaanderen kan niet enkel worden overgelaten aan commerciële zenders. Als buitenlandse commerciële zenders de markt inpalmen zal iedereen smeken om **een Vlaamse gemeenschapszender**, die aandacht heeft voor onze Vlaamse identiteit, die niet zo commercieel

te werk gaat, met aandacht voor gemeenschapsvorming, voor cultuur en sociale opdrachten.

De missie van de publieke omroep die in de huidige gecoördineerde decreten staat, moet worden behouden. Dat is een brede missie. De minister pleit uitdrukkelijk voor de vliegwielfunctie. Dr. Coppens maakt de vergelijking tussen een degelijke gespecialiseerde boekhandel in een kleine steeg en diezelfde winkel op de grote markt. De zaak op de markt zal het veel beter doen, want zij geniet van een **vliegwielfunctie** door toevallig voorbijkomende potentiële klanten. Dat betekent dat we de openbare omroep niet mogen beperken tot enkel informatie en functionele ontspanning. Dat is wat de Nederlandse staatssecretaris Van der Laan wil. Daar woedt overigens een hevige discussie over. Minister Bourgeois is het daar niet mee eens. Dat leidt tot een verschrompeling van de openbare omroep. Het wordt dan een nichezender.

Dr. Coppens brengt een aantal punten van kritiek. Hij wil **hogere performantiemaatstaven** voor de VRT. De huidige performantiemaatstaven vragen wat de VRT al lang behaalt. Er moeten nieuwe elementen worden vastgelegd, ook op het vlak van nieuwe technologie.

De raad van bestuur van de VRT mag wat de minister betreft volledig uit onafhankelijken bestaan, maar de samenstelling is gebonden aan het Cultuurpact dat een evenredige vertegenwoordiging eist. Dat belet niet dat de partijen bekwame mensen aanduiden. De raad van bestuur moet bestaan uit betrokken mensen die het vennootschapsbelang verdedigen.

De publieksbevraging over de rol van de openbare omroep heeft bij de BBC relatief veel minder antwoorden opgeleverd dan in Vlaanderen. De essentie van de bevraging is de daaraan gekoppelde wetenschappelijke voorbereiding. De Vlaamse Mediaraad zal op basis daarvan advies geven.

Voor de minister liggen alle opties open betreffende **het zenderpark**. De PMV heeft de opdracht gekregen om de verzelfstandiging te onderzoeken. Het zenderpark is nul euro waard in de boeken van de VRT. Het is boekhoudkundig volledig afgeschreven. Niemand – behalve experts – kan de waarde nog bepalen. Zowel een overname door een dochter van de VRT, als een PPS-constructie als een volledige privatisering van het zenderpark zijn mogelijk, al kan de minister niet vooruitlopen op de studie van de PMV. Het

klopt dat men alle oplossingen en toepassingen moet overwegen. Nieuwe technieken worden niet uitgesloten. Het kan ook inkomsten genereren in het kader van de beheersovereenkomst.

De minister pleit ervoor om de discussie over **BVN** en satellietuitzendingen in Vlaanderen gescheiden te houden. **BVN** is een afspraak met de publieke omroepen. **BVN** gaat bijna wereldwijd, en de minister wil dat zo houden.

Als er **betaalbare satellietmogelijkheden** zijn, zal de VRT daar zeker op inspelen. Ondertussen is er een privé-initiatief in Nederland. De satellietzender ontvangt de signalen van de VRT en zendt ze opnieuw uit. Dergelijke handelwijze kan niet aanvaard worden. Aan de omroep moet toestemming worden gevraagd, anders kan de VRT problemen krijgen met de rechten die ze betaalt. Een rechtsgeldig alternatief zal minister zeker niet tegenhouden. De VRT moet enkel neutraal zijn tegenover alle dragers.

Het verdelen van de middelen die zijn vastgelegd ten behoeve van de **regionale omroepen** is nog voorwerp van gesprek met NORTV, de koepel van de regionale omroepen. De minister denkt aan de subsidiëring van kosten die voor iedereen gelijk zijn. Het gaat niet om pro-ratasubsidies; bepaalde essentiële kosten zijn immers ook voor kleine regionale omroepen hetzelfde, zoals bijvoorbeeld ondertiteling voor gehoorstoorden.

De discussie over de **digitale radio**, **DAB**, is de minister bekend. Sommigen zweren bij de **DRM**, maar **DAB** is momenteel de enige standaard in Europa die functioneert. **DRM** is als standaard gedefinieerd maar zit nog in een experimenteel stadium, en er zijn nog bijna geen apparaten of uitzendingen voor beschikbaar. Sommigen zeggen dat de keuze voor **DAB** fout is, want voorbijgestreefd. De VRT werkt ermee. Tijdens de vorige regeerperiode heeft de Vlaamse Gemeenschap de VRT trouwens sterk gestimuleerd om in het digitale verhaal te stappen.

Het is evident dat als er **nieuwe televisietechnieken** zijn, er nieuwe standaarden komen die toelaten signalen te verspreiden. Vlaanderen is te klein om de markt te stuwen, en Europa unificeert op dit punt helemaal niet. De vraag werd aangekaart bij Europees commissaris Reding, maar er wordt gezegd dat die behoefte er in Europa niet is, in tegenstelling tot Amerika. Wie vandaag overschakelt van Telenet naar Belgacom, zal echter een andere decoder nodig

hebben, en wie van een Telenet- naar een Interkabelgemeente verhuist ook. De minister kan daar niets aan doen. Vlaanderen zal echter niet voor Europa de standaarden uitzetten.

Wat de **gedeelde multiplex** betreft, heeft de minister contact met de privé landelijke radiozenders die nog maar sinds kort interesse voor **DAB** betonen. De VRT moet de twee multiplexen die we hebben, blijven bezetten, om ze niet kwijt te spelen aan het buitenland. De discussie zal keihard zijn. De tweede multiplex zal moeten worden opengesteld voor de landelijke commerciële zenders die er interesse voor betonen. **Q-Music** en **4FM** zullen zelf beslissen er al dan niet op in te gaan. In de beleidsbrief staat dat de administratie nu al bezig is met het decreetgevend werk en met uitvoeringsbesluiten inzake digitale radio. Na het overleg in Genève, midden 2006, moet dit worden geordend.

Op de opmerking van de heer Verstrepen dat er een kwaliteitsverschil bestaat tussen de twee multiplexen, die formeel evenwaardig zijn, antwoordt de minister dat hij dit zal laten onderzoeken.

Betreffende de **digitale switch-over en de analoge switch-off** stelt de minister dat de VRT momenteel nog de enige televisiezender is die analoog uitzendt. De VRT zendt nu immers terreestrieel analoog en digitaal uit. De VRT moet analoog blijven uitzenden tot 2010-2012 om iedereen de kans te geven zijn televisietoestel tegen dan te vervangen of een decoder aan te schaffen. Men zal kunnen blijven kijken via de antenne. De minister wacht niet op Europa. Europa neemt immers geen initiatief wat betreft standaarden van tv, van decoders en dergelijke. Europa zou dat kunnen doen en er economische impulsen mee kunnen geven, maar het laat liever de markt spelen. De minister beklemtoont wel dat de digitalisering een meerwaarde moet geven aan de kijker. De VRT moet gaan voor het **VITA**-concept: verrijkte inhoud, interactiviteit, themakanalen en digitaal archief. Dit moet in de beheersovereenkomst worden vastgelegd.

De beschikbare middelen zijn echter beperkt. De Vlaamse Regering zal niet plots jaarlijks over 200 miljoen euro extra beschikken. Er is momenteel sprake van een dotatie van 250 miljoen euro per jaar.

De **BBC** heeft momenteel zes digitale **themakanalen voor de televisie** die op verschillende manieren worden verspreid. Hoewel deze kanalen al geruime tijd bestaan, bedraagt het marktaandeel amper 3 per-

cent. Het is mogelijk dat het publiek binnen 20 jaar een ander kijkpatroon zal hebben en op individuele basis pakketten zal samenstellen. Momenteel kijkt de gemiddelde Vlaamse kijker ook al naar drie of vier zenders.

De heer *Jurgen Verstrepen* ziet een analogie met de plannen voor de VRT. Op een bepaald ogenblik heeft de BBC beslist om alle themakanalen open te stellen voor kijkers die niet over een decoder beschikken. Al wie zich binnen het bereik van Astra 2 bevindt, kan deze kanalen ontvangen.

De *minister* merkt op dat de BBC over meer middelen beschikt dan de VRT. Het is een kwestie van rechten. Satellietzenders beschikken over een zogenaamde smartcard. Dit is een middel om na te gaan welke rechten moeten worden betaald. Dit systeem wordt in Nederland ook gebruikt. De discussie over de financiering van de themakanalen moet nog beginnen. Het is echter niet de bedoeling de VRT-kijker extra te laten betalen. Welke middelen hiervoor nodig zijn, zal tijdens de onderhandelingen over de beheersovereenkomst moeten blijken.

Belgacom en Telenet vinden de ontwikkelingen inzake satelliettelevisie in Vlaanderen niet aangenaam. Het zijn echter de gevolgen van technische ontwikkelingen. Als publieke omroep moet de VRT zich ten aanzien van de distributeurs neutraal opstellen.

Tegenover de opmerking van de heer Verstrepen dat de minister het **ondernemerschap** moet stimuleren, antwoordt de minister dat het VCM instaat voor de erkenningen. Wie een erkenning heeft aangevraagd, moet een plaats op de kabel zien te verwerven. De digitalisering biedt op dit vlak veel meer mogelijkheden. De Vlaamse overheid moet ervoor zorgen dat Belgacom, Telenet en de andere betrokkenen hun **digitale roll-out** in de beste omstandigheden kunnen volbrengen. Op dit ogenblik is de kabelbreedte nog beperkt, maar de digitalisering zorgt voor een razendsnelle evolutie op dit vlak. VTM volgt deze ontwikkelingen op en kan zelf een beleid ten aanzien van de digitalisering op poten zetten. Alle zenders beschikken trouwens over deze mogelijkheid.

Mevrouw Hermans en de heer Caron stelden vragen over de voorstellen van dr. Coppens. Deze voorstel-

len zullen ongetwijfeld tot een boeiend debat leiden. De Vlaamse Mediaraad moet nog beslissen wat ze met die voorstellen zal aanvangen. Daarna zal het parlement het debat over de **nieuwe opdracht van de VRT** kunnen aanvangen. De missie van de VRT blijft echter behouden. De beheersovereenkomst moet worden verfijnd en er moeten nieuwe klemtonen worden gelegd.

In het Vlaams regeerakkoord staat dat de commercialisering moet worden beperkt. Dit zal zijn weerslag vinden in de beheersovereenkomst. Ook de discussie over gelijke kansen moet tijdens de onderhandelingen over de nieuwe beheersovereenkomst aan bod komen. Alles kan natuurlijk beter. Hetzelfde geldt trouwens voor de discussie over de Noord-Zuidverhoudingen.

De minister zal in de **onderhandelingen over de radiofrequenties** te Genève zijn best doen om de Vlaamse belangen te verdedigen, en vraagt de VRT om inmiddels de twee multiplexen te blijven bezetten. Dit is een bikkelhard gevecht. Iedereen strijdt voor het grootst mogelijke aandeel in de etherruimte.

Betreffende de nuttige gevolgen van de **digitalisering** van de televisie zijn er believers en non-believers. In Finland is de media-minister bijvoorbeeld een non-believer wat betreft tv-toepassingen. Finland staat echter al heel ver wat betreft e-government. Het is echter de markt die finaal zal beslissen. Ondertussen zijn er ook federale initiatieven om de laptop goedkoper te maken. Toenmalig staatssecretaris Vanvelthoven heeft er een programma voor ontwikkeld en er is ook de **groene laptop**. Vlaanderen werkt mee aan **Close the Gap**, waarbij materiaal wordt gerecycled. Dat is een heel goed initiatief.

De staf van de **VRM** zal tien mensen tellen. Het budget is voldoende groot om later naar een staf van twaalf personen te evolueren. Voor de regulator in Wallonië is er een grotere bestafling die in de feiten echter niet wordt ingevuld.

Wat de vraag van de heer Caron betreft naar **domeinnamen** en de 'VI' extentie, antwoordt de minister dat deze vraag wordt gedragen door de brede culturele gemeenschap. Deelstaten kunnen echter geen extentie aanvragen. Catalonië heeft '.cat', maar dat is een privé-initiatief.

**DEEL V: INDICATIEVE STEMMING EN EIND-
STEMMING**

Het ontwerp van decreet houdende de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor de begroting 2006 wordt bij indicatieve stemming aangenomen met 10 stemmen tegen 5.

De verslaggever

De voorzitter,

Johan
VERSTREKEN

Dany
VANDENBOSSCHE
